

LUNI, 14 SEPTEMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 17.00)

1. Reluarea sesiunii

Președintele – Declar reluată sesiunea Parlamentului European suspendată joi, 16 iulie 2009.

2. Declarațiile Președinției

Președintele – Cu mai bine de 14 zile în urmă, am participat la ceremoniile de la Westerplatte, organizate pentru a comemora șaptezeci de ani de la izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial. Acest război a aruncat Europa în teroare, a făcut milioane de victime și ne-a divizat continentul pentru aproape o jumătate de secol. Nu ar trebui să uităm niciodată că războiul și violența s-ar putea reîntoarce în această Europă a noastră.

Trebuie să menționez un alt act de violență înregistrat vara aceasta. Doi ofițeri ai Gărzii Civile spaniole au fost uciși de ETA în timp ce se aflau la datorie.

Regret că trebuie să informez Parlamentul despre decesul domnului Ernest Gline, un fost membru belgian al acestui Parlament, care s-a stins din viață în data de 10 august, la vârsta de 78 de ani. Domnul Gline a fost membru al Parlamentului European în perioada 1968 - 1994. A fost și președinte al Grupului Socialist în perioada 1979 - 1984.

Regret că trebuie să vă informez și despre decesul domnului Christopher Prout, un fost membru britanic al acestui Parlament, care s-a stins din viață în data de 12 iulie, la vârsta de 67 de ani. Sir Christopher Prout, care a devenit ulterior Lord Kingsland, a fost membru al Parlamentului European în perioada 1979 - 1994. Domnia sa a fost președinte al Grupului European Democrat în perioada 1987 - 1994.

Înainte de a trece la discuțiile de pe ordinea de zi, vă invit să păstrăm împreună un moment de reculegere pentru cei care și-au pierdut viața apărând Europa, precum și pentru cei care au fost în serviciul acesteia întreaga lor viață, pentru a transforma Europa în ceea ce este ea acum.

(Membrii Parlamentului s-au ridicat și au ținut un minut de reculegere)

3. Componenta Parlamentului: consultați procesul-verbal

4. Componenta grupurilor politice: consultați procesul-verbal

5. Componenta comisiilor: consultați procesul-verbal

6. Cerere de ridicare a imunității parlamentare: consultați procesul-verbal

7. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

8. Rectificare (articolul 216 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

9. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

10. Întrebări orale (depunere): consultați procesul-verbal

11. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

12. Petiții: a se vedea procesul-verbal

13. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se vedea procesul-verbal

14. Măsuri de punere în aplicare (articolul 88 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

15. Ordinea lucrărilor

Președintele – A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine de zi întocmit joi, 10 septembrie 2009, de Conferința președinților, în conformitate cu articolul 137 din Regulamentul de procedură.

Luni și marți

Fără modificări.

Bruno Gollnisch (NI) – (FR) Domnule Președinte, voi fi extrem de concis.

Aș dori de fapt să invoc Regulamentul de procedură în ceea ce privește Conferința președinților care, după cum ați subliniat, domnule Președinte, întocmește ordinea de zi.

Regulamentul nostru de procedură stipulează că această Conferință a președinților va fi formată din dumneavoastră, bineînțeles, din președinții grupurilor politice, și un reprezentant al deputaților neafiliați.

Până în prezent, reprezentantul deputaților neafiliați nu a fost încă numit. V-au scris în acest sens mai mulți deputați neafiliați, care sunt mai mult decât dornici de a se întâlni cu dumneavoastră.

Ar fi bine, domnule Președinte, dacă ați putea să stabiliți o întâlnire cu toți deputații neafiliați pentru ca aceștia, în conformitate cu Regulamentul de procedură, să-și poată alege delegatul la Conferința președinților, astfel încât aceasta să își poată adopta deciziile în formulă completă.

Președintele – Vă mulțumesc pentru observație. Vă voi contacta pe dumneavoastră și pe alți deputați pe parcursul acestei ședințe, pentru a lua măsurile necesare.

Miercuri

Am primit o propunere prezentată de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană pentru miercuri.

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE – (FR) Doamnelor și domnilor, Conferința președinților a votat pentru plasarea alegerii – numirii – președintelui Comisiei pe ordinea de zi de miercuri.

Marți după-amiază vom organiza o dezbatere privind propunerile pentru președintele Comisiei. Propunem amânarea votului asupra numirii acestuia, pentru simplul motiv că referendumul din Irlanda va avea loc peste 22 zile. Acest referendum este crucial pentru acceptarea sau respingerea Tratatului de la Lisabona. Un sondaj de opinie publicat astăzi arată că 62% dintre cetățenii irlandezi sunt pregătiți pentru a vota în favoarea tratatului.

Consider că trebuie să respectăm votul poporului irlandez, indiferent dacă suntem pentru sau împotriva Tratatului de la Lisabona. Totuși, ni se pare absurd ca pentru a câștiga 21 de zile să anticipăm un vot și să numim un președinte în temeiul Tratatului de la Nisa, de vreme ce noi – cel puțin cei care sunt pentru Tratatul de la Lisabona – avem posibilitatea de a avea o Comisie și un președinte al acesteia numiți în temeiul Tratatului de la Lisabona.

În luna octombrie vom afla în temeiul cărui tratat trebuie să acționăm. Președintele polonez a declarat solemn că va semna Tratatul de la Lisabona după referendumul irlandez.

Curtea Constituțională cehă a declarat solemn că va urgenta luarea unei decizii în ceea ce privește cele două plângeri împotriva Tratatului de la Lisabona, deoarece, ultima oară, părerile erau unanime în sensul că Tratatul de la Lisabona este constituțional.

Președintele ceh nu are prin urmare posibilitatea de a spune „Nu” odată ce tratatul va fost ratificat în Polonia și Irlanda.

Aproape că am terminat, dar mai am de spus un lucru foarte important, domnule Președinte. Aici este în joc identitatea Parlamentului și, dacă nu găsim două minute pentru a reflecta asupra acestei probleme, atunci nu ne facem datoria de membri ai Parlamentului European. Este un lucru important. De aceea, vă cer să nu votați pentru sau împotriva domnului Barroso, ci să vă pronunțați după votul cetățenilor irlandezi și să amânați astăzi votul pentru luna viitoare, dacă este necesar.

Martin Schulz, în numele Grupului S&D – (DE) Domnule Președinte, domnul Cohn-Bendit s-a referit la o propunere înaintată de grupul meu la Conferința președinților de săptămâna trecută. Am înaintat propunerea în cauză, deoarece considerăm că, de fapt, confuzia ce domină în prezent nu este cauzată nici de problema referendumului irlandez, nici de Curtea Constituțională de la Praga, ci de lipsa coerenței din opiniile Consiliului. Este foarte clar că o comunitate bazată pe lege – și Uniunea Europeană susține că este o astfel de comunitate – trebuie să acționeze în conformitate cu legislația aplicabilă. Legislația aplicabilă este Tratatul de la Nisa. Nu există prin urmare nicio alternativă pentru lucrul în temeiul Tratatului de la Nisa și aceasta înseamnă lucrul cu președintele Comisiei și cu toții comisarii.

Consiliul dorește să aleagă președintele în temeiul Tratatului de la Nisa, dar să facă apoi ceea ce a menționat domnul Cohn-Bendit, și anume să aplice Tratatul de la Lisabona pentru procedura de numire a comisarilor. Aceasta ar însemna că am avea un președinte al Comisiei ales pe o bază legală diferită decât cea aplicată pentru numirea comisarilor. De altfel, președintele Comisiei consideră că o astfel de situație ar fi extrem de regretabilă. De aceea vorbește despre majoritatea în temeiul Tratatului de la Lisabona de care are nevoie, dar pe care nu o va obține.

O astfel de situație este suficientă pentru a arăta confuzia pe care a creat-o Consiliul și care nu este deloc benefică Uniunii Europene și nici președintelui Comisiei. De aceea am considerat că votul ar trebui amânat până când Consiliul reușește să convină asupra ceea ce dorește. Susținem prin urmare acest lucru...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Considerăm că această amânare este necesară din motive care diferă puțin de cele enunțate de domnul Cohn-Bendit și, din motivele menționate anterior, sprijinim propunerea.

Președintele – Aș dori să dau acum cuvântul unui deputat care este împotriva propunerii. Domnul Daul solicită să ia cuvântul. Aveți cuvântul, domnule Daul.

Joseph Daul, în numele Grupului PPE – (FR) Domnule Președinte, după cum știți, îmi respect întotdeauna timpul afectat luărilor de cuvânt.

Înainte de toate, nu-l înțeleg pe domnul Cohn-Bendit: ar fi trebuit să solicite deja ca alegerea Parlamentului European să fie amânată până când vom avea la dispoziție Tratatul de la Lisabona.

Deoarece astăzi lucrăm în Parlamentul European în temeiul Tratatului de la Nisa, solicităm aplicarea acestuia până când va intra în vigoare Tratatul de la Lisabona. Aș dori de asemenea să solicit ca, până când vom putea vota din nou asupra numirii domnului Barroso, să respectăm regulile până la sfârșit. Parlamentul trebuie să fie pregătit pentru a funcționa în temeiul Tratatului de la Lisabona și apoi vom putea vota asupra numirii domnului Barroso și asupra Tratatului de la Lisabona, domnule Cohn-Bendit. Altfel nu am fi consecvenți. Este tot ceea ce am dorit să vă comunic.

Pentru a avea o Comisie – și voi cere acest lucru mâine – aș dori să solicit ca, după referendumul din 2 octombrie, să formăm o Comisie în baza tratatului existent, care este cel de la Nisa. Vom dezbate Tratatul de la Lisabona la momentul oportun, după ce domnul Cohn-Bendit îl va convinge pe domnul Klaus să semneze – și deoarece domnia sa dorește să facă acest lucru, înseamnă că va semna foarte repede. Vom plasa Parlamentul sub incidența Tratatului de la Lisabona și apoi ne vom alege președintele Comisiei în temeiul acestui tratat, deoarece, dacă dorim să fim consecvenți, trebuie să fim așa de la început până la sfârșit. Avem nevoie acum de o Comisie care să funcționeze în vremuri de recesiune, de o Comisie care să funcționeze ținând seama de deciziile de la Copenhaga. Totuși, după cum știți, mai avem încă multe de făcut până când toți comisarii și Comisia vor putea funcționa la întreaga capacitate.

De aceea, împreună cu grupul meu care își asumă de asemenea responsabilitatea, solicităm ca votul pentru președintele Comisiei să aibă loc miercuri.

(Aplauze)

(Parlamentul a respins propunerea)

Joi

Fără modificări.

(Ordinea lucrărilor a fost adoptată)

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte

16. Votare

16.1. Componența numerică a delegațiilor interparlamentare (vot)

16.2. Aprobarea numirii dlui Algirdas Šemeta în calitate de membru al Comisiei (B7-0037/2009)

16.3. Aprobarea numirii dlui Paweł Samecki în calitate de membru al Comisiei (B7-0035/2009)

16.4. Aprobarea numirii dlui Karel De Gucht în calitate de membru al Comisiei (B7-0036/2009)

17. Explicații privind votul

Explicații scrise privind votul

- Aprobarea numirii dlui Algirdas Šemeta în calitate de membru al Comisiei (B7-0037/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris – (FR)* Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European de aprobare a numirii dlui Algirdas Šemeta în calitate de membru al Comisiei Europene. Cu toate acestea, pun la îndoială aspectele juridice ale acestei decizii. Într-adevăr, în conformitate cu articolul 215 alineatul (3) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, care stabilește regulile în cazul demisionării unui comisar, Consiliul numește, prin majoritate calificată, comisarul înlocuitor. Din punctul meu de vedere, Parlamentul European nu are nicio putere în acest caz particular, iar Regulamentul său de procedură, care în anexa XVII punctul 2 alineatul (2) prevede votul secret, nu este în conformitate cu tratatul. Această dispoziție din Regulamentul de procedură este, bineînțeles, imperativă pentru Parlamentul European, dar nu și pentru un comisar desemnat conform procedurilor normale. Articolul 214 alineatul (2) din Tratatul CE, menționat în mod curios ca fiind temeiul juridic al acestei rezoluții, nu se referă la desemnarea unui comisar în caz de demisie, ci la votul de aprobare a întregii Comisii în calitate de colegiu. La fel de curioasă este adoptarea acestei rezoluții pe baza articolului 106 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, care se referă la alegerea întregii Comisii, și nu la înlocuirea unui comisar.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea domnului Šemeta, pe care-l felicit pentru funcția obținută și căruia îi urez mult succes. Totuși, nu pot să nu-mi exprim îngrijorarea - din nou, pentru că am făcut acest lucru și în Comisia pentru agricultură - cu privire la sugestia exprimată de domnia sa ca o parte din sumele necesare pentru finanțarea Planului European de Restructurare Economică să fie obținute prin reducerea fondurilor destinate ajutoarelor directe din domeniul agriculturii. Îmi exprim speranța că a fost vorba despre o simplă neînțelegere și că un astfel de demers imposibil de acceptat nu va fi pus în practică.
<BRK>

- Aprobarea numirii dlui Paweł Samecki în calitate de membru al Comisiei (B7-0035/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris – (FR)* Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European de aprobare a numirii dlui Paweł Samecki în calitate de membru al Comisiei Europene. Cu toate acestea, pun la îndoială aspectele juridice ale acestei decizii. Într-adevăr, în conformitate cu articolul 215 alineatul (3) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, care stabilește regulile în cazul demisionării unui comisar, Consiliul numește, prin majoritate calificată, comisarul înlocuitor. Din punctul meu de vedere, Parlamentul European nu are nicio putere în acest caz particular, iar Regulamentul său de procedură, care în anexa XVII punctul 2 alineatul (2) prevede votul secret, nu este în conformitate cu tratatul. Această dispoziție din Regulamentul de procedură este, bineînțeles, imperativă pentru Parlamentul European, dar nu și pentru un comisar desemnat conform procedurilor normale. Articolul 214 alineatul (2) din Tratatul CE, menționat în mod curios ca fiind temeiul juridic al acestei rezoluții, nu se referă la desemnarea unui comisar în caz de demisie, ci la votul de aprobare a întregii Comisii în calitate de colegiu. La fel de curioasă este adoptarea acestei rezoluții pe baza articolului 106 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, care se referă la alegerea întregii Comisii, și nu la înlocuirea unui comisar.

- Aprobarea numirii dlui Karel De Gucht în calitate de membru al Comisiei (B7-0036/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris – (FR)* Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European de aprobare a numirii dlui Karel De Gucht în calitate de membru al Comisiei Europene. Cu toate acestea, pun la îndoială aspectele juridice ale acestei decizii. Într-adevăr, în conformitate cu articolul 215 alineatul (3) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, care stabilește regulile în cazul demisionării unui comisar, Consiliul numește, prin majoritate calificată, comisarul înlocuitor. Din punctul meu de vedere, Parlamentul European nu are nicio putere în acest caz particular, iar Regulamentul său de procedură, care în anexa XVII punctul 2 alineatul (2) prevede votul secret, nu este în conformitate cu tratatul. Această dispoziție din Regulamentul de procedură este, bineînțeles, imperativă pentru Parlamentul European, dar nu și pentru un comisar desemnat conform procedurilor normale. Articolul 214 alineatul (2) din Tratatul CE, menționat în mod curios ca fiind temeiul juridic al acestei rezoluții, nu se referă la desemnarea unui comisar în caz de demisie, ci la votul de aprobare a întregii Comisii în calitate de colegiu. La fel de curioasă este adoptarea acestei rezoluții pe baza articolului 106 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, care se referă la alegerea întregii Comisii, și nu la înlocuirea unui comisar.

18. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal**19. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante**

Președintele – Vom continua acum cu luările de cuvânt, care nu trebuie să fie mai lungi de un minut. Avem o listă foarte lungă de solicitări. Acest lucru este dovada unei dorințe puternice de participare și face cinste Parlamentului European. Cu toate acestea, nu voi putea da cuvântul tuturor celor care doresc să vorbească, deoarece cele 100 de solicitări ar lua o oră și jumătate, iar noi avem numai 30 de minute la dispoziție.

Seán Kelly (PPE) – (GA) Domnule președinte, având în vedere faptul că aceasta este prima ocazie cu care vorbesc în Parlament, aș dori să încep în limba mea maternă. După cum știți, campania privind referendumul asupra Tratatului de la Lisabona este acum în plină derulare în Irlanda și sperăm ca la 2 octombrie să obținem un rezultat pozitiv. Unul dintre aspectele care face de această dată diferența este garanțiile pe care Uniunea Europeană le-a oferit Irlandei în domeniul fiscalității, al avortului și al apărării. Noile competențe prevăzute de Tratatul de la Lisabona în domeniul sportului, care nu au fost deloc menționate în cadrul ultimului referendum, au, de asemenea, un rol important.

Fiind o persoană care a fost implicată toată viața în sport, la diferite grade de pregătire și administrație, consider că posibilitatea oferită de Tratatul de la Lisabona ca UE să ia sportul în serios și să susțină atât sporturile autohtone, cât și pe cele internaționale, a atins o coardă sensibilă a publicului sportiv din Irlanda. Din acest motiv, cât și din alte motive mult mai evidente precum sănătatea sau avantajele sociale și fizice ale sportului, este imperativă acordarea unui fond substanțial post-Lisabona către...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Vasilica Viorica, Dăncilă (S-D). - Domnule președinte, consider că în sectorul agricol românesc există anumite decalaje cu privire la problemele structurale față de celelalte state membre. Țin să subliniez că

Uniunea Europeană, prin pârgھیile de ordin politic și economic pe care le deține, ar trebui să acorde mai multă atenție gestionării fondurilor atribuite pentru agricultură statelor membre care au aderat mai târziu.

Vreau să îmi exprim convingerea că menținerea unui sector agricol durabil cu buget corespunzător și după 2013 ar soluționa această problemă, oferind agricultorilor o perspectivă pe termen mediu și lung și fonduri suficiente, astfel încât agricultura românească să se alinieze la standardele europene, să devină o oportunitate pentru Europa Unită. <BRK>

Sergej Kozlík (ALDE) – (SK) Doamnelor și domnilor, Ungaria și minoritățile maghiare vorbesc în mod constant despre problema minorităților naționale. Recurgând la adevăruri spuse doar pe jumătate sau chiar la minciuni, ele încearcă să manipuleze opinia publică europeană în favoarea lor. Care este adevărul?

De-a lungul ultimilor optzeci de ani, minoritățile naționale din Ungaria au fost aproape suprimate, iar Europa nu a mișcat un deget. Minoritatea slovacă a fost redusă de la 300 000 la 10 000 de membri. Proporțiile minorităților maghiare din țările vecine, inclusiv din Slovacia, au rămas însă aceleași.

În ultimii doi ani, șase cetățeni romi au fost asasinați în Ungaria, iar mai multe zeci au fost grav răniți. Există teama de atacuri împotriva evreilor, iar alte forme de extremism sunt și ele în tendință de creștere, răspândindu-se dincolo de granițele Ungariei. Această tip de agresiune nu este gestionat în mod corespunzător în Ungaria și trebuie condamnat. Instituțiile europene ar trebui să ia o poziție mai fermă față de aceste manifestări ale extremismului.

João Ferreira (GUE/NGL) – (PT) Lovitura de stat care a avut loc în Honduras la 28 iunie a fost o crimă împotriva libertății de expresie politică a cetățenilor din Honduras și împotriva celor mai fundamentale drepturi democratice.

De atunci, guvernul *de facto* a adoptat măsuri represive împotriva mișcării populare care a manifestat în stradă și a instaurat un regim de cenzurare a mass-media, de restricție a libertăților, de persecuție, detenții ilegale, dispariții și chiar asasinări ale membrilor care făceau parte din rezistența organizată la lovitura de stat.

Am fost martorii tuturor acestor lucruri în timpul vizitei recente a delegației Grupului Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică în Honduras și Nicaragua, unde l-am cunoscut pe președintele legitim al țării, Manuel Zelaya. Reacția instituțiilor europene față de aceste circumstanțe este cel puțin ambiguă. În timp ce unii sunt inacceptabil de tăcuți, alții solicită ambelor părți să facă tot ceea ce le stă în putință pentru a găsi cât mai rapid o soluție politică, tratând lucruri diferite în același fel și ignorând cine sunt vinovații, ca și cum nu ar exista un președinte ales în mod democratic, pe de o parte, iar pe de alta, un guvern ilegal care l-a reținut pe acesta din urmă și l-a expulzat din țară, preluând în mod ilegal puterea.

Cel mai elementar respect pentru democrație le cere instituțiilor europene să condamne în mod ferm și energic lovitura de stat și să aplice, la nivel internațional, măsuri pentru a crește presiunea asupra guvernului ilegal aflat la putere și pentru a-l izola. Instituțiile europene nu trebuie să recunoască sau să susțină niciun fel de alegeri organizate înainte de restaurarea legalității democratice în această țară.

John Bufton (EFD) – Domnule președinte, în calitate de nou membru al Parlamentului european, consider că una dintre problemele majore cu care se confruntă fermierii din Țara Galilor și din restul Regatului Unit este propunerea de identificare electronică a ovinelor, care va intra în vigoare la 1 ianuarie 2010. Echipamentul de scanare care urmează a fi utilizat nu este precis. Din informațiile mele, precizia sa este de numai 79%, ceea ce va cauza probleme majore pentru fermierii din Regatul Unit.

Solicit Comisiei regândirea acestei politici și aplicarea ei numai pe bază voluntară. Teamă mea este aceea că mulți fermieri vor fi penalizați din cauza echipamentului inadecvat, iar suma pe care o primesc în temeiul schemei de plată unică va fi redusă. Reducerea poate fi, în cel mai rău caz, de 100%. Concesiile făcute până acum reprezintă un ajutor, dar nu sunt suficiente.

Mi se pare destul de uimitor doriința Comisiei de a introduce o identificare electronică (IDE), având în vedere că există defecte atât de mari în echipament. Cel mai indicat ar fi ca, începând cu luna ianuarie a anului următor, IDE să fie introdusă numai pe bază voluntară. Îi rog pe membrii Parlamentului să-mi ofere susținere în această problemă vitală pentru sectorul agricol din Europa.

Krisztina Morvai (NI) – Domnule președinte, aș dori să fac apel la acest Parlament să întreprindă măsuri imediate și eficiente pentru a salva fermele mici și mari din noile state membre, mai ales din cele estice și centrale, și în special din Ungaria, țara mea de origine.

Ce s-a întâmplat cu aceste ferme? Ca rezultat al aderării la Uniunea Europeană, am fost nevoiți să „oferim” 100% din piețele noastre, primind în schimb 25% subvenții. Acest lucru nu este numai neloial și nedrept, dar este și ilegal: reprezintă o încălcare a Tratatului de la Roma. Încercând să facă față unor astfel de circumstanțe nedrepte și ilegale, fermierii au fost nevoiți să ia împrumuturi - împrumuturi imense - pentru a rămâne competitivi. Între timp ei au dat faliment, fiind obligați să-și vândă terenurile în condiții de colonizare, care ne obligă să ne deschidem terenurile față de niște țări al căror PIB este de zece ori mai mare decât al nostru. Solicit reconsiderarea imediată a Acordului de la Copenhaga.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - Domnule președinte, la fel ca și alți colegi, aș fi vrut să ridic o problemă din sfera agriculturii. Un articol recent publicat în *Wall Street Journal* mi-a atras însă atenția în mod deosebit și, de aceea, îmi fac o datorie de onoare din a prezenta în fața Parlamentului acest articol și de a mă alătura solicitărilor formulate de autorii acestuia.

Titlul articolului - consider că este suficient pentru a înțelege despre ce este vorba: „Domnule Barroso, dărâmați zidurile din calea micilor întreprinderi”. Acest articol nu este nimic altceva decât un apel la adresa viitoarei Comisii Europene de a pune în centrul acțiunilor sale susținerea întreprinderilor mici și mijlocii, foarte vulnerabile în această perioadă de criză, și de a nu face în niciun fel rabat de la punerea în aplicare a *Small Business Act* din 2008. Parlamentul European are datoria de a se asigura că aceste măsuri sunt aplicate în mod corect și eficient, pentru că sunt necesare celor peste 20 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii din Uniunea Europeană. <BRK>

Evgeni Kirilov (S&D) – (BG) Domnule președinte, la începutul lunii august, o dramă incredibilă a avut loc în Republica Macedonia, dramă care a șocat opinia publică din Bulgaria. Spaska Mitrova, cetățean în vârstă de 23 de ani al Macedoniei și mamă a unui copil mic, încă sugar, a fost luată cu forța, dusă la o unitate de poliție și apoi transferată la infama închisoare Idrizovo, copilul fiind luat de lângă ea. Poliția a fost nevoită să o tragă de păr de la ultimul etaj până la parterul imobilului, deoarece femeia nu vroia să fie separată de copilul ei. A fost condamnată la trei luni de închisoare pentru că nu a reușit să-i asigure fostului soț un pat în camera copilului. Vă puteți imagina implicațiile acestui fapt. Dnei Mitrova i s-a acordat și cetățenia bulgară la începutul acestui an. Acesta pare să fi fost motivul principal pentru tratamentul inuman la care a fost supusă femeia, cazul ei nefiind unul izolat. În urmă cu aproximativ doi ani l-am întrebat pe actualul ministru de externe al Macedoniei: „De ce există atâta ură împotriva macedonenilor care au preluat cetățenia bulgară?”, iar el a răspuns: „Sunt rămășițe ale trecutului.” Având în vedere faptul că eforturile președintelui și ale guvernului Bulgariei nu au ajuns la niciun rezultat, fac apel la dl comisar Olli Rehn să se familiarizeze personal cu acest caz scandalos de nedreptate dintr-o țară care dorește să înceapă negocierile de aderare.

Jelko Kacin (ALDE) – (SL) Italia dorește să construiască un terminal de gaze la granița cu Slovenia, fără să se consulte cu nimeni. Bazele pe care s-a fondat însă Uniunea Europeană sunt încrederea reciprocă și bunele relații de vecinătate. Aprovizionarea cu surse de energie dăunătoare pentru mediu necesită o conservare specială a acestuia, dar, în esență, necesită și măcar puțină sinceritate.

Prin încercarea de a ascunde Sloveniei consecințele negative pe care acțiunile sale le vor avea față de mediul înconjurător, Italia face rău tuturor părților implicate, inclusiv ei înșiși, dar mai ales persoanelor care locuiesc în vecinătatea controversatei instalații. Opinia publică și guvernul Sloveniei se opun ferm construirii acestui terminal.

Poate că mințitul în fața camerelor de televiziune reprezintă pentru dl Berlusconi un mijloc de supraviețuire politică în Italia. Însă un astfel de comportament nu poate și nu trebuie să fie tolerat ca practică intenționată în Uniunea Europeană. Este inacceptabil.

Reprezintă o încălcare gravă a principiilor Uniunii Europene, Italia folosind manipularea în detrimentul vieții umane și al mediului înconjurător. Această țară se folosește de înșelătorie la scară internațională pentru a construi un terminal costier la Žavlj (Aquilina), în Golful Trieste, care este și așa extrem de îngust. Degradează mediul, distrugând perspectiva coexistenței comunale la graniță și oferind un exemplu foarte prost viitoarelor state membre.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) – (PT) Domnule președinte, ceea ce se întâmplă în Santa Maria da Feira cu fosta fabrică germană de încălțăminte, Rhode, acum denumită Sociedade Luso-Alemã de Calçado, este un lucru foarte îngrijorător.

Această companie avea în trecut în jur de 3 000 de angajați, însă, din cauza problemelor din Germania, a redus numărul acestora, ajungând în prezent la aproximativ 1 000 de persoane. Majoritatea sunt femei, iar celor mai multe angajate li s-a redus atât numărul de ore de lucru, cât și salariul. Acum există teama ca, odată cu încheierea alegerilor din Portugalia, compania să fie închisă.

În această municipalitate, șomajul continuă să crească, afectând la ora actuală mii de lucrători, în special în industria încălțăminte și a prelucrării plutei. Din aceste motive, solicităm luarea unor măsuri urgente de intervenție, pentru a preveni o nouă reducere a producției și a locurilor de muncă într-un sector atât de afectat de șomaj.

Nicole Sinclaire (EFD) – Domnule președinte, nu accept competența acestui Parlament sau a oricărei alte instituții UE de a adopta legi pentru Regatul Unit.

Alegătorii mei m-au trimis aici cu misiunea de a vă spune că nu doresc ca 45 milioane de lire sterline să fie cheltuite zilnic în Uniunea Europeană din banii lor. Vrem ca acești bani să fie cheltuiți în Regatul Unit, pentru școlile, spitalele și infrastructura noastră, nu să fie risipiți pe corupție, în conturile dvs. auditate de 14 ani încoace.

Pe scurt, doresc să transmit următorul mesaj din partea celor care m-au ales în comisie: întoarceți-vă la birocrăția dvs. și pregătiți-vă pentru retragerea Regatului Unit din haosul corupt și sortit eșecului care este Uniunea Europeană.

Diane Dodds (NI) – Domnule președinte, acest Parlament s-a reunit în ultima perioadă în contextul unei amenințări teroriste globale. În circumscripția mea electorală din Irlanda de Nord știm ce înseamnă durerea terorismului. Este adevărat că în ultimii ani am fost martorii unei transformări în Irlanda de Nord, însă mai există încă persoane care caută să provoace vărsare de sânge.

Săptămâna trecută, ultimul dintr-o serie de incidente a fost amplasarea de către republicani disidenți a unei bombe de cca 270 de kilograme și descoperirea acesteia în South Armagh. Dacă nu ar fi fost descoperită, bomba ar fi cauzat pierderea mai multor vieți. În Irlanda de Nord, nu am uitat de victimele trecutului și ale terorismului și, din acest motiv, rog Parlamentul să susțină campania de compensare din partea Libiei. Libia a furnizat arme către IRA. Acele arme au luat multe vieți și au rănit multe persoane. Cei vinovați trebuie trași la răspundere pentru aceasta.

Eduard Kukan (PPE) – (SK) La începutul unei noi legislaturi, trebuie să fim conștienți de responsabilitatea noastră comună de a asigura o dezvoltare pașnică a continentului european, într-o manieră care să le asigure cetățenilor noștri o viață pașnică și prosperă. Trebuie, de asemenea, să le demonstrăm cetățenilor noștri că se pot baza pe noi și că suntem aici în slujba lor.

Nu trebuie să uităm niciodată acest lucru, în special atunci când apar probleme între doi membri ai familiei noastre. Modalitatea europeană de a rezolva o problemă este dialogul adecvat în cadrul unui parteneriat, prin care se dorește găsirea unei soluții raționale, și nu ignorarea celeilalte părți și prezentarea problemelor direct în fața unei instituții europene cum ar fi aceasta.

Dialogul rațional reciproc practicat în mod constant reprezintă calea de a le nega extremiștilor din ambele părți ale graniței posibilitatea de a-și întreține activitatea și, prin urmare, de a distruge din fașă sau de a restricționa sever eventualele activități periculoase pe care aceștia le-ar putea întreprinde în viitor.

Rovana Plumb (S-D). - Lupta împotriva rasismului este purtată prin politici europene ferme, dar, în mai puțin de o săptămână, politicieni din Germania și Marea Britanie au aruncat o pată de noroi asupra muncitorilor români, fie din necunoaștință de cauză, fie mânați de câștigarea de simpatie și voturi din partea populației. Declarații grave de genul „*românii mai degrabă ar înfige un cuțit în tine decât să se uite la tine*”, făcute în cadrul unei reuniuni publice în Marea Britanie sau aprecieri ale unui politician german conform cărora românii nu vin la muncă la ora 7.00 și nu știu ce au de făcut, reprezintă un mare semn de îngrijorare. Construim politici europene pentru combaterea rasismului, este obiectivul nostru comun, dar ce facem atunci când declarațiile aparțin unor colegi de breaslă din state importante ale Uniunii Europene? <BRK>

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE) – (ES) Domnule președinte, săptămâna trecută, trei vase basce de pescuit de ton din Bermeo au fost din nou amenințate de pirați somalez. Suntem îngrijorați de atacurile repetate asupra vaselor de pescuit din zonă, de faptul că victimele nu se simt în siguranță și de lipsa de reacție a guvernului spaniol. Din spusele pescarilor, aceste atacuri se pot agrava odată cu venirea musonilor.

Așadar, doresc să comunic Parlamentului, înainte de a fi prea târziu, că aceste nave au nevoie urgentă de escorte militare înarmate. Există guverne europene precum cel din Franța sau Italia care au recurs la această metodă și s-au bucurat de succes.

De aceea, Comisia ar trebui să recomande tuturor statelor membre luarea unor măsuri imediate și eficace precum aceasta. Trebuie extinse urgent criteriile de protecție stabilite deja pentru rutele navelor comerciale către zonele de pescuit.

Parlamentul are o problemă, menționată în Rezoluția privind pirateria pe mare din 23 octombrie anul trecut.

În final, aș dori să subliniez încă o dată convingerea noastră că Europa are nevoie de o politică externă și de securitate comună care să crească eficacitatea și credibilitatea instituțiilor europene în fața unei astfel de crize.

Georgios Toussas (GUE/NGL) – (EL) Domnule președinte, atacurile mortale ale trupelor germane ce fac parte din armata ocupantă din Afganistan, împreună cu Statele Unite ale Americii, Uniunea Europeană și NATO, s-au transformat în momentul atacului din 4 septembrie 2009 din regiunea Kunduz într-un masacru cu victime în rândul cărora se numără peste 135 de civili decedați și zeci de răniți, inclusiv mulți copii, și sunt crime de război împotriva poporului afgan.

Bineînțeles că acest atac nu a fost unul împotriva talibanilor; a fost îndreptat împotriva a 500 de civili. Măcelul zilnic, organizarea unor alegeri violente și corupte pentru a aduce la putere marionetele ocupației afgane și sărăcia și mizeria care sunt nenorocirea poporului afgan relevă faptul că atacurile imperialiste, conduse sub pretextul combaterii terorismului de către Statele Unite ale Americii, Uniunea Europeană și NATO în această țară ocupată și într-o serie de alte țări, au consecințe dezastruoase pentru oameni.

Atât declarațiile făcute de noul secretar-general al NATO, Anders Fogh Rasmussen, cât și cele ale miniștrilor de externe ai Uniunii Europene au un singur scop: continuarea intervențiilor împotriva poporului. Cetățenii fiecărei țări și ai fiecărui stat membru al Uniunii Europene trebuie să ceară și să insiste ca trupele străine să le părăsească țările și să se întoarcă de unde au venit.

Gerard Batten (EFD) – Domnule președinte, în data de 2 octombrie, irlandezii vor vota în cadrul unui referendum cu privire la Tratatul de la Lisabona. Tratatul de la Lisabona este aproape identic cu Constituția Europeană, care a fost ferm respinsă de francezi și olandezi. Tratatul de la Lisabona fusese deja respins de irlandezi, însă, pentru Uniunea Europeană, „nu” este întotdeauna un răspuns greșit când vine vorba de consolidarea integrării politice. De aceea, irlandezii sunt obligați să țină încă un referendum, pentru a putea obține singurul răspuns acceptabil pentru Uniunea Europeană, și anume „da”.

Uniunea Europeană distruge democrația în statele sale membre. UE este se fondează pe denaturare, înșelăciune și minciună. Guvernul englez și clasa noastră politică vrednică de dispreț le refuză britanicilor un referendum, tocmai pentru că știu că rezultatul ar fi un „nu” hotărât. Însă, indiferent de rezultatul din Irlanda, Marea Britanie va părăsi într-o zi Uniunea Europeană și își va redobândi independența națională. Sunt mândru să pot profita de poziția pe care o am pentru a încuraja retragerea necondiționată a Marii Britanii din Uniunea Europeană.

Președintele – Vă mulțumesc, domnule Batten. V-am acordat 14 secunde în plus, deși ați spus un lucru incorect, și anume că Tratatul de la Lisabona este același lucru cu Constituția Europeană.

George Becali (NI) – Domnule președinte, aș dori să vă vorbesc astăzi despre un proiect european, „Vocea Tinerilor”, pe care am onoarea să fiu rugat să îl patronez. Obiectivul acestui proiect, la care participă tineri din toate statele membre, este ca ei să identifice și să ofere soluții la probleme sociale cu care se confruntă. Vă rog, domnule președinte, și pe dumneavoastră, dar și pe președintele Comisiei Europene, să ne aplecăm cu mai multă atenție asupra propunerilor pe care ei ni le fac. Noi avem responsabilitatea, în aceste vremuri dificile, să garantăm Europei, dar, mai ales, tinerilor cetățeni europeni, o șansă clară. Generația mea a avut șansa de a participa la reconstrucția Europei unite, tinerii au dreptul ca Europa de azi, dar mai ales Europa de mâine, să fie cea pe care ei o imaginează. Vă mulțumesc, așa să ne ajute Dumnezeu. <BRK>

Președintele – Vă mulțumesc, și mulțumesc pentru concizie.

Csaba Sógor (PPE) – (HU) Spectrul ideologiilor de extremă stângă și de extremă dreaptă, care reflectă cele două dictaturi care au dominat Europa în secolul XX, se întoarce să bântuie Uniunea Europeană în secolul XXI. Avem un cetățean UE căruia i se interzice călătoria în altă țară. Libertatea de circulație a acestei persoane este îngrădită. Un stat este în stare să închidă 15 cetățeni, să-i acuze de trădare și să le interzică părăsirea țării, pe motiv că aceștia ar plănui dezbateră, împreună cu compatrioți cu idei asemănătoare, a unor probleme

legate de minorități în cadrul Forumului deputaților maghiari din Bazinul Carpatic. În țara respectivă, oamenii sunt pedepsiți pentru că nu vorbesc corect limba oficială în spitale, unități de poliție, cămine de bătrâni sau maternități. Nici măcar imigranții nu au parte de un astfel de tratament în Uniunea Europeană, darămite oamenii care trăiesc pe acest teritoriu de o mie de ani, în timp ce statul de pe teritoriul respectiv s-a format în urmă cu numai 17 ani. Acesta este motivul pentru care este importantă punerea în aplicare în cadrul Uniunii Europene a unei legi unice pentru protecția minorităților, lege care să fie obligatorie în fiecare țară.

Arlene McCarthy (S&D) – Domnule președinte, doresc să comunic Parlamentului faptul că, săptămâna trecută, ministrul justiției din Regatul Unit l-a grațiat pe Michael Shields, un membru al circumscripției mele electorale. Acesta a fost eliberat din închisoare, după ce a fost închis timp de patru ani și jumătate pentru o faptă pe care nu a comis-o.

Michael a fost grațiat pe baza dovezilor care au arătat în mod clar că era nevinovat din punct de vedere moral și tehnic de fapta respectivă. El a fost arestat, acuzat și condamnat, în mai puțin de 8 săptămâni, pentru comiterea, în 2005, a unui atac brutal asupra lui Martin Georgiev, un chelner bulgar, și asta în ciuda lipsei de dovezi de natură criminalistică, în ciuda unui proces defectuos de identificare și a faptului că un alt bărbat, Graham Sankey, a mărturisit în scris atacul.

Astăzi, doresc să le mulțumesc atât domnilor președinți Borrell și Pöttering, cât și Comisiei pentru petiții a Parlamentului European, pentru susținerea campaniei lui Michael pentru justiție. Însă acesta nu este sfârșitul procesului, și fac apel la Președinte și la Comisia pentru petiții să continue susținerea campaniei pentru justiție a lui Michael și să intervină urgent pe lângă autoritățile bulgare pentru revizuirea dosarului de probe. Acest lucru este esențial dacă dorim să obținem încrederea tuturor cetățenilor noștri în cooperarea judiciară și polițienească din Europa.

Siiri Oviir (ALDE) – (ET) Serviciile bancare necesită supraveghere. Aceasta este poziția Consiliului European și a Comisiei Europene. Studiul Comisiei Europene cu privire la protecția consumatorului, publicat în februarie, a dezvăluit o serie de tendințe negative în serviciile bancare. În calitate de reprezentant ales din Estonia, aș dori să prezint câteva exemple referitoare la două bănci suedeze care operează în Estonia. Problema este că aceste bănci tratează clienții din Estonia în mod diferit de clienții din țara lor de origine. Atât prețurile serviciilor bancare, cât și ratele dobânzilor sunt mult mai mari pentru clienții estoni. Ratele dobânzilor, de pildă, variază de la 0,21% în Suedia la 12,2% în Estonia - este vorba despre o dobândă de 600 de ori mai mare.

Folosirea crizei financiare drept justificare pentru un tratament inegal nu corespunde valorilor Uniunii Europene. Aș dori să aflu de la Suedia, care deține în momentul de față președinția Uniunii Europene, care este punctul său de vedere cu privire la acest subiect și cât timp va mai continua această situație a băncilor suedeze în Estonia.

Hans-Peter Martin (NI) – (DE) Domnule președinte, am spus că avem nevoie de o revoluție democratică, iar acum noi, cei care din proprie voință nu suntem reprezentați în niciun grup politic din acest Parlament, ne confruntăm cu o situație de neconceput.

Aș dori să fac apel la Birou, în vederea găsirii unei soluții amicale în problema coordonatorilor. Suntem discriminați în această privință, deoarece în diferite comisii nu ne este permis să luăm parte la reuniunile coordonatorilor și să avem o activitate corespunzătoare. M-aș bucura să contribui la evitarea unei situații în care, în urma unei plângeri în fața Curții Europene de Justiție - așa cum s-a mai întâmplat în urma unui caz de discriminare din 2001 - să se constate că toate deciziile de până acum ale coordonatorilor nu au fost legale. Acest lucru nu numai că ar dăuna foarte mult Parlamentului, dar ar fi și inutil din punct de vedere politic.

Din acest motiv, solicit Biroului să ia de urgență măsurile necesare pentru a pune capăt acestei discriminări împotriva deputaților neafiliați și să revină la metodele bune de lucru din ultimii zece ani.

Carlos Iturgaiz Angulo (PPE) – (ES) Domnule președinte, în această vară, grupul terorist ETA a asasinat în Spania trei persoane, apărători ai legii și ai libertății: un ofițer al poliției naționale și doi ofițeri ai gărzii civile. Aș dori să exprim solidaritatea, susținerea și afecțiunea noastră față de familiile lor.

ETA este o grupare criminală care nu are ce căuta în Europa, deoarece în Europa nu există loc pentru radicalism, totalitarism sau asasinat teroriste.

Parlamentul European și toate instituțiile europene ar trebui, prin urmare, să continue să condamne teroriștii ETA și să depună în continuare eforturi de îndepărtare și de eradicare de pe continentul nostru a cancerului reprezentat de atacurile teroriste ale ETA și de complicitățile acestora.

Din aceste motive, îmi doresc ca primul meu discurs în cadrul primei sesiuni plenare ordinare din această legislatură a Parlamentului European să comemoreze și să fie un omagiu pentru toate victimele terorismului ETA, să condamne în cadrul acestei instituții gruparea teroristă ETA și să ne îndemne pe noi, în calitate de europeni, să colaborăm, cu legea de partea noastră, la combaterea organizației ETA și a acoliților săi, pentru binele Țării Basce, al Spaniei și al Europei.

Ioan Mircea Pașcu (S&D) – Domnule președinte, eu consider că a venit momentul unei schimbări în abordarea pe care o avem față de problemele energetice, și anume prin trecerea de la conceptul de „securitate energetică” - încercarea de a ne asigura livrările actuale de la furnizori volatili - la conceptul de „energie sigură”, adică exploatarea totală a resurselor de energie aflate strict sub controlul UE.

Sigur că, timp de o perioadă, va fi nevoie de o acțiune paralelă în ambele direcții, până când balanța se va înclina în favoarea ultimei variante, deoarece, dacă Europa dorește să devină un actor internațional cu adevărat credibil, va trebui în primul rând să dețină controlul asupra propriilor surse de energie. În caz contrar, Europa va continua să fie o adunare de actori naționali care își urmăresc fiecare propriile interese naționale, devenind, prin urmare, vulnerabilă față de tacticile de dezbinare și control aplicate de furnizori externi lipsiți de scrupule.

Chris Davies (ALDE) – Domnule președinte, în urmă cu șase luni, întreaga lume a fost șocată de moartea și distrugerea pe care Israelul le-a adus în Gaza. Între timp, camerele de televiziune au dispărut, însă blocada economică nu. Din materialele și proviziile de care oamenii au nevoie, mai puțin de un sfert trece de punctele de control - în total doar 18 articole. Nimic pentru reconstrucție, nimic pentru mediul de afaceri, nimic din ceea ce ar crea locuri de muncă sau ar oferi speranță. Israelul ține de fapt un milion și jumătate de oameni închiși într-un fel de lagăr de prizonieri, înconjurat de ziduri și patrulat de gărzi armate.

Domnule președinte, aș dori să vă rog să-i comunicați Președintelui că ar trebui să facă, cu prima ocazie, o vizită în Gaza, pentru a-și face propria impresie cu privire la situația de acolo. Dacă domnia sa va considera că o astfel de pedeapsă colectivă este inacceptabilă, atunci ar trebui să se exprime în numele nevinovaților.

Elisabeth Köstinger (PPE) – (DE) Domnule președinte, criza economică a lovit grav producția agricolă. În special situația din sectorul produselor lactate s-a deteriorat în mod drastic în ultimele 20 de luni. Cu prețuri de sub 0,21 EUR, fermierii sunt nevoiți să-și vândă laptele la un preț mai mic decât costul de producție. Supraviețuirea multor exploatații familiale din UE se află în mare pericol, iar la ora actuală multe dintre acestea supraviețuiesc doar datorită economiilor personale, soluție care, evident, nu este de durată.

Cifrele Comisiei prezintă o imagine dramatică a scăderii prețurilor laptelui și produselor lactate. Măsurile de susținere destinate sectorului producției de lapte sunt esențiale pentru prevenirea unui colaps în domeniul agriculturii. Calitatea are prețul ei, dar se pare că acest principiu nu se mai aplică în sectorul agriculturii. În momentul de față, prețul de producție nu are nicio legătură cu prețul de consum.

Exploatațiile noastre familiale au nevoie urgentă de măsuri de susținere a pieței. Scopul este acela de a asigura securitatea aprovizionării cu alimente a Europei. Nu trebuie să uităm nici faptul că sute de mii de locuri de muncă din Europa depind de buna funcționare a agriculturii.

Joanna Senyszyn (S&D) – (PL) Domnule președinte, mâine, dl Barroso va încerca să obțină sprijinul nostru pentru a-și asigura cel de-al doilea mandat. Aș dori să reamintesc Parlamentului că lucrătorii polonezi de pe șantierele navale au făcut în repetate rânduri apel la Comisie pentru luarea unei decizii care să le salveze locurile de muncă. Nu au primit niciun fel de ajutor, deoarece, sub conducerea dlui Barroso, Comisia a demonstrat o lipsă totală de interes pentru problemele care-i afectează pe lucrători. Mii de lucrătorii polonezi de pe șantierele navale suferă încă de pe urma consecințelor politicilor antisociale adoptate de către Comisie pentru comunitățile lor. Am face bine să ne reamintim că am fost aleși în acest Parlament pentru a-i reprezenta pe cetățeni, însă așteptările alegătorilor noștri nu se reflectă nici în acest tip de politici și nici în acest tip de Uniune.

Dacă îl vom susține pe dl Barroso, nu vom vedea nicio schimbare. Activitățile și inițiativele legislative ale Comisiei se vor îndepărta din ce în ce mai mult de nevoile Europei. Trebuie să desemnăm un președinte și niște comisari care să garanteze prioritatea obiectivelor sociale față de cele economice. Trebuie să optăm pentru o Europă socială, în care destinul clasei muncitoare să fie considerat la fel de important ca și profitul. Doamnelor și domnilor, nu trebuie să ne lăsăm seduși de vorba dulce folosită pentru a mușamaliza politicile de dreapta inumane și lipsite de scrupule.

Bill Newton Dunn (ALDE) – Domnule președinte, aș dori să vorbesc despre cazul dlui John Zafiroopoulos, care se află în închisoare în Grecia. Familia sa, care face parte din circumscripția mea electorală, este convinsă

de nevinovăția acestuia. La începutul acestui an, i-am scris ministrului justiției din Atena o scrisoare în care îi prezentam cazul. Nu am primit răspuns, așadar am prezentat cazul respectiv în luna mai, aici, în acest hemiciclu, într-un discurs de un minut. Imediat după aceea, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a venit în biroul meu, promițându-mi un răspuns imediat din partea dlui ministru în persoană. Patru luni mai târziu: nimic.

Dacă Reprezentanța Permanentă a Greciei ne ascultă în acest moment în hemiciclu, aș dori să-mi exprim surprinderea și dezamăgirea față de această lipsă de reacție. O rog să-mi obțină un răspuns din partea dlui ministru și să analizeze încă o dată cazul dlui John Zafiroopoulos.

Ioannis Kasoulides (PPE) – Domnule președinte, în timpul invaziei turcești din 1974 a Ciprului, un jurnalist turc a fotografiat 14 soldați ciprioți capitulând în fața armatei turcești. Această fotografie a devenit un simbol al încercării de a descoperi soarta persoanelor dispărute. Cadavrele lor au fost identificate prin analiza ADN în urmă cu câteva săptămâni. Acești soldați au fost asasinați în urmă cu 35 de ani și aruncați într-un puț în partea de nord a insulei, partea ocupată. Aceasta este dovada unei încălcări scandaloase a Convenției de la Geneva de către armata turcă, responsabilă pentru prizonierii care capitulasera în fața ei.

Solicit acestui Parlament să facă apel la Turcia pentru ca aceasta să coopereze cu Comisia ONU pentru persoanele dispărute, prin permiterea accesului la dosare și prin deschiderea a două parcele recent identificate din Lapithos, denumite „zone militare restricționate”, în care se crede că ar fi îngropați alți 800 de prizonieri.

Derek Vaughan (S&D) – Domnule președinte, acest Parlament va avea de purtat multe discuții și va trebui să ia multe decizii referitoare la buget. La ora actuală ne îndreptăm, desigur, atenția către bugetul pe 2010, și există încă o serie de probleme care trebuie rezolvate înainte de a ajunge la un acord. Parlamentul va demara în curând și discuțiile cu privire la noua perspectivă financiară pentru perioada de după 2013.

Însă trebuie să ne ocupăm și de revizuirea intermediară a bugetului, despre care am impresia că aproape a fost dată uitării. Nu trebuie s-o uităm, deoarece aceasta ne va oferi în viitor oportunități importante. Ne va oferi ocazia de a ne redetermina prioritățile. Ne va da, de exemplu, ocazia de a aloca mai multe fonduri unui nou plan de redresare economică pentru Europa. În plus, ne va da probabil ocazia de a acorda mai multe fonduri măsurilor care vor veni de la Copenhaga la finele acestui an.

Consider că Parlamentul nu trebuie să piardă din vedere aceste lucruri. Trebuie să continue să facă presiuni asupra Consiliului și a Comisiei, pentru a se asigura de realizarea revizuirii intermediare, astfel încât noi să avem ocazia să ne prezentăm prioritățile.

Pál Schmitt (PPE) – (HU) Libera exprimare, domnule președinte, și inclusiv libertatea de a-ți alege limba în care dorești să te exprimi, este un drept fundamental al omului. Limba este un simbol de importanță supremă pentru persoanele care doresc să o vorbească, fundamentul propriei lor identități. Toți cei care cred acest lucru despre propria limbă trebuie să respecte limba tuturor celorlalte comunități. Cu toate acestea, una dintre limbile oficiale ale UE, maghiara, a fost atacată recent în Slovacia, într-o manieră total opusă mentalității europene. Legislația lingvistică slovacă discriminează în mod scandalos dreptul comunității de jumătate de milion de maghiari de a-și folosi propria limbă. În unele cazuri, există chiar pericolul unei amenzi de 5 000 EUR.

Uniunea Europeană promovează diversitatea culturală și lingvistică și a desemnat chiar un comisar pentru multilingvism. Carta europeană a limbilor regionale și minoritare, ratificată și de Slovacia, garantează dreptul cetățenilor de a-și utiliza limba maternă la orice nivel din educație, în administrație, în instituțiile publice și în documente oficiale. Un pilon al instituțiilor UE nu poate permite, fără a riposta, ca un stat membru să încalce în mod flagrant normele fundamentale ale UE și să lanseze un atac la adresa drepturilor minorităților.

Bogusław Liberadzki (S&D) – (PL) Parlamentul a discutat despre situația industriei poloneze de construcții navale în urmă cu câteva luni. S-a ajuns la un acord. Dl Schulz, președintele grupului nostru politic, a confirmat, în numele grupului, că Parlamentul nu a consimțit la înlăturarea a zeci de mii de locuri de muncă din industria navală și din companiile care o aprovizionau pe aceasta. Dl Schulz a confirmat că Parlamentul nu a fost de acord cu închiderea acestei industrii în Polonia și nici cu reducerea capacității industriale europene rezultată din aceasta.

Au trecut șase luni, iar situația este următoarea: guvernul nu a reușit să privatizeze șantiere navale, Comisia nu a luat deloc în considerare poziția Parlamentului, șantierele nu produc, viitorul este incert, oamenii și-au pierdut locurile de muncă și au fost lăsați în voia destinului. Cu siguranță, suntem cu toții de acord că pentru

Comisie nu există niciun fel de concept de politică industrială europeană și că această instituție nu a înțeles că navele au fost necesare în trecut, sunt necesare acum și vor continua să fie necesare și în anii care vin.

Tunne Kelam (PPE) – Domnule președinte, data de 23 august 2009 a marcat aniversarea a 70 de ani de la semnarea pactului josnic dintre Germania nazistă și Uniunea Sovietică, pact care a divizat Europa. Consider că acesta este un exemplu șocant pentru cât de apropiate pot deveni extremele politice, în aparență contrare. Atât Moscova, cât și Berlinul au căzut atunci de acord asupra faptului că prima lor sarcină este aceea de a dărâma ordinea politică democratică din Europa; atât Moscova, cât și Berlinul au încercat să domine lumea. De aceea nu trebuie să uităm niciodată că a fost nevoie de doi dictatori pentru a lansa cel de-al Doilea Război Mondial.

Stalin le-a explicat tovarășilor săi, cu patru zile înainte de semnarea acestui pact, următoarele: „Este în interesul Uniunii Sovietice ca între Reich și blocul capitalist anglo-francez să izbucnească războiul. Totul trebuie făcut în așa fel încât războiul să dureze cât mai mult, pentru ca ambele părți să fie epuizate. Atunci, vom dispune de o arenă considerabilă pentru a dezvolta revoluția mondială.”

Aș dori să le amintesc membrilor în Parlamentul European de rezoluția din luna aprilie, prin care ziua de 23 august era proclamată drept zi de comemorare a victimelor regimurilor totalitariste.

Boris Zala (S&D) – (SK) Atât în cadrul ultimei sesiuni parlamentare, cât și în cadrul celei de astăzi, am auzit discursuri ale membrilor maghiari ai Parlamentului care criticau legislația lingvistică slovacă. Aș dori să menționez însă că toți cei de aici au primit documente conținând diferite argumente, dintre care, pentru a spune lucrurilor pe nume, cele mai multe se rezumă la interpretări greșite, contrafaceri și chiar minciuni intenționate.

Legislația lingvistică slovacă respectă în totalitate atât drepturile omului, cât și pe cele legate de protejarea limbilor minoritare. După părerea mea, membrii maghiari ai Parlamentului European urmăresc o politică foarte periculoasă de provocare explicită și directă a extremismului, atât în Ungaria, cât și în statele vecine ale acesteia. După părerea mea, domniile lor ar trebui să fie conștienți de faptul că aceasta este o politică deosebit de periculoasă și să pună un capăt acestor neadevăruri.

Alojz Peterle (PPE) – (SL) Am primit solicitări din partea unui număr mare de cetățeni sloveni și italieni, prin care mi se cerea să atrag atenția Parlamentului European asupra intenției Italiei de a construi un terminal de gaze în Golful Trieste.

Împărtășesc preocuparea organizațiilor de mediu slovene și italiene pentru povara majoră pe care acest terminal de gaze ar putea-o plasa într-o zonă deja foarte vulnerabilă din punct de vedere ecologic. Mă refer aici la apele Golfului Trieste și la zona urbană întinsă din vecinătatea acestuia. Aceste organizații și-au exprimat, de asemenea, dubiile față de acuratețea documentelor utilizate în evaluarea impactului de mediu.

Fac apel și la guvernul Italiei și al Sloveniei să coopereze la acest proiect în spiritul memorandumului pe care l-au semnat în luna septembrie a anului trecut. Cu alte cuvinte, le rog să coopereze în ceea ce privește evaluările de impact de mediu referitoare la nordul Mării Adriatice, respectiv la Golful Trieste. Sper ca, pe baza rezultatului unei astfel de evaluări, guvernele să reușească să cadă de acord asupra unui amplasament mai potrivit decât Golful Trieste pentru acest terminal de gaze.

Liisa Jaakonsaari (S&D) – (FI) Domnule președinte, sunt de acord cu colega mea din Estonia, dna Oviir, în privința faptului că criza economică este departe de a se fi terminat. Există un optimism bizar care și-a făcut apariția peste tot în Europa, deși șomajul este în creștere, economiile naționale se afundă în datorii, populația îmbătrânește, iar deasupra Europei atârână un fel de ghilotină triplă. În ciuda tuturor acestor lucruri, recesiunea a fost declarată încheiată. Se planifică o strategie de ieșire din această situație și se vorbește despre cum nu trebuie să ne mai obosim cu continuarea strategiei de redresare. Europa a început să aplice foarte bine și într-un mod exemplar strategia de redresare și gestionarea crizei economice, astfel încât Statele Unite ale Americii au învățat de la Europa, urmându-i exemplul, însă, ulterior, Europa a devenit din ce în ce mai lentă. În plus, acest fals optimism ne direcționează către soluții greșite. Criza economică nu a fost încă înfrântă.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Formarea Alianței pentru Integrare Europeană, urmare a alegerilor anticipate din iulie 2009, reconfirmă angajamentul proeuropean al cetățenilor din Republica Moldova. Este un pas extrem de important pe care Moldova și Uniunea Europeană nu își pot permite să îl folosească greșit.

Situația politică este încă fragilă, de aceea, succesul alianței și, implicit, al unei Moldove democratice, depinde foarte mult de sprijinul partenerilor săi europeni. Moldova și-a luat răspunderea de a se angaja pe o traiectorie proeuropeană. Uniunea are responsabilitatea de a-i facilita acest parcurs.

Opțiunea europeană a poporului moldovean este reprezentată acum și la nivel politic. De aceea, trebuie să susținem necondiționat Alianța pentru Integrare Europeană din Republica Moldova, singura șansă pentru o integrare graduală, dar rapidă, în familia europeană. Cer Comisiei Europene să urgenteze negocierile pentru semnarea noului acord cu Republica Moldova și să folosească toate mijloacele necesare pentru a ajuta această Republică să depășească situația financiară dificilă în care se găsește. <BRK>

Csaba Sándor Tabajdi (S&D) – (HU) Credibilitatea Uniunii Europene este complet subminată dacă aceasta vorbește numai despre cazurile de încălcare a drepturilor omului din afara UE, dar nu protestează în niciun fel față de un caz de violare gravă a drepturilor omului precum cel întâmplat recent în Slovacia, ca o consecință a legislației lingvistice naționale, și care a creat o tensionare fără precedent a relațiilor dintre comunitățile majoritare și cele minoritare.

Limba minorității a fost subordonată limbii majorității, așa cum a explicat și dl Vollebaek, Înaltul Comisar OSCE pentru Minorități Naționale. Aș dori să subliniez pentru colegul meu, dl Boris Zala, că ne-am fi dorit să nu fim nevoiți să deschidem acest subiect aici, în Parlamentul European. Am făcut acest lucru întrucât în Slovacia a intrat în vigoare o lege care restricționează în mod grav utilizarea limbilor minoritare și discriminează comunitatea maghiară din această țară. De aceea, așa cum a indicat și Leonard Orban în scrisoarea sa, va fi responsabilitatea următoarei Comisii și a dlui Barroso să înființeze forumuri în cadrul cărora aceste cazuri să fie analizate. Slovacia trebuie să-și onoreze angajamentele internaționale, respectiv Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale și Carta europeană a limbilor minoritare și regionale.

Piotr Borys (PPE) – (PL) Domnule președinte, am cerut să iau cuvântul pentru a vorbi despre misiunea din Afganistan. Acest subiect presupune dificultăți pentru toate părțile implicate. Atât NATO, cât și Uniunea Europeană sunt afectate. Aș dori să subliniez în special necesitatea punerii unui accent mai puternic pe nevoia de ajutor umanitar, social și economic pentru poporul afgan, care, din păcate, a fost expus efectelor războiului timp de 30 de ani. Am deschis acest subiect din cauza unei escaladări a acțiunilor de atac împotriva soldaților, în contextul alegerilor prezidențiale. După cum știm cu toții, aceste atacuri au devenit din ce în ce mai frecvente și mai violente înaintea alegerilor. Un astfel de ajutor este deosebit de important pentru dezvoltarea încrederii și pentru reconstrucția țării.

Căpitanul Daniel Ambroziński din cadrul forțelor armate poloneze și-a pierdut recent viața în Afganistan. Se pare că moartea lui se datorează în principal slăbiciunii armatei și poliției afgane, care au cedat în fața mitei. Se știe că forțele de armată și de poliție afgane se confruntă cu o situație financiară dificilă. Conform informațiilor din mass-media, soldații afgani pot fi considerați norocoși dacă câștigă 20 de dolari. Este important ca efortul militar să fie însoțit de ajutor social, umanitar și economic.

Președintele – Douăzeci de secunde pentru dl Kelly, pentru o replică foarte concisă.

Seán Kelly (PPE) – Domnule președinte, aș dori să punctez foarte pe scurt că un coleg britanic a făcut în această seară o afirmație eronată și oarecum condescendentă cu privire la Tratatul de la Lisabona și Irlanda. Irlanda nu a fost forțată de nimeni să voteze a doua oară pentru acest tratat. A fost o decizie luată în mod independent de către parlamentul irlandez și ea va fi pusă în aplicare în mod independent de către cetățenii irlandezi. De fapt, nu am fost forțați să facem nimic de când ne-am câștigat independența față de Marea Britanie, în 1922.

Președintele – Doamnelor și domnilor, am avut 39 de discursuri în 45 de minute. Cred că este o performanță bună, a fost o dezbatere reușită și le doresc toate cele bune în special celor care și-au ținut primul discurs în cadrul Parlamentului. Aș dori să subliniez, în primul rând, necesitatea ca observațiile făcute în cadrul dezbaterii să fie luate în considerare de Comisie, pentru că, altfel, Parlamentul nostru va deveni un simplu loc unde ne putem povesti necazurile. Comisia a fost atentă. Am observat că membrii Comisiei au fost foarte atenți, așadar vor da cu siguranță curs observațiilor făcute de colegii noștri.

20. Restructurarea industriei europene de automobile, în special în cazul Opel (dezbateri)

Președintele – Următorul punct se referă la declarația Comisiei privind restructurarea industriei europene de automobile, cu atenție specială pentru cazul Opel.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei – (DE) Domnule președinte, stimați membri ai Parlamentului European, sunt foarte recunoscător pentru ocazia pe care mi-ați oferit-o astăzi de a comenta situația industriei europene de automobile, cu scopul de a vă aduce câteva informații cu privire la o serie de aspecte ale reacției europene

la criză și la evoluțiile legate de grupul General Motors. În comentariul meu, mă voi referi la politica industrială și la aspectele sociale, iar colega mea, dna comisar Neelie Kroes, va prelua partea referitoare la legislația privind ajutoarele de stat.

12 milioane de lucrători au un loc de muncă ce depinde în mod direct sau indirect de producătorii de automobile din Europa. Acesta este motivul pentru care, în octombrie 2008, în cadrul procesului CARS-21, Comisia s-a întâlnit cu toate părțile implicate - atât cu statele membre, cât și cu partenerii sociali - pentru a discuta despre o cale comună de gestionare a crizei. În cadrul întâlnirii s-a discutat despre primele de casare a autovehiculelor și despre ajutoarele financiare suplimentare, venite din partea Băncii Europene de Investiții (BEI), în scopul de a evita scufundarea în vârtejul crizei a acestui sector important pentru politica ocupării forței de muncă.

Trebuie să luăm măsuri și pentru a ne asigura de faptul că dispozițiile noastre statutare referitoare la reducerea până în anul 2012 a emisiilor de CO₂ provenite de la autovehicule de pasageri nu vor fi amenințate de criză. Voi reveni mai târziu la această chestiune. Preocupată de ultimele evoluții legate de General Motors, Comisia a convocat în luna ianuarie a acestui an o reuniune politică a tuturor statelor membre, pentru a asigura transparența și pentru a garanta respectarea legislației europene. De atunci, au avut loc trei astfel de reuniuni. În cadrul lor, cele 27 de state membre au ajuns la acorduri politice comune care au fost făcute publice.

Prima politică asupra căreia s-a ajuns la un acord a fost aceea că soluția de tutelă, coordonată de Germania, ar fi calea cea mai potrivită pentru a proteja General Motors Europa de insolvența companiei-mamă cu sediul în SUA. Acum, suntem în poziția de a spune că această tutelă a salvat fabricile europene de automobile GM de la intrarea în insolvență odată cu compania-mamă.

Următorul punct asupra căruia s-a căzut de acord a fost acela că soluția de tutelă nu înseamnă luarea unei hotărâri preliminare cu privire la ofertantul care va prelua compania. În ceea ce privește alegerea unui ofertant, Comisia a declarat de la bun început că va fi neutră, deoarece, în caz contrar, nu și-ar îndeplini rolul de gardian al tratatelor.

S-a stabilit, de asemenea, ca toate măsurile naționale de protecție să fie în concordanță cu dispozițiile Tratatului CE privind ajutoarele de stat și piața internă. Prin urmare, nu este permis ca ajutoarele de stat să depindă de condiții politice precum locul de realizare a investiției. Tratatul CE nu permite naționalismul economic. Banii publici trebuie folosiți numai în cazuri excepționale și numai acolo unde creează structuri economice orientate spre viitor, cu locuri de muncă cu viitor stabil. Toate deciziile trebuie să fie luate exclusiv pe baza rațiunii economice, însă la aspectele referitoare la ajutoarele de stat se va referi mai târziu dna comisar Kroes.

Faptul că grupul GM va păstra 35% din acțiuni indică în mod clar că acesta mizează pe o revenire economică a fostei sale filiale europene. Mă bucură, de asemenea, faptul că 10% dintre acțiuni vor rămâne în mâinile angajaților. Începând cu ianuarie 2009, Comisia a purtat discuții cu toate părțile implicate, atât la nivel de lucrători, cât și la nivel politic. Toate statele membre - iar astăzi și prim-ministrul flamand - salută și susțin poziția Comisiei cu privire la viitorul General Motors Europe. Comisia dispune de toate instrumentele necesare pentru a garanta respectarea tuturor acordurilor. Voi sublinia încă o dată că nu vom permite ca banii contribuabililor să fie cheltuiți pe baza unor considerații politice pe termen scurt, în loc să fie cheltuiți în interesul pe termen lung al siturilor de producție și al locurilor de muncă. Bineînțeles, este normal ca, pe timp de criză, cei mai mulți să spună că ar trebui să ne ocupăm mai întâi de propriile probleme. În calitate de comisar responsabil pentru afaceri sociale, sper totuși ca Magna să găsească, împreună cu GM și New Opel, o soluție europeană.

Dezbateră cu privire la viitorul companiei General Motors Europe nu trebuie să ne împiedice să vedem că situația de pe piața europeană a automobilelor este una dramatică. Chiar și înainte de criză exista o supracapacitate. Pe fondul crizei, această situație s-a acutizat. În ultimul trimestru al anului 2008, numărul înmatriculărilor a scăzut cu aproape 20%, pe când noi ne așteptam la o scădere de 11% pentru întreg anul 2009. Prima de casare a autovehiculelor, adoptată de 12 state membre, a pus capăt căderii libere, însă numai pentru piața autovehiculelor de pasageri.

Am atras atenția asupra situației extrem de dificile din sectorul autovehiculelor de mărfuri încă din ianuarie 2009. Cifrele de vânzări sunt catastrofice. Nu se preconizează niciun fel de cifre care să indice o redresare. Avem de-a face cu consecințe grave pentru întreaga industrie furnizoare. Responsabilitatea primară pentru gestionarea crizei o poartă, în mod evident, chiar industria automobilelor. În vederea protejării lucrătorilor afectați, BEI, statele membre și Comisia au pus la dispoziție mijloace financiare de atenuare a consecințelor sociale din acest sector.

Fondul european de adaptare la globalizare adoptat de Comisie cu doi ani înainte de criză a primit în ultimii doi ani șapte cereri din partea a șase țări, pentru sectorul automobilelor. Cu o sumă de aproximativ 40 de milioane EUR, susținem revenirea a aproximativ 7 000 de lucrători pe piața forței de muncă. Am creat, de asemenea, un forum pentru discutarea următorilor pași necesari în vederea restructurării, care trebuie implementați într-o manieră responsabilă din punct de vedere social. Salutăm faptul că mulți producători de automobile au reușit să evite o desființare dramatică a locurilor de muncă, prin implementarea programului scurt de lucru și a altor forme de muncă flexibilă, în general de comun acord cu partenerii sociali.

În ceea ce privește perspectivele pe termen lung ale industriei de automobile, toți cei implicați sunt de acord asupra unui lucru, și anume că, în Europa, trebuie să construim cele mai avansate autovehicule din lume - cu alte cuvinte, cele mai curate, cele mai eficiente din punct de vedere energetic și cele mai sigure. Această strategie presupune o evoluție vizibilă în domeniul tehnologiei automobilelor. Susținem această evoluție, cu ajutorul BEI și al celui de-al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare. Comisia va continua, de asemenea, să facă tot ceea ce-i stă în putință pentru a oferi condiții corespunzătoare acestei industrii-cheie a Europei și celor care lucrează în cadrul ei.

Neelie Kroes, membră a Comisiei – Domnule președinte, subiectul intervenției mele este finanțarea publică acordată Opel/Vauxhall de către unul sau mai multe guverne europene.

După cum știți, Trustul Opel, în cadrul căruia General Motors (GM) și autoritățile germane dispun de reprezentare egală, a anunțat marțea trecută aprobarea vânzării de către GM a unui pachet majoritar din activitățile sale europene Opel/Vauxhall către consorțiul format din Magna International și Sberbank. Această decizie a deținătorilor Opel a fost susținută de guvernul german. Guvernul german a promis să aloce fonduri publice de până la 4,5 miliarde EUR noului Opel, cu o eventuală participare a altor guverne europene.

Domnule președinte, de-a lungul procesului care a dus la această tranzacție, Comisia a ținut legătura cu toate statele membre implicate și cunoaște controversile legate de meritele planurilor de restructurare propuse de diferiți ofertanți, inclusiv dubiile exprimate public de către anumiți membri ai Trustului Opel.

În ceea ce privește finanțarea publică a tranzacției GM/Magna, am fost informați că guvernul german intenționează să folosească o schemă preexistentă aprobată, parte a cadrului comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice.

Domnule președinte, intenționez să verific cu atenție dacă această schemă poate fi utilizată în cazul de față și sunt convinsă că veți înțelege că nu pot să-mi asum o poziție în acest stadiu, având în vedere că tranzacția nu a fost încă finalizată și că o serie de aspecte se află încă în etapa de negociere. Totuși, este foarte important să vă prezint, în momentul de față, cele mai relevante considerații legate de această problemă. În particular, trebuie să subliniez că ajutorul de stat acordat prin cadrul comunitar temporar nu poate fi supus, *de jure* sau *de facto*, unor condiții suplimentare legate de locul de realizare a investițiilor sau de distribuția geografică a eforturilor de restructurare. Astfel de condiții ar crea - și sunt foarte clară în această privință - distorsionări grave pe piețele interne și ar putea declanșa o cursă a subvențiilor, care ar dăuna în mod semnificativ economiei europene în aceste momente extrem de delicate. Mai mult, dacă restructurarea unei companii europene ar fi determinată de condiții necomerciale legate de finanțarea publică, ar exista riscul ca această companie să nu fie capabilă să-și recapete viabilitatea pe termen lung, iar, din cauza stării actuale de slăbiciune a întregii industrii automobiliste europene, acest risc ar fi foarte mare. Industria europeană de automobile suferă, așa cum știm cu toții, de o supracapacitate considerabilă. O restructurare eșuată ar cauza deci daune grave companiei și lucrătorilor săi, efecte negative pentru întregul sector, precum și risipirea banilor contribuabililor. Acestea vor fi principiile după care mă voi ghida în evaluarea cazului Opel.

Voi verifica dacă există condiții protecționiste necomerciale legate de finanțarea publică, *de jure* sau *de facto*, iar Comisia va examina nu numai condițiile juridice care ar putea fi atașate unui pachet final de ajutoare, ci și întregul context al acordării acestor ajutoare. Voi fi foarte interesată să aflu dacă autoritățile germane au condiționat efectiv acordarea ajutorului de un singur ofertant, iar, în caz afirmativ, voi încerca să aflu de ce au considerat că planul de afaceri al acestui ofertant ar fi, din punct de vedere industrial și comercial, de preferat.

Pe termen scurt este trist că, din cauza situației actuale de supracapacitate din industria automobilelor, orice plan de refacere a profitabilității Opel/Vauxhall va genera pierderi de locuri de muncă în întreaga companie și închideri planificate de fabrici; toate planurile de a salva Opel/Vauxhall, prezentate de diferiți potențiali investitori, au prevăzut atât închideri de fabrici, cât și reduceri de personal. Restructurarea socială reprezintă, cu toate acestea, singura cale de a asigura locuri de muncă viabile și stabile pentru viitor, iar Comisia nu poate și nu trebuie să dicteze unde se vor face aceste reduceri de personal, pe care nu trebuie să încerce să le prevină.

Totuși, noi vom urmări cu foarte mare atenție procesul, pentru a ne asigura că se bazează pe considerații economice concepute să susțină locuri de muncă viabile, și nu pe motive protecționiste.

Werner Langen, în numele Grupului PPE – (DE) Domnule președinte, noi, cei din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), salutăm cu căldură faptul că dl comisar Špidla a confirmat că autoritățile europene au fost implicate în trei domenii ale acestui proces îndelungat de schimbare a dreptului de proprietate asupra unei companii de automobile.

În al doilea rând, sunt de acord cu dna comisar Kroes în privința necesității de a controla cu atenție eventuala existență a unor considerații necomerciale implicate în acest proces. Însă aș dori să invit Comisia să acționeze cu viteza de rigoare. Nu trebuie neapărat să decurgă totul atât de repede ca în cazul preluării băncii olandeze și a celei belgiene, respectiv în 24 de ore, când același proces durează 24 de luni în cazul băncilor germane, însă aș dori ca acest proces să fie realizat rapid și eficient.

În al treilea rând, vreau să spun că, într-adevăr, există o supracapacitate pe piață, aceasta fiind de proporții imense. În 2007, s-au vândut 58 de milioane de automobile în întreaga lume, iar capacitatea de producție era de 72 de milioane. Acest lucru înseamnă că restructurarea industriei - inclusiv în ceea ce privește autovehiculele ecologice - se află în plină desfășurare, iar cei mai afectați sunt producătorii de vehicule de dimensiuni mari.

În mod clar, Opel nu este un producător de autovehicule de dimensiuni mari, ci de autovehicule eficiente din punct de vedere energetic. Opel a avut probleme. A înregistrat pierderi. Autovehiculele sale sunt performante, sunt sofisticate din punct de vedere tehnologic și sunt convinși că această companie - chiar dacă nu se va bucura, ca firmă independentă, de aceeași poziție pe piață ca cea a gigantilor - va avea o șansă de supraviețuire, dacă va reuși să implementeze acest plan de restructurare.

În ceea ce privește restructurarea, am citit în presă că va fi afectat un singur sit industrial. Conform datelor mele...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președintele – Domnule Langen, îmi cer scuze, dar dl Méndez de Vigo dorește să utilizeze procedura cartonașului albastru pentru a vă adresa o întrebare, o provocare. Dacă sunteți de acord, îi putem da cuvântul dlui Méndez de Vigo, în caz contrar puteți continua.

Bineînțeles, timpul care vă este alocat va fi ajustat în consecință. Veți avea 30 de secunde în plus.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE) – (ES) Domnule președinte, dl Langen a spus că studiul Comisiei referitor la Opel trebuie finalizat într-un timp rezonabil. Domnule Langen, ce înseamnă pentru dvs. timp rezonabil?

Werner Langen, în numele Grupului PPE – (DE) După cum am spus, procesul trebuie să poată continua. Nu trebuie să fie blocat. Până la urmă, aceasta este ideea. Când mă uit la exemple din sectorul bancar, unde acest proces a durat ani de zile, este clar ar fi indicată o perioadă mai scurtă decât cea pe care am avut-o în unele cazuri din Germania.

Doresc totuși să închei spunând următorul lucru: în total, planul prevede - dacă informațiile pe care le dețin sunt corecte - desființarea a 10 500 din totalul de 50 000 de locuri de muncă, dintre care 4 500 vor fi în Germania, iar restul în alte situri ale Opel. Consider că este justificat să solicităm Comisiei să verifice dacă acest proces se desfășoară în mod corect și dacă nu este influențat de criterii politice. Sper să privim, împreună cu lucrătorii, către un viitor luminos.

Președintele – Aș dori să le mulțumesc dlui Langen și dlui Méndez de Vigo, deoarece cred că acesta a fost primul test, prima dată când se apelează această procedură. Este un lucru bun: animă dezbaterile noastre, care câteodată pot deveni puțin plictisitoare. Cu întreruperi precum aceasta însă, dezbaterile devine mult mai interesantă.

Udo Bullmann, în numele Grupului S&D – (DE) Domnule președinte, stimați comisari, doamnelor și domnilor, în această situație în care, după o luptă care a durat luni de zile, avem în sfârșit calea deschisă spre o soluție prin care, din cele peste 50 000 de locuri de muncă afectate în mod direct, putem salva probabil - cel puțin conform spuselor noilor investitori - în jur de 40 000, fără a pune la socoteală numărul mare de locuri de muncă din rândul furnizorilor sau al afacerilor locale conexe, este timpul să ne ocupăm de forța de muncă din Europa a General Motors. A fost disputa lor, ei - Klaus Franz, în calitate de președinte al consiliului de

întreprindere, și toți ceilalți - au devenit imaginea Opel Europa, un nou concern tehnologic care și-a meritat șansa, iar politica noastră trebuie să ofere susținere într-o astfel de situație.

Despre ce discutăm? Discutăm despre șovăielile de luni de zile ale General Motors în SUA. Au fost la un pas de eșec, și o știți prea bine, doamnelor și domnilor. Ce ar fi fost, în acest caz, mai rațional decât să luăm inițiativa, să depășim momentul și să spunem: „Da. Trebuie să intervenim și să le acordăm oamenilor o șansă. Trebuie să acordăm o șansă nu numai siturilor de producție, dar și tehnologiilor viitorului, astfel încât Europa să rămână în continuare un spațiu adecvat pentru producția de autovehicule.

Mă pot identifica în totalitate cu perspectiva pe care dl comisar Špidla a descris-o pentru industria europeană a automobilelor. Haideți să o transformăm în realitate! Haideți să creăm un cadru al politicii industriale cu standarde ecologice de prim rang, astfel încât angajații și producătorii de autovehicule din Europa să se poată specializa chiar aici în acestea. Am reușit deja să facem acest lucru și în cazul cărbunelui și al oțelului. De ce nu am reuși și acum, pentru industria mobilității și pentru viitor? Luați inițiativă! Comisia are multe posibilități de acțiune în domeniu și poate lansa multe inițiative.

Dnă comisar Kroes, conform informațiilor mele, ați aprobat deja 1,5 miliarde din cele 4,5 care fac parte din acordul care trebuie încheiat, astfel încât lucrurile să nu stea pe loc. Sigur că trebuie să verificați regulamentele și legislația - cum altfel? Sigur că trebuie întreprinși toți pașii necesari pentru garantarea unei distribuiri corecte a sarcinilor în negocierile viitoare. Vă rog, totuși, să realizați o verificare rapidă și să ajungeți în mod consecvent la o concluzie. Având în vedere miza, este absolut esențial ca această ocazie să nu fie distrusă. Nu trebuie să fie pierdută din cauza unor trivialități. În schimb, trebuie să fim conștienți de semnificația acestei situații și să găsim o soluție europeană, care să servească interesului public și care să fie în avantajul tuturor.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE – (NL) Domnule președinte, în primul rând trebuie să le mulțumesc celor doi comisari și Comisiei pentru declarațiile de astăzi. Nu erau de la sine înțelese. În data de 3 august am scris o scrisoare, având în vedere că anunțul care tocmai a fost făcut era deja în perspectivă atunci, și am primit un răspuns din partea președintelui Comisiei. Acesta nu conținea nimic nou. Astăzi am auzit măcar câteva cuvinte clare din partea Comisiei, prin intermediul dnei comisar Kroes, care a spus că, indiferent de ceea ce se va întâmpla, va avea loc o investigație detaliată a acestor chestiuni.

Dnă comisar Kroes, aș dori să solicit ca această investigație să se facă nu numai din perspectiva ajutorului de stat, ci și pe baza normelor privind concurența, fuzionările și achizițiile. Avem de-a face, până la urmă, nu numai cu un ajutor de stat din partea guvernului german, care se ridică la 4,5 miliarde, ci și cu un proces de fuzionare și achiziție. Normele privind concurența sunt mai stricte în acest domeniu decât normele privind ajutorul de stat. Având în vedere că ați menționat mai ales ajutorul de stat în discursul dvs., aș dori să vă rog să vă ocupați de ambele elemente în investigația pe care o veți realiza. Concurența internă dintre diferitele filiale ale companiei respective joacă și ea, până la urmă, un rol extrem de important în ceea ce privește fuzionările și achizițiile, în timp ce ajutorul de stat se referă mai ales la condițiile concurențiale dintre companii diferite.

Trebuie să spun, domnule președinte, doamnelor și domnilor, că un dosar care implică un ajutor de stat în valoare de 4,5 miliarde EUR și o contribuție privată de numai 500 de milioane EUR este, într-adevăr, o știre senzațională. Mai este aceasta o operațiune de salvare sau este un proces pe care aproape că l-aș putea numi o operațiune de naționalizare? Oricare ar fi răspunsul, există indicații - și ar fi bine să obținem cât mai repede informații în această privință - conform cărora nu numai motivele economice, ci și cele politice ar fi fost decisive pentru planul elaborat de Magna împreună cu guvernul german. În orice caz, aceste răspunsuri trebuie să reiasă în mod clar din investigație. Dnă comisar Kroes, aș dori să solicit demararea cât mai rapidă a acestei investigații - sunt într-un tot de acord cu dl Langen în această privință - și ca informațiile să nu provină numai de la partea cumpărătoare, având în vedere că este foarte posibil ca un dosar venit din partea Magna să demonstreze exact ceea ce Magna dorește să demonstreze. Este greu de imaginat că un astfel de dosar va dezvălui încălcarea normelor în materie de concurență. De aceea, după părerea mea, Comisia ar trebui să-și utilizeze competențele pentru a obține în mod independent informații de la diferitele state membre implicate - Regatul Unit, Spania, Polonia, Belgia și, bineînțeles, Germania - pentru a garanta o investigație obiectivă. Consider, de asemenea, că investigația care urmează a fi realizată este extrem de importantă, deoarece va crea un precedent pentru următoarele mari operațiuni de restructurare care vor avea loc în următorii ani ai acestei crize economice și financiare și care vor trebui să facă obiectul aceluiași condiții. Acesta a fost primul punct pe care am dorit să-l evidențiez.

Al doilea punct se referă la faptul că, după părerea mea, Comisia nu a reacționat cum trebuie, deoarece nu a preluat imediat dosarul. Consider că acest lucru ar fi trebuit să se întâmple acum câteva luni - întâmplător,

prima comunicare a Comisiei datează din februarie. Sunt de părere că, în cazul restructurărilor transnaționale, Comisia poate interveni direct și că atribuirea acestei sarcini către o singură țară nu a fost o idee prea bună. Soluțiile europene nu se elaborează de către un singur stat membru; ele trebuie elaborate de către instituțiile comunitare. Prin urmare, consider că, în domeniul politicii industriale, Comisia ar fi trebuit să-și joace rolul mai bine și mai rapid.

În al treilea rând, consider că trebuie să prezinte cât mai repede un plan general de restructurare pentru industria automobilelor, deoarece, dacă nu adoptăm o abordare europeană generală, nu putem elimina pur și simplu un surplus de capacitate de 35%.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Domnule președinte, domnule comisar Špidla, doamnă comisar Kroes, doamnelor și domnilor, în primul rând, ar trebui să încercăm să nu uităm, încă o dată, faptul că noi, în Parlamentul European, suntem de fapt cu toții uniți de preocuparea pentru viitorul locurilor de muncă din industria de automobile din Uniunea Europeană, chiar dacă în momentul de față ne contrazicem în cazul Opel, care probabil reprezintă un dezacord mai larg pe tema viitorului industriei auto europene.

Acțiunile Germaniei nu ar trebui atacate atât de vehement în acest stadiu, chiar dacă ele trebuie verificate. În schimb, guvernele celorlalte state membre ale Uniunii Europene, ale căror situri de producție sunt afectate de criza GM - cu alte cuvinte, guvernele Poloniei, Spaniei, Belgiei, Regatului Unit etc. - ar trebui să se întâlnească și să se gândească, împreună cu partea germană, cum să iasă din această situație negativă și cum să garanteze un viitor pentru locurile de muncă ale persoanelor afectate din fabrici. Cred că aceasta ar fi abordarea potrivită a situației.

După cum am spus, plec de la ideea că pe toți ne leagă teama pe care o avem în legătură cu viitorul locurilor de muncă din industria automobilelor și trebuie să-i dau dlui comisar Špidla absolută dreptate atunci când spune că, în ciuda a luni de zile de discuții la Bruxelles și, în repetate rânduri, aici, la Strasbourg și acasă, în statele membre, dezbateră nu se află în stadiul în care ar trebui să se afle. Vorbim mereu despre faptul că avem un surplus de capacități structurale în acest domeniu, însă nu avem curajul să dăm startul și să ne oferim susținerea pentru calea politică prin care dorim să salvăm această branșă de supracapacitatea structurală. Vedem un început, ceea ce mi se pare foarte bine.

În multe contexte, inclusiv în contextul intervențiilor de stat, vorbim despre automobile durabile, adică automobile ecologice și eficiente, echipate cu motoare diferite, de asemenea durabile. Însă, sinceră să fiu și, având în vedere evoluțiile de pe piață, nu cred că acestea vor fi suficiente pentru a garanta în industria automobilelor același număr de locuri de muncă ca în momentul de față. Din acest motiv, viitorul trebuie discutat cel puțin ca viitor al sectorului de mobilitate, iar noi trebuie să avem curajul necesar pentru a vorbi acum, pe timp de criză, despre transformări și pentru a acționa, în același timp, cu mai multă consecvență.

Trebuie să observăm însă că, în cadrul schemei de susținere a Opel din Germania, nu s-a pus problema durabilității acestui sector. Teoretic, acest lucru ar însemna autovehicule moderne, durabile. Dar cum rămâne cu sectorul transporturilor publice? Cum vom reuși să ajungem în situația de a avea, în viitor, sisteme de transport public mai bune și care să fie ecologice? Cine va construi autobuze, trenuri și camioane mai bune în viitor? Cine va garanta existența unei legături conceptuale între acest sector și cel al tehnologiei informației și al energiilor regenerabile? Aceste aspecte au fost discutate iar și iar, dar nu au fost niciodată gândite până la capăt și nicidecum integrate în concepte politice.

Aș dori să profit de această dezbatere, chiar acum, când noul Parlament își începe activitatea, pentru a spune că trebuie neapărat să ne ocupăm de această situație. Trebuie să avem curajul de a face mult mai multe în acest sens, pentru că, altfel, vom purta întreaga responsabilitate pentru pierderi fără precedent de locuri de muncă, pierderi pe care vom fi absolut incapabili să le reparăm mai târziu prin fonduri publice.

Bruxelles-ul nu poate numai să critice Germania sau celelalte guverne. Trebuie să avem curajul de a ne evalua propriile politici de investiție. Cel puțin 4,4 miliarde EUR au mers în ultimele luni către industria de automobile prin intermediul împrumuturilor avantajoase acordate de Banca Europeană de Investiții (BEI) Nici măcar un euro pompat din această sursă în industria automobilelor nu a fost cuplat, domnule comisar Špidla, cu solicitările de transformare a acestei industrii și a celei de mobilitate în industrii durabile.

PREZIDEAZĂ: DOAMNA KOCH-MEHRIN

Vicepreședintă

Evžen Tošenovský, în numele Grupului ECR – (CS) Doamnă președintă, doamnă comisar Kroes, domnule comisar Špidla, în discursul meu din Parlamentul European, aș dori, ca membru al Grupului ECR, să vorbesc

foarte pe scurt despre situația curentă din industria automobilelor, în special din perspectiva viitoarei competitivități a producătorilor europeni. De asemenea, aș dori să mulțumesc doamnei comisar Kroes pentru modul în care a abordat chestiunea extrem de complexă pe care o dezbatem astăzi, care va crea un mediu extrem de complex pentru rezolvarea unor astfel de situații economice în viitor. Criza economică globală a afectat multe domenii ale economiei. Producția de automobile se numără printre cele mai afectate. Această situație este probabil cauzată de faptul că industria automobilelor este un punct de convergență pentru multe domenii diferite, exercitând solicitări enorme în privința calității și presiuni competitive incredibile, împreună cu presiunea pentru progres tehnologic și inovație. Toți cei care nu fac față ritmului amețitor al tehnologiei moderne se află în reală dificultate și tocmai la această situație asistăm în prezent. Producătorii de automobile din SUA reprezintă un exemplu clar în acest sens.

Aș merge până acolo încât să declar că această criză i-a identificat în mod clar pe cei care nu au reușit să prevadă cum vor evolua automobilele, precum și pe cei care au investit în mod inteligent în dezvoltarea de modele competitive noi înainte de criză. Sunt în continuare împotriva intervenției orientate a guvernului, care poate rezolva doar problemele financiare pe termen scurt ale producătorilor interni individuali. Înțeleg temerile politicianilor cu privire la creșterea nivelului șomajului în anumite domenii, dar sunt sigur că ar fi foarte imprudent să ne bazăm doar pe injecțiile de capital într-un singur sector, deoarece această acțiune amână, pur și simplu, ziua scadenței, adesea în detrimentul celor care operează într-un mod înțelept. Criza globală poate fi, de asemenea, un stimul major pentru crearea de tehnologii noi și pentru utilizarea de combustibili noi, precum gaz natural lichefiat, hidrogen sau, de exemplu, electricitate. Dacă Uniunea Europeană dorește să stimuleze și să sprijine producătorii europeni, ar trebui, prin urmare, să sprijine cercetarea și să simplifice procedurile legate de inovare, care - trebuie să recunoaștem - sunt foarte îndelungate în Europa.

Sunt încântat că statele membre ale Uniunii Europene au prevenit până acum tendințele protecționiste. Protecționismul financiar de unul singur ar prelungi, pur și simplu, viața activităților necompetitive. La fel cum inundațiile catastrofale de pe Nil aduceau fertilitate în Egiptul antic, criza globală ar trebui să fie un impuls pentru dezvoltarea de automobile europene noi, care să fie mai ecologice și extrem de competitive pe piețele mondiale. Mă bucur cu adevărat că doamna comisar Kroes a ales o abordare atât de serioasă față de chestiunea în discuție, deoarece aceasta va avea un impact foarte mare asupra noastră, a tuturor, în viitor.

Thomas Händel, în numele Grupului GUE/NGL – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu multe dintre afirmațiile făcute de Comisie aici cu privire la cauzele și perspectivele legate de industria automobilelor - capacități în exces, nevoia de schimbare a strategiei, tehnologii noi. Totuși, aș vrea să subliniez că nu împărtășim aceeași opinie cu privire la un număr de aspecte. Probabil că Opel nu va fi ultimul caz de acest fel din industria automobilelor, unde există o supracapacitate de 30% la nivel global.

Nu vorbim doar despre cele aproximativ 12 milioane de persoane care își câștigă existența, direct sau indirect, de pe urma acestei industrii, ci despre cele aproximativ 30 de milioane de persoane din toată Europa care sunt implicate în producția economică a acestei industrii. În această situație, Comisia este și ea responsabilă pentru a garanta faptul că industria europeană a automobilelor este capabilă să facă față acestei provocări. Comisia este și ea responsabilă pentru a se asigura că Opel nu devine pionul de sacrificiu al curățării pieței libere în urma crizei. Realinierea necesară a managementului forțelor pieței libere din această Uniune nu va compensa automat pierderile anticipate de locuri de muncă cu noi locuri de muncă. Din contră, cei care vor plăti prețul sunt angajații și economiile naționale europene.

Tendința generală de a nu recurge la ajutoare de stat nu va duce doar la denaturarea concurenței, ci și la distorsiuni sociale. Acestea vor prejudicia într-o măsură mult mai mare trezoreriile țărilor afectate decât își pot permite acestea și, mai presus de toate, vor reprezenta o valoare mult mai mare decât cea a ajutorului oferit în prezent, dacă luăm în calcul dezmembrarea serviciilor sociale.

Restructurarea industriei europene a automobilelor are nevoie de inițiative puternice din partea Comisiei, dar și din partea guvernelor naționale implicate. Prin urmare, propunem o comisie pentru industria europeană care să se ocupe de viitorul mobilității și care să reunească politicieni, întreprinderi, sindicate și academicieni. Aceasta ar trebui să dezvolte strategii posibile pentru schimbările tehnologice necesare și să definească măsuri politice și finanțarea asociată. Supracapacitatea trebuie convertită în activități noi, în mod metodic și aplicând o diviziune egală a sarcinilor. Această strategie a fost aplicată cu ani în urmă în industria siderurgică și trebuie aplicată acum cazului Opel și industriei automobilelor din Europa, în general.

Ajutorul de stat poate și, după părerea mea, trebuie să fie condiționat, de asemenea, de realizarea unei participării instituționalizate a angajaților, cu drepturi extinse de decizie. Toți angajații afectați din Europa au nevoie de securitatea locului de muncă, au nevoie de slujbe noi și de perspective sigure noi în toată Europa.

Frank Vanhecke (NI) – (NL) Doamnă președintă, în această după-amiază – acum două ore – unul din șefii de la Magna a confirmat situația de care ne temeam sau pe care o cunoșteam deja: uzina din Anvers va fi închisă permanent. Este adevărat că se poartă discuții pentru găsirea de alternative, pentru angajare alternativă, pentru un viitor diferit al uzinei, dar nimeni nu știe ce înseamnă, de fapt, aceste lucruri. Sunt vorbe fără importanță, într-un fel, care par să fie o tactică pentru a calma pe moment lucrătorii și multe alte părți implicate în uzina de la Anvers: pentru a-i menține tăcuți și ascultători.

Cred că, în ceea ce privește tot acest dosar, Comisia Europeană nu trebuie să facă ceea ce a anunțat că intenționează să facă, adică să mai aștepte puțin, să asiste ca spectator în continuare și să continue să numere loviturile. Cred că a sosit timpul să acționăm, iar Comisia ar trebui să declare acum, mai clar decât tocmai a făcut-o, că aprobarea acestui dosar de achiziție va fi condiționată de aplicarea de către cumpărător a unor criterii exclusiv economice obiective pentru a stabili când și în ce fel sunt necesare operațiuni de reorganizare. Trebuie să existe, de asemenea, transparență și deschidere completă în ceea ce privește rapoartele de competitivitate care pot să existe sau nu pentru diverse uzine și trebuie știut dacă Comisia a avut sau nu acces la astfel de rapoarte.

La urma urmelor, se știe că uzina din Anvers este foarte competitivă și ar fi inacceptabil, din punctul meu de vedere, ca cea care ar putea fi cea mai competitivă dintre uzine să fie afectată ca rezultat al ajutorului masiv din partea guvernului german. În acest dosar, soarta multor mii de lucrători din țara mea este în joc, la fel ca și credibilitatea Comisiei Europene, încă o dată - nu sunt deloc optimist în această privință. Avem de-a face de fapt cu aceeași veche poveste. După cum a subliniat domnul comisar Špidla, declarațiile solemne europene sunt multe și zgomotoase dar, la momentul adevărului, liderii politici urmăresc, mai întâi, interesele propriilor țări. Așa s-a întâmplat în recenta criză bancară și mă tem că acest lucru se întâmplă și acum în cazul Opel, întrucât autoritățile germane servesc mai întâi interesele germane.

Ivo Belet (PPE) – (NL) Doamnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, anunțul făcut de Magna, noul proprietar al Opel, conform căruia va închide, cel mai probabil, uzina din Anvers este cel puțin ciudat. Știm acum că această uzină Opel este una dintre cele mai profitabile și una dintre cele mai eficiente uzine din grupul General Motors - și totuși, noul proprietar dorește să o închidă. Sunt multe indicii care arată, prin urmare, că această decizie nu a fost luată doar pe baza criteriilor pur economice. Prin urmare, domnule comisar Špidla și doamnă comisar Kroes, vă solicităm astăzi două lucruri. În primul rând, vă invităm să vă utilizați în continuare competența solidă în domeniul concurenței pentru a evalua dacă ajutoarele de stat masive promise de unele state membre sunt într-adevăr compatibile cu legile europene. Doamnă comisar Kroes, ați promis, după cum și trebuia, o investigație. Sper că vi se oferă atât șansa de a derula această investigație în mod riguros, cât și șansa ca în cel mai scurt timp să vă puteți asigura că nu vom fi puși în curând în fața *faptului împlinit*. Nu cred că exagerez când spun că aici este în joc credibilitatea Comisiei Europene. Protecționismul și naționalismul economic nu-și au locul în Europa secolului 21 și acesta este un dosar foarte bun pentru a demonstra acest lucru.

Doamnă comisar Kroes, aveți reputația de a fi o doamnă de fier. Contăm pe dumneavoastră să vă ridicați la înălțimea reputației dvs. și în acest dosar și să vă asigurați că autoritatea Comisiei Europene nu este subminată. Spun acest lucru fără niciun fel de ironie.

În al doilea rând, este esențial ca Europa să propună un proiect industrial nou pentru sectorul industriei automobilelor. Nu trebuie să privim înapoi sau să ne concentrăm pe oportunități pierdute, ci să privim înainte și să ne concentrăm pe tehnologiile noi ale automobilului electric al viitorului. Încă nu este prea târziu. Luând acum aceste măsuri, putem să ne asigurăm că acest automobil electric nou este produs utilizând tehnologie europeană și că, în viitor, nu vom conduce cu toții automobile electrice produse în China. Acesta este un scenariu pe care îl putem încă evita fără probleme.

Jutta Steinruck (S-D) – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, este vorba, de fapt, despre găsirea unei soluții europene comune și nu despre egocentrismul național.

Opel Europa are de jucat un rol semnificativ în politica industrială europeană și nu este vorba aici doar despre locurile de muncă de la Opel, ci și despre locurile de muncă din multe companii furnizoare pentru industria automobilelor din mai multe țări europene. Decizia în favoarea Magna - și Consiliul privind constituirea unui comitet european de întreprindere mi-a confirmat acest lucru - a obținut un consens și în respectivul consiliu, iar membrii acestuia depun toate eforturile pentru a găsi soluții europene. Lucrătorii sunt pregătiți să facă sacrificii pentru această cauză și ne așteptăm la același lucru din partea factorilor de decizie. Trebuie să lucrăm împreună și să facem acest lucru rapid. Antevorbitorii mei au subliniat deja acest lucru.

Bineînțeles, având în vedere interesul lucrătorilor, este de asemenea de înțeles ca mii de locuri de muncă să fie stabilizate temporar prin ajutor de stat. Nu vom acorda legitimitate niciunui argument referitor la concurență care a fost prezentat. Avem de-a face cu oameni și cu locuri de muncă, dar și cu regiuni întregi. Calea pe care am pornit sub auspiciile Germaniei trebuie să conducă acum la cel mai bun rezultat posibil pentru toți lucrătorii europeni, din toate zonele Europei.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE) – (DE) Doamnă președintă, mă bucur că am ocazia de a lua cuvântul aici. Sunt foarte încântat, de fapt! În primul rând, aș dori să îi mulțumesc domnului comisar Špidla pentru că a luat cuvântul în limba germană și aș dori să transmit sincerele mele felicitări doamnei comisar Kroes. Mulți consideră că dosarul Opel-Vauxhall este o problemă a Germaniei. Nu este adevărat - este o problemă a Europei! Situația Opel-Vauxhall este legată de locuri de muncă din toată Europa și un tratament special acordat Germaniei în acest caz nu ar fi drept. Prin urmare, sunt foarte încântat că Comisia dorește să examineze acest caz. Problemele cu care ne confruntăm acum trebuie analizate în raport cu legislația europeană în materie de concurență și ajutor de stat.

Dorim să salvăm fiecare loc de muncă, dar cu ce preț? Din perspectiva unui apărător al cetățenilor și contribuabililor, nu este clar în tranzacția Opel-Magna ce angajamente pe termen lung vor reveni în sarcina contribuabililor. Cazul Opel este discutabil și din punctul de vedere al politicii industriale. Ajutorul este întotdeauna acordat celui mai mare. Cei mai mici și cei de la mijloc sunt lăsați să-și poarte singuri de grijă, deși reprezintă forța motrice a economiei. Concentrarea asupra unui singur investitor a fost, în mod clar, o mișcare greșită. Oferte mai bune și mai favorabile au fost refuzate încă de la început - și de către politicieni, de fapt.

Cazul Opel este legat mai mult de campania electorală decât de politica economică și industrială, care este pură și legitimă din punctul de vedere al legislației europene. Pentru a reconfirma acest lucru, Comisia trebuie să joace acum un rol activ, chiar dacă guvernul german nu este de acord. Tranzacția Opel este o escrocherie. Acest lucru devine din ce în ce mai evident și ar putea marca cea mai scumpă campanie electorală din istoria Germaniei.

Dorim ca Opel să supraviețuiască, dorim să aibă o stare bună de sănătate și dorim să luptăm pentru fiecare loc de muncă, dar nu vrem ca acest lucru să implice costuri sau o soluție în detrimentul partenerilor noștri europeni, de care Germania, în calitate de cel mai mare exportator din lume, este de asemenea dependentă.

Bart Staes (Verts/ALE) – (NL) Doamnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, astăzi sunt copleșit de emoții de satisfacție, dar și de teamă. Satisfacție față de declarațiile comisarilor Špidla și Kroes, care sunt oarecum încurajatoare, dar și teamă, deoarece declarațiile cumpărătorului, Magna, nu sunt deloc liniștitoare. Aș dori să discut unele aspecte care au fost menționate în această dezbatere.

Doamnă comisar Kroes, domnule comisar Špidla, vă implor: acționați cu mână de fier, asigurați-vă că regulile sunt respectate. Într-adevăr, în ceea ce privește problema subiectul ajutorului de stat, trebuie să fii de acord cu domnul Verhofstadt atunci când spune că investigația trebuie extinsă la toate aspectele dreptului concurenței, la întreg corpul de legi referitoare la fuziuni și achiziții. Cred că domnia sa are dreptate în această privință. Sunt de acord și cu domnul Langen atunci când acesta declară în mod categoric că acest lucru trebuie să se întâmple rapid. Ceea ce se poate face rapid pentru bănci trebuie să se facă rapid și în legătură cu acest dosar de achiziție, un dosar care este atât de important pentru multe mii de lucrători.

Aș dori doar să susțin ce a afirmat domnul comisar Špidla cu privire la existența unei supracapacități în sector - acest lucru este adevărat, bineînțeles. Domnia sa a precizat că au fost utilizate unele metode pentru a pune ordine în această situație. A menționat Fondul european de ajustare la globalizare, care a primit șapte cereri. Ar trebui să știm, totuși, că acest Fond european de ajustare la globalizare nu funcționează foarte bine. Măine vom discuta un dosar, un raport al domnului Böge, care demonstrează în mod clar că, din cele 500 de milioane de euro pe care le-am avut la dispoziție în 2009, au fost utilizate doar 8 milioane. Ar trebui să utilizăm astfel de resurse pentru a-i ajuta pe lucrători, oferind formare profesională, reorganizare și dezvoltare reală spre o economie nouă, ecologică, una care produce emisii scăzute de carbon și care se bazează mai puțin pe combustibilii fosili.

Derk Jan Eppink (ECR) – (NL) Doamnă președintă, liderul partidului dumneavoastră, domnul Westerwelle, a declarat că una dintre intențiile acestui pachet de asistență pentru Opel a fost aceea de a ajuta campania electorală. Sper că nu așa stau lucrurile, bineînțeles, și sper că restructurarea Opel este supusă regulilor normale de conduită în afaceri și că nu vom ajunge într-o situație în care fiecare să pună pe primul loc propria uzină de automobile. Am deplină încredere în doamna comisar Kroes, care va examina fiecare aspect al

acestei tranzacții. Doamna comisar este cunoscută pentru abilitatea de a-și menține poziția, pe care a demonstrat-o de mai multe ori în Țările de Jos, și nu se va teme să facă declarații clare.

Am o întrebare pentru domnia sa cu privire la rolul Sberbank, banca de economii rusă. Mă întreb ce fel de rol are acesta și dacă implicarea sa va duce, în cele din urmă, la relocarea unora dintre activitățile de producție ale Opel în Federația Rusă, de vreme ce Sberbank este de fapt o extensie a politicii economice a guvernului prin alte mijloace.

În final, aș dori să precizez pentru domnul Staes că domnia sa se arată surprins de faptul că această companie este amenințată, dar susține cu vehemență o politică anti-automobile. Automobilele devin mai sigure și mai ecologice, dar sunt în continuare învinovățite pentru orice. Automobilele sunt omul negru și șoferii sunt exploatați la maximum în calitate de contribuabili - adesea ca rezultat al politicilor promovate în acest Parlament. Doamnelor și domnilor, automobilele reprezintă libertatea. Pentru mulți oameni cu mijloace modeste, Opel reprezintă o marcă rezonabilă ca preț. Din păcate, în prezent, pentru acești oameni este din ce în ce mai greu să-și permită un automobil ca Opel și rezultatul este prăbușirea producției de automobile. De aceea, nu cred că ne putem arăta surprinși de aceste evoluții, în timp ce promovăm o politică împotriva automobilelor în acest Parlament. Partidul meu este în favoarea automobilelor, după cum știe și domnul Verhofstadt.

Angelika Niebler (PPE) – (DE) Doamnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, doresc să fac trei precizări.

Prima este că industria automobilelor este o industrie cheie pentru Europa și - acest lucru s-a spus deja - atunci când sunt incluse toate întreprinderile din amonte și din aval și întreaga industrie furnizoare, 12 000 de locuri de muncă depind de industria auto. Doresc doar să subliniez încă o dată acest lucru, deoarece domnul Chatzimarkakis, care stă aici în fața mea, tocmai a afirmat că eforturile guvernului german au fost o fanfaronadă, parte a campaniei electorale. Nu pot decât să dezmint cu vehemență acest lucru. O astfel de afirmație este o jignire adusă lucrătorilor din acest sector din numeroase țări europene, care se tem pentru locurile lor de muncă în fiecare zi.

În al doilea rând, salvarea Opel este în interesul comun al Europei în general. Cred că este foarte important să subliniez acest lucru, indiferent de dezbaterile de astăzi. Există situri Opel în Marea Britanie, Belgia, Polonia, Spania, Germania și în alte țări europene. Dacă trustul Opel este salvat prin faptul că există un investitor, și anume Magna, și prin faptul că există credite pe termen scurt, pentru care guvernul german a luptat, atunci acest lucru nu este doar în interesul Germaniei, ci și în interesul Europei în general. Toți trebuie să adoptăm măsuri pentru a păstra locurile de muncă din țările noastre de origine. Sunt mulțumită. Unde am fi în prezent dacă nu am fi luat măsuri pentru ca soluția tutelei să ia naștere? Dacă această soluție nu ar fi fost aplicată, nu ar mai fi nevoie de nicio dezbatere acum, deoarece discuțiile s-ar fi stins în momentul în care General Motors a atras după sine GM Europe în problemele legate de insolvabilitatea sa.

A treia precizare este că există norme stricte privind ajutorul de stat. Sunt convinsă că Comisia va examina acest subiect într-un mod adecvat, ținând seama de toate interesele implicate. Întrebarea esențială va fi dacă Opel Europa poate fi profitabilă din nou pe termen mediu. Am încredere că soluția propusă acum, la care lucrează Magna și care implică multe alte state europene, poate fi pusă în aplicare. Solicit Comisiei să furnizeze, de asemenea, autorizația relevantă și aș dori să închei reafirmând că, în acest caz, am obținut un rezultat pozitiv pentru industria automobilelor din Europa în general!

Kathleen Van Brempt (S-D) – (NL) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, mulțumesc Comisiei pentru declarația făcută. Din păcat, nu împărtășesc optimismul multora dintre colegii mei deputați - și acest lucru este valabil și pentru declarația Comisiei. Este adevărat că astăzi am mai primit câteva vești proaste despre uzina din Anvers și faptul că o uzină foarte productivă, cu o forță de lucru foarte calificată, este cea aleasă pentru a fi închisă trebuie să ridice multe semne de întrebare - să sperăm că și în cadrul Comisiei. Doamnelor și domnilor, ar putea fi această închidere legată de faptul că uzina respectivă se află în unul dintre cele mai mici state membre și într-o regiune care, deși puternică din punct de vedere economic, este foarte mică?

Comisia se laudă acum cu eforturile depuse în ultimele luni. Din păcate, eu nu sunt de acord. Dumneavoastră, Comisia, jucați un rol - un rol necesar și unul pe care-l susțin - un rol foarte formal ca protector al intereselor Uniunii Europene în privința tratatelor și a legilor acesteia referitoare la concurență și la ajutorul de stat. Subliniez necesitatea acestui rol și îmi reiterez sprijinul în legătură cu investigația pe care trebuie să o desfășurați în această privință, deoarece va fi esențială. De ce nu faceți însă mai multe? De ce nu vă asumați un rol politic puternic - de exemplu cooperând și în legătură cu ideile referitoare la restructurare, în timpul discuțiilor pe

care le-ați avut cu statele membre? Sindicatele europene, de exemplu, lucrează la restructurare și o sprijină în continuare. Aceasta include, de asemenea, conceptul de solidaritate, adică efortul de a se asigura că dificultățile sunt împărțite între uzine diferite.

Deocamdată, aș dori să întreb - și aceasta este întrebarea mea cea mai importantă pentru Comisie - ce veți face chiar acum, după cele mai proaste vești posibile despre Opel Anvers? ce pași veți face pentru a vă asigura că oamenii, lucrătorii din Anvers, au și ei un viitor?

Chris Davies (ALDE) – Doamnă președintă, toți cei care venim din țări sau regiuni unde există uzine de automobile ne dorim ca acestea să aibă succes, dar asta nu înseamnă că trebuie să ignorăm problemele și realitatea supracapacității care reduce profiturile și investițiile. Sunt foarte impresionat de excelența tehnologică a uzinelor din regiunea mea - de la Ellesmere Port și Halewood - și aceasta este un motiv suficient ca ele să prospere, dar sunt foarte dezamăgit de atitudinea industriei de automobile în general, atitudine pe care am observat-o în ultimii 10 ani, de când fac parte din acest Parlament.

Evaluat în raport cu potențialul de performanță ecologică, istoricul industriei auto este rușinos. Bineînțeles, sunt și cazuri pozitive de menționat. Vedem exemple de inovație în ziare zi de zi, dar industria, în general, a combătut introducerea convertoarelor catalitice, exagerând în mod necontrolat costul acestora. A încheiat cu noi un acord pentru a reduce emisiile de CO₂ și apoi l-a renegat. În prezent, industria auto încearcă să eludeze cerințele legale care prevăd utilizarea unor lichide de răcire pentru aerul condiționat cu un potențial de încălzire globală mult mai scăzut decât cele utilizate în prezent și deja face presiuni pentru a încerca să dilueze propunerile Comisiei privind emisiile de CO₂ pentru furgonete și vehicule comerciale ușoare.

Sume uriașe de bani au fost puse la dispoziție pentru sprijinirea acestei industrii. Cred că noi, publicul, merităm mai mult. Auzim de la producătorii de piese că uzinele de asamblare a automobilelor au ambiții prea mici. Este necesar ca industria și reprezentanții acesteia, ACEA în special, să adopte o nouă atitudine. Industria trebuie să recunoască obligațiile pe care le are față de societate în general și faptul că viitorul său este intrinsec legat de performanța ecologică.

Frieda Brepoels (Verts/ALE) – (NL) Doamnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, cred că este clar că nici măcar industria automobilelor din Europa nu poate fugi de realitate și trebuie reorganizată urgent pentru a elimina supracapacitatea. Da, bineînțeles, există întrebări cu privire la credibilitatea motivației economice a Opel, dacă se angajează să păstreze cea mai costisitoare uzină - cea din Germania - în timp ce o uzină cu performanțe economice bune, cum este Opel Anvers, va fi închisă. Acest scenariu a fost confirmat oficial în această după-amiază de unul dintre directorii generali ai Magna, Siegfried Wolf, la Salonul auto de la Frankfurt. După cum au precizat deja diferiți vorbitori, există indicații clare că, în schimbul ajutorului de stat, Magna a făcut concesii față de autoritățile germane, concesii care nu sunt exact în interesul planului industrial. Cred că Comisia Europeană trebuie să oprească acest lucru înainte să fie prea târziu. Doamna comisar Kroes și-a exprimat deja îngrijorarea, dar cred că trebuie făcut mai mult. În special, Comisia trebuie să prezinte imediat modul în care intenționează să se asigure că și Germania respectă normele europene de concurență în acest caz. După părerea mea, în cazul în care Comisia ar eșua în această acțiune, ar fi stabilit un precedent negativ pentru toate operațiunile de restructurare transfrontalieră, în care statele membre mai mici sunt îndepărtate în mod repetat. De ce se află la conducerea negocierilor cu GM și Magna doar Germania, și nu și Comisia? Am auzit, de asemenea, că, mâine, guvernul german se va așeza la masa negocierilor cu celelalte țări europene pentru a găsi o modalitate de coordonare a ajutorului de stat. Acest lucru pare foarte cinic în ceea ce-i privește pe flamanzi și vine, în mod clar, prea târziu. Aș dori să întreb dacă și Comisia este implicată în acest proces.

Inés Ayala Sender (S-D) – (ES) Doamnă președintă, mai întâi, aș dori să exprim, din partea Parlamentului European, solidaritatea și sprijinul nostru pentru toți lucrătorii din toate uzinele Opel din Europa, în special pentru cei din uzina Figueruelas, pentru familiile acestora, precum și pentru lucrătorii din companiile auxiliare care depind de Opel. Aș dori să-i asigur că suntem alături de ei în această aventură nouă care începe odată cu crearea unui producător european independent, GM Europa.

Totuși, pentru ca această aventură, care a apărut ca urmare a veștilor proaste cu privire la colapsul GM din Statele Unite ale Americii, să fie o ocazie de a crea o întreprindere solvabilă, modernă, competitivă, cu un viitor clar din punct de vedere social, economic și tehnologic, Comisia și comisarii înșiși trebuie să preia din nou inițiativa în negocierile curente, pentru a se asigura că vom găsi o soluție cu adevărat europeană, cu toate garanțiile posibile.

Am criticat absența Comisiei din negocierile preliminare și modul în care aceasta a cedat în favoarea negocierilor bilaterale, când fiecare stat membru în care există uzine Opel solicita soluții unilaterale. În această privință, trebuie subliniat faptul că au existat chiar guverne regionale, precum guvernul meu din Aragon, care a propus în premieră anul trecut o garanție pentru uzina din Figueruelas.

Totuși, această schimbare, cauzată de abandonarea de către Comisie a responsabilităților sale, a generat actuala situație de confuzie și riscul major ca rezultatele alegerilor, care nu au nicio relevanță pentru criteriile de viabilitate industrială, să ducă noua companie europeană într-un impas, în care criteriile de competitivitate nu sunt o prioritate, iar costurile ridicate în ce privește locurile de muncă sunt inevitabile. Pentru ca acest lucru să nu se întâmple, avem nevoie de o soluție europeană care să fie viabilă din punct de vedere economic, în prezent și pe termen mediu și lung, care să acorde prioritate ocupării forței de muncă sub forma competitivității și a productivității uzinelor emblematic precum Figueruelas.

Nu vom permite Comisiei să-și mențină neutralitatea nici măcar pentru o secundă în plus. Aceasta trebuie să acționeze și să asigure ocuparea forței de muncă și viitorul GM Europa. Parlamentul va solicita acest lucru în numele tuturor lucrătorilor de la Opel Europa.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE) – (ES) Doamnă președintă, mulțumesc comisarilor pentru explicațiile prezentate.

Pe parcursul întregii dezbateri am fost îngrijorată de legătura care s-a făcut între alegerile din Germania și situația acestei companii, care afectează multe uzine din Europa.

Mă voi concentra pe trei dintre aspectele menționate de doamna comisar. Cred că această situație necesită transparență completă și absolută în toate negocierile care au loc. Sunt de acord că trebuie să fie monitorizate toate aspectele, atât din punct de vedere legal, cât și din punctul de vedere al ajutorului de stat. Totuși, doamna comisar a precizat că vede restructurarea inevitabilă, la fel ca și pierderile de locuri de muncă și închiderea uzinelor.

Ca răspuns la această afirmație, care cred că este cauzată de modelul de afaceri care a fost promovat până acum și de nivelul de lăcomie pe care-l avem în Europa, cred, gândindu-mă la acest viitor, că trebuie să punem oamenii pe primul loc. Noi și Comisia trebuie să luăm în calcul și să aplicăm politici inovatoare, pentru a proteja oamenii și pentru a ne asigura că aceștia pot trăi în demnitate și că pot beneficia de pregătire profesională standard în toate țările europene, pentru a se adapta la viitoarea piață a muncii și la cerințele noilor companii.

În al doilea rând, în ceea ce privește ajutorul acordat întreprinderilor, aș dori să spun că acesta trebuie să fie un ajutor care să facă viabile uzinele rămase. Trebuie să existe, de asemenea, un angajament hotărât față de inovație, în special, așa cum au menționat și alți deputați, și față de tehnologiile hibride, astfel încât motorizarea să nu depindă doar de combustibili fosili.

Acestea sunt deci solicitările noastre pentru Comisie în viitor.

Philippe Lamberts (Verts/ALE) – (FR) Doamnă președintă, aș dori să fac câteva observații.

Prima este că, până acum, ajutorul de stat pentru industria automobilelor și acțiunile luate de statele membre și de Comisie au fost marcate, pe de o parte, de ceea ce aș numi o abordare defensivă și, pe de altă parte, de o abordare pe termen scurt. Cred, de exemplu, că primele uriașe de casare acordate au anticipat și au amplificat artificial, de fapt, cererea și cred că, acum când aceste prime nu vor mai fi acordate, vom vedea cât de mare este impresia falsă pe care au creat-o. Cererea nu poate face față ofertei.

De aceea, aș dori să încurajez Comisia să fie mult mai ambițioasă în modul de acțiune. În ceea ce privește ajutorul de stat, în special, cred că două domenii de acțiune trebuie considerate drept prioritare.

Primul este că implementarea de soluții sustenabile de mobilitate în Europa necesită talentele și aptitudinile lucrătorilor - de la ingineri la lucrători manuali - din industria automobilelor. Astfel, un prim domeniu de acțiune este, evident, acela de a ajuta la menținerea și dezvoltarea acestor aptitudini, în industria automobilelor sau în industriile asociate.

În plus, cred că ajutorul de stat ar trebui condiționat de criterii mult mai extinse decât este cazul în mod curent. Cu alte cuvinte, nu este suficient să spunem: „vom continua în același mod ca până acum”. Cred că ajutorul de stat ar trebui să fie condiționat de accelerarea schimbărilor din cadrul industriei. În această privință, sunt complet de acord cu ceea ce a afirmat domnul Davies.

Aș dori să închei răspunzând domnului Eppink, care pretinde în mod evident că suntem împotriva libertății. Ceea ce se întâmplă, de fapt, pe piață este că din ce în ce mai puțini concetățeni intră în categoria „mașina mea egal libertatea mea”. Este suficient să conduci pe drumurile din Belgia sau din Țările de Jos pentru a-ți da seama că sistemul și-a atins limitele.

Veronica Lope Fontagné (PPE) – (ES) Doamnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, atunci când s-a propus să avem o dezbatere în plen asupra viitorului Opel Europa, nu aflatam încă de achiziționarea companiei de către Magna și partenerul rus, Sberbank, în ziua de joi.

După luni de incertitudine, o fază nouă începe pentru Opel Europa. Pentru unii, aceasta este motiv de speranță, în timp ce pentru alții este un motiv de îngrijorare. Dorim ca termenii contractului final, care va fi semnat în următoarele câteva luni, să fie pozitive pentru viitorul companiei și sper că guvernul german are dreptate să creadă că aceasta este cea mai fiabilă ofertă pentru supraviețuirea companiei.

Totuși, ca membră a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și fiind originară din Aragon, unde se află uzina Figueruelas, care este în prezent una dintre cele mai productive uzine, trebuie să-mi exprim preocuparea cu privire la soarta lucrătorilor. Se spune că, în planul său de restructurare, Magna preconizează concedierea a 10 560 de lucrători - în prezent 1 700 din uzina de la Aragon - la care vor trebui adăugate multe concedieri indirecte.

Știm că, pentru a salva economia, trebuie să aibă loc o restructurare majoră și că acest lucru va afecta toți lucrătorii, dar sperăm că planul va fi elaborat utilizând criterii economice și de productivitate, urmărind să ajungă la cea mai bună soluție pentru toți.

Avem încredere că, în lunile următoare, guvernele țărilor afectate vor fi implicate în acest proces împreună cu Europa. Aceasta va însemna că, împreună, utilizând criterii economice, putem să sprijinim viabilitatea Opel cu cel mai mic cost posibil pentru lucrătorii din toate uzinele sale din Europa.

Președinta – Domnule Luhan, aveți o întrebare pentru doamna Lope Fontagné. De aceea ați ridicat cartonașul albastru, nu-i așa?

Petru Constantin Luhan (PPE) – (DE) Doamnă președintă, cred că este foarte important să discutăm această chestiune. Nu s-a vorbit însă până acum de acest subiect în contextul dezvoltării europene și regionale.

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinta – Aceasta nu este o întrebare pentru doamna Lope Fontagné. Dacă doriți să luați cuvântul în cadrul procedurii „catch-the-eye”, veți avea ocazia să faceți acest lucru la sfârșitul dezbaterii.

Mario Pirillo (S-D) – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, evenimentele recente legate de Opel mă determină să mă gândesc la ceva mai mult decât simpla achiziție a unui producător istoric european de automobile. Mă întreb: ce tip de politică industrială ne dorim pentru Europa? Aș fi preferat ca un grup european să fi achiziționat Opel; acest lucru ar fi demonstrat cooperare și solidaritate între industriile din sector, precum și un sentiment puternic de apartenență la Uniunea Europeană.

La conferința „Starea generală a automobilului” din ianuarie 2009, comisarul european pentru industrie, domnul Verheugen, a declarat că sectorul automobilelor a fost esențial pentru economie, societate, ocuparea forței de muncă și cercetare. Sunt îngrijorat în legătură cu consecințele posibile în ce privește ocuparea forței de muncă pe care le-ar avea această tranzacție și sper că nu vor exista reduceri ale numărului de locuri de muncă. Sunt și mai îngrijorat cu privire la ajutorul de stat, care nu trebuie să distorsioneze concurența de pe piața automobilelor. Comisia va trebui să se asigure că acest ajutor nu are legătură cu închiderile de situri industriale.

Este păcat că propunerea făcută de Fiat nu a fost acceptată nici de guvernul german și nici de directorii de la Opel. În prezent, Fiat este cel mai avansat producător de automobile din punct de vedere tehnic - este suficient să vedeți ce a făcut pentru a reduce emisiile de CO₂ ale automobilelor sale.

Dirk Sterckx (ALDE) – (NL) Doamnă președintă, doamnă comisar Kroes, în acest caz vă considerăm practic un arbitru. Dacă am înțeles corect, Anvers va pierde curând uzina Opel. S-ar putea ca uzina să fie închiriată unei mărci sau alteia ca subcontractant, dar, bineînțeles, acesta este un viitor foarte nesigur.

Ca cetățean din Anvers, ceea ce mi se pare foarte greu de acceptat este că știm de luni de zile că alegerea ar fi bazată nu doar pe argumente economice, ci și pe abilitatea Germaniei, a guvernului german, de a aduce la

masa negocierilor o sumă foarte mare din banii contribuabililor. Prin urmare, ne adresăm dumneavoastră ca arbitru pentru a vedea dacă acest lucru este adevărat și pentru a încerca să înțelegem dacă în acest caz au fost folosite, într-adevăr, doar argumente economice și comerciale sau dacă a fost un caz de supraviețuire a celui mai puternic din punct de vedere economic sau politic.

Atunci când investigația dvs. va fi încheiată, v-am fi recunoscători dacă v-ați prezenta rezultatele în cadrul Parlamentului. În cele din urmă, mai avem multe de auzit sau, cel puțin, trebuie să auzim măcar ceva clar din partea companiilor implicate. De aceea ne bazăm pe dumneavoastră să ne lămurii asupra argumentelor care au fost utilizate de cei implicați. Aș dori să-mi spuneți de ce Anvers - orașul meu - este cel mai puternic afectat. Pun această întrebare deoarece mulți oameni din orașul meu natal vor vedea aceste decizii ca un simbol al încrederii pe care o pot avea în Comisia Europeană și în Uniunea Europeană însăși.

Marianne Thyssen (PPE) – (NL) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, împărtășesc îngrijorarea majorității celor din Parlament cu privire la soarta Opel și a oamenilor care lucrează sau care trăiesc în acea zonă. O decizie a fost luată acum, în principiu, privind achiziția Opel, dar, în ultimele zile și chiar ore, au fost făcute declarații care au cauzat multă confuzie din mai multe puncte de vedere. Această situație este epuizantă pentru lucrători și, de asemenea, pentru cei din sectorul furnizorilor și sunt necesare imediat clarificări și, mai presus de toate, o abordare serioasă, onestă.

Ceea ce mă îngrijorează în legătură cu acest dosar în context european este anunțul Magna că doar uzina din Anvers va fi închisă, deși au fost publicate studii care indică faptul că această uzină, în special, deține atuuri din punct de vedere economic. Prin urmare, nu pot scăpa de impresia că multinaționalele pun statele membre în conflict unele împotriva altora sau invers: că statele membre utilizează ajutorul de stat pentru a influența alegerea uzinelor care vor fi închise sau salvate, într-un mod care distorsionează concurența. În acest caz, pe lângă criza economică și consecințele sociale dureroase ale acesteia, va trebui să facem față unei crize a instituțiilor - a credibilității instituțiilor - care va lăsa oamenii fără niciun punct de reper.

Din acest motiv, solicit cu stăruință ceva ce am mai solicitat și înainte, într-o întrebare cu solicitare de răspuns scris în februarie, și anume ca această Comisie să utilizeze într-adevăr toate mijloacele pe care le are la dispoziție: mijloacele de a se asigura că victimele încercărilor prin care trece Opel nu rămân în voia sorții și mijloacele de a desfășura efectiv o investigație oficială cu privire la utilizarea ajutorului de stat. Acest lucru este în interesul unui tratament obiectiv, transparent al fiecărei uzine și al persoanelor care depind de aceasta. În cele din urmă, oamenii trebuie să se poată baza pe faptul că Uniunea Europeană își poate îndeplini sarcinile fundamentale chiar și în circumstanțe dificile, ca cele din prezent, că poate să ia lucrurile în serios și că nu există locuri în Europa în care se aplică standarde duble. Acesta este într-adevăr testul decisiv pentru credibilitatea instituțiilor, stimați comisari, și ne bazăm pe dumneavoastră.

Arlene McCarthy (S-D) – Doamnă președintă, cred că împărtășim cu toții același obiectiv - să asigurăm viabilitatea pe termen lung și competitivitatea industriei automobilelor din UE și să păstrăm locurile de muncă din acest sector.

În iulie, i-am scris comisarului Verheugen și am fost încurajată de angajamentul acestuia de a asigura condiții de concurență echitabile în orice plan de restructurare pentru sucursala europeană a GM. În regiunea din care provin, uzina Vauxhall din Ellesmere Port este elementul central al economiei locale, oferind aproximativ 2 200 de locuri de muncă directe. Uzina a fost supusă unei restructurări radicale și este considerată o operațiune economică curată, eficientă și competitivă, așa cum este, într-adevăr, situl Luton din sud-estul Angliei.

Nimeni nu dorește pierderi de locuri de muncă, dar orice decizie trebuie să se bazeze pe viabilitatea și eficiența uzinelor. Decizia trebuie să se bazeze pe echitate, nu pe favoritism, și nu trebuie luată doar pentru că un stat membru a promis fonduri mai mari decât alte state. Sunt mulțumită de faptul că doamna comisar Kroes afirmă că nu este loc pentru aranjamente politice, intrigi sau condiții politice pentru acordarea ajutorului de stat.

Solicit Comisiei să fie vigilentă și să se asigure că orice asistență financiară se bazează pe normele în materie de ajutor de stat și pe viabilitatea comercială și economică a companiilor europene. Menținerea unei industrii auto europene puternice înseamnă adoptarea unei abordări paneuropene pentru menținerea infrastructurii vitale și eficiente în toate statele membre și în toate regiunile.

Bogusław Sonik (PPE) – (PL) S-a pus problema dacă finanțarea de 4,5 milioane EUR din partea guvernului german pentru a restructura Opel, care a fost salutăată ca un succes, a fost un act politic sau unul economic. Cel mai bun răspuns la această întrebare a fost oferit de reprezentanții guvernului german atunci când Magna

a fost aleasă să preia Opel. Un reprezentant nu a luat parte la votul decisiv, iar celălalt, domnul Wennemer, a votat împotriva, deoarece a considerat că a fost o decizie politică.

Comisia Europeană trebuia să evalueze natura ajutorului de stat oferit Opel și să informeze Parlamentul dacă acesta a fost sau nu un caz de protecționism al pieței locale în detrimentul fabricilor și al locurilor de muncă din alte state membre ale Uniunii Europene. Am fost în special afectat de gravitatea evaluărilor Comisiei Europene, deoarece lucrătorilor de pe șantierele navale din Szczecin și Gdynia nu li s-a acordat nicio șansă de a continua construcția de nave. Evaluarea acestui caz de ajutor de stat de către doamna comisar Kroes va fi la fel de severă și de fiabilă cum a fost în cazul șantiierelor navale poloneze? Cetățenii Europei bănuiesc că sunt aplicate standarde duble în acest domeniu.

În final, aș dori să subliniez că criza financiară globală durează de un an. În aceste timpuri dificile, Comisia Europeană ar trebui să fie pregătită să sprijine, să evalueze, să consilieze și să propună soluții care nu sunt umbrite de suspiciunea de a fi promovate de interese politice sau protecționiste ale statelor membre individuale. Din păcate, impresia mea este că Comisia a adoptat o atitudine pasivă în acest caz.

Olle Ludvigsson (S-D) – (SV) Doamnă președintă, putem doar să tragem concluzia că situația de criză în care ne aflăm este fără precedent. Prin urmare, este necesar să avem o politică coerentă și activă - nu doar pentru a salva locurile de muncă ce pot fi salvate, ci și pentru a-i ajuta pe cei care devin șomeri să reintre pe piața forței de muncă. Pregătirea profesională va fi extrem de importantă.

Industria automobilelor este motorul economiei europene și este important să fie luate decizii pe baza obiectivelor pe termen lung pentru dezvoltarea unei industrii auto europene care să fie sustenabilă. Au fost propuse diferite idei referitoare la modul în care vor fi distribuite disponibilizările și avizele de concediere. În cazul în care unul din cinci locuri de muncă din grupul Opel va dispărea, atunci va exista o povară extraordinară atât asupra persoanelor, cât și asupra societăților afectate, indiferent de țara vizată. Sper, prin urmare, că procesul s-a desfășurat corect și că întreprinderile multinaționale nu au încercat să incite unele țări împotriva altora în procesul de licitație, punând astfel și lucrătorii în situația de a fi în conflict unii cu alții. Eforturile europene de contracarare a crizei trebuie coordonate și echilibrate.

De asemenea, este important ca sindicatele să fie implicate și să poată participa la proces într-un mod activ și constructiv. În plus, este important ca Parlamentul și Comisia să urmărească îndeaproape evoluțiile din acest domeniu. Cercetarea și dezvoltarea vor fi esențiale pentru viitorul industriei de automobile și acest lucru se aplică nu doar pentru Opel, ci pentru toți producătorii de automobile din Europa.

Petru Constantin Luhan (PPE) – (DE) Doamnă președintă, apreciez foarte mult faptul că un subiect atât de important este dezbătut aici, în Parlamentul European. Personal, am lucrat mai mult de trei ani în sectorul furnizorilor pentru industria automobilelor. În țara din care provin, acordăm prioritate investițiilor străine în sectorul auto. Prin urmare, cred că industria automobilelor joacă un rol important în ce privește dezvoltarea regională.

Pe lângă sprijinirea inovației, ar trebui să creăm stimulente pentru furnizorii din industria automobilelor și pentru producătorii de automobile din Europa în vederea restructurării și a extinderii, de vreme ce unul dintre cele mai importante obiective ale Comisiei Europene și ale Parlamentului European este acela de a asigura un grad ridicat de coeziune economică. Comisia ar trebui să facă mai mult, inclusiv cu privire la acordarea de granturi industriei automobilelor. Deocamdată, aceasta ar trebui privită ca o măsură destinată să combată criza economică și financiară, deși ar trebui să fie considerată, de asemenea, ca unul dintre elementele cheie ale inovației din industria automobilelor.

În acest context, Opel este doar un exemplu al dificultăților financiare în care se află acest sector, dar, bineînțeles, mulți producători de automobile sunt în aceeași situație. De aceea dorim ca acest sector și acest domeniu să fie tratate ca priorități de către Comisie.

Matthias Groote (S-D) – (DE) Doamnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, aceasta nu este, bineînțeles, prima dată când dezbatem subiectul Opel și al industriei automobilelor. Sunt bucuros că operațiunea de salvare a reușit. Au existat și alte propuneri, de exemplu insolvența structurată. În industria furnizoare - și tocmai m-am întors din Bavaria, unde am vizitat o companie furnizoare - oamenii depind în mod imperios de comenzi. Situația a scăpat de sub control. Dacă și Opel s-ar fi îndreptat spre insolabilitate, situația ar fi fost foarte gravă și consecințele ar fi fost devastatoare.

Tocmai am auzit concluziile Comisiei. A existat o întâlnire la nivel înalt a industriei automobilelor, la care a luat parte și Comisia, dar nu am mai auzit nimic după această întâlnire. Am auzit astăzi, probabil, ce nu poate

fi făcut. Acest lucru trebuie să se schimbe în viitor - trebuie să auzim de la Comisie ce poate fi făcut, astfel încât să evităm dezbateri naționaliste. Comisia trebuie să fie un mediator mai eficace, astfel încât să urmăm o politică industrială europeană comună. Sper acest lucru și de la următoarea Comisie.

Hans-Peter Martin (NI) – (DE) Doamnă președintă, mai întâi, trebuie să declar că iau cuvântul dintr-o poziție de două ori subiectivă. Soția mea lucrează în conducerea unei companii de automobile din Germania și, în Austria, populația este mulțumită că Opel pare să fi fost salvată în acest mod. Când privim însă evenimentele mai îndeaproape, am mari îndoieli dacă nu cumva facem exact același lucru ca în Austria în legătură cu salvarea aparentă a industriei naționalizate și dacă nu ne confruntăm cu aceeași situație ca cea din Germania în legătură cu compania Holzmann înainte de niște alegeri de importanță capitală. Nu știu dacă există membri germani ai Parlamentului pregătiți să parieze că, probabil, contribuabilii germani ar fi sprijinit Opel în acest mod dacă niște alegeri atât de importante nu ar avea loc peste zece zile.

Aș dori ca această Comisie să analizeze *sine ira et studio* (obiectiv), să cântărească foarte bine dacă acest proces este rezonabil. Dacă vom vorbi mereu despre concurență, atunci asta vom face, dar nu ar trebui să creăm o spirală descendentă care să îi antreneze și pe cei care s-au gospodărit mai bine, din punct de vedere financiar, decât Opel!

Teodor Stolojan (PPE). - Doamnă președintă, într-adevăr, vorbim de semne de revenire în Europa, dar, din păcate, în industria auto situația este îngrijorătoare încă și, de aceea, eu cred că trebuie să trimitem un semnal clar țărilor europene să mențină programele de înlocuire a mașinilor vechi, costisitoare în energie cu mașini noi, menținând programele de stimulare din bugetele țărilor respective și, evident, putem să legăm aceste programe de anumite condiții de restructurare în vederea economisirii energiei. <BRK>

Saïd El Khadraoui (S-D) – (NL) Doamnă președintă, soluția provizorie în dosarul Opel conține vești bune pentru unii, dar, mai presus de toate, multe vești proaste pentru miile de oameni care-și vor pierde locurile de muncă și înțeleg din anunțul din această după-amiază că aceștia vor fi și lucrători din Anvers. Ca să nu mai vorbesc de furnizori, un sector în care se va pierde, de asemenea, un număr mare de locuri de muncă. Toate acestea sunt tragedii sociale și cred că, în această privință, trei lucruri sunt importante.

Mai întâi, Comisia trebuie să-și utilizeze acum toată puterea pentru a garanta că efectele negative ale restructurării anunțate urmează un curs onest, obiectiv. Acest lucru este esențial pentru păstrarea credibilității Europei și pentru a nu lăsa oamenii să creadă că nu toți lucrătorii sunt egali.

În al doilea rând, începând de acum, Comisia trebuie să-și canalizeze toată energia pentru a contribui la asigurarea unui viitor în acele zone în care se pierd locuri de muncă.

În al treilea rând - și cred că acesta este principala lecție care trebuie învățată - avem nevoie de o Comisie proactivă, avem nevoie de o politică industrială europeană, de o perspectivă asupra provocărilor, oportunităților și modului în care problemele sunt soluționate dintr-o perspectivă europeană - și acest lucru trebuie să se întâmple pentru sectoarele industriale transnaționale, precum industria automobilelor.

Krisztina Morvai (NI) – Doamnă președintă, îmi cer scuze pentru ignoranța mea. Sunt avocat pentru drepturile omului și nu am foarte multă experiență în chestiunile economice. Am deci două întrebări foarte simple.

Prima: nu există oare o problemă fundamentală cu un sistem economic în care profitul este privatizat, dar costurile și daunele sunt naționalizate și plătite de contribuabili, dintre care majoritatea sunt oameni săraci - sau dintre care mulți sunt săraci - care trebuie să plătească pentru deciziile neinspirate ale unei mici elite corporatiste bogate? Nu este oare ceva fundamental greșit în acest sistem și nu ar trebui oare să căutăm cauzele inițiale pentru toate aspectele pe care le discutăm astăzi?

A doua întrebare: - vorbeam despre discriminare în acordarea de fonduri publice din punct de vedere geografic sau între națiuni și state - ce ne facem cu discriminarea între sectoare? Este oare echitabil ca aceste mari corporații să primească finanțare publică din banii contribuabililor, în timp ce antreprenorii mici și familiali nu? Nu este aceasta o încălcare fundamentală a principiului șanselor egale între actorii economici din Uniunea Europeană?

Richard Howitt (S-D) – Doamnă președintă, ca reprezentant european al regiunii Luton din estul Angliei, aș dori să mă alătur colegii mele britanice Arlene McCarthy, pentru a ne exprima dorința reală ca domnul Špidla și Comisia să analizeze această tranzacție GM/Opel detaliu cu detaliu, pentru a se asigura că o tranzacție care nu este departe de un soi de vânzare de lichidare este o tranzacție bună pentru Europa, în general.

De asemenea, aş dori să fac apel la domnia sa pentru a examina în special aspectele legate de producţia de furgonete, care constituie producţia uzinei din Luton. Mai întâi, deoarece partenerul Magna este o companie de camioane din Rusia şi există temeri că aceasta va prospera în detrimentul producţiei existente. În al doilea rând, deoarece se aşteaptă să apară un model nou de furgonetă pe această piaţă până în 2012 şi dacă Magna nu oferă asigurări că modelul nou va fi produs, acest lucru creează îngrijorări cu privire la viitorul uzinei. În cele din urmă, există preocuparea că tranzacţia nu va fi compatibilă cu proiectul comun de producţie dintre General Motors şi Renault, care reprezintă jumătate din producţia de la Luton. Îl invit pe domnul comisar să facă tot posibilul pentru a menţine producţia respectivă şi locurile de muncă asociate acesteia, în acelaşi timp.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei – (CS) Doamnelor şi domnilor, dezbaterile a arătat clar că industria automobilelor este unul dintre cele mai importante sectoare economice din Uniunea Europeană. În opinia mea, aceasta a arătat, de asemenea, în mod clar, că pentru industria automobilelor - la fel ca şi pentru Opel - poate exista doar o soluţie europeană şi că este imposibil de găsit o soluţie pe termen lung în cadrul ţărilor individuale, soluţie care să reziste vremurilor în termeni sociali şi economici. A existat, de asemenea, un accent clar, în opinia mea, asupra importanţei eforturilor Comisiei de a se asigura că toate normele sunt aplicate în mod complet sistematic şi imparţial. A existat o dezbateră îndelungată asupra normelor în materie de concurenţă economică, dar aş dori să subliniez că Europa dispune şi de un număr de directive foarte substanţiale care vizează chestiuni sociale şi reglementarea restructurării, precum şi informarea angajaţilor şi o întreagă serie de aspecte pe care trebuie să le luăm în calcul din principiu, deoarece fiecare operaţiune economică este, în esenţă, o relaţie între oameni şi trebuie să ţinem cont de consecinţele sociale ale tuturor deciziilor. Aş dori să subliniez că dosarul Opel evidenţiază în mod clar toate componentele importante pentru industria automobilelor însăşi şi, în opinia mea, ne putem da seama ce viitor va avea industria auto europeană pe baza modului în care diferite niveluri europene cooperează pentru rezolvarea acestei probleme.

Doamnelor şi domnilor, s-a sugerat mai curând indirect în dezbateri că nu am fost suficient de activi în cadrul Comisiei. Trebuie să spun că, în timpul crizei şi în special la începutul ei, au existat manifestări foarte clare ale tendinţelor protecţioniste şi ale naţionalismului economic. Câteva luni mai târziu, acestea nu mai constituiau un subiect urgent. Cred că ar trebui să recunoaştem eforturile imense depuse de Comisie în legătură cu această chestiune, eforturi care au dat rezultate clare. În ceea ce priveşte chestiunea propriu-zisă, colegul meu, domnul Verheugen, a organizat două întâlniri pentru a discuta problema. Aceste întâlniri au reunit statele membre individuale, iar unul dintre rezultate a fost că statele membre au făcut schimb de informaţii, ceea ce nu s-a întâmplat de fiecare dată în încercările de restructurare anterioare. În opinia mea, dezbaterile a demonstrat clar, de asemenea, că industria europeană a automobilelor trece printr-un proces de restructurare pe termen lung şi că acest fapt trebuie luat în calcul. Progresul viitor a fost o temă centrală şi mă bucur că pot să subliniez, încă o dată, faptul că Banca Europeană de Investiţii sprijină inovaţia din industria automobilelor, pentru a ne asigura că situaţia de criză nu slăbeşte capacitatea industriei pentru inovaţie.

Doamnelor şi domnilor, deşi decizia luată este foarte semnificativă pentru chestiunea pe care o discutăm, suntem, cu toate acestea, în mijlocul unui proces şi nu există nicio îndoială că Comisia şi-a mobilizat toate puterile şi resursele pentru a se asigura că procesul se desfăşoară corect, acordând o atenţie sporită pentru dimensiunea socială.

Neelie Kroes, membră a Comisiei – Doamnă preşedintă, sunt recunoscătoare pentru aproape toate observaţiile care au fost făcute, din multe motive. Aceasta este o ocazie excelentă de a afla unde Comisiei este limitat şi contestat şi care sunt scopurile clare ale politicii Comisiei. De asemenea, doresc să mă refer la calendarul procesului. Domnul Langen a fost foarte clar în modul în care a abordat acest aspect, precum şi în privinţa rolului Comisiei.

Ştiu cu toţii că trăim pe un continent - şi nu doar pe continent - care nu este un paradis. Tentaţia de a utiliza ajutorul de stat în diferite situaţii este prezentă şi suntem cu toţii conştienţi de acest lucru. Tocmai de aceea, evaluarea ajutorului de stat este responsabilitatea Comisiei - o decizie susţinută de toate statele membre. Pot să vă spun că sunt încă impresionată de faptul că fondatorii Europei din anii '50 erau deja conştienţi de capcanele utilizării ajutorului de stat în mod greşit. Aceştia s-au exprimat foarte clar şi declaraţia respectivă există încă în Tratatul de la Roma.

Acestea fiind spuse, rolul Comisiei este să se verifice că finanţarea de stat nu depinde de nicio condiţie protecţionistă şi tocmai aceasta este provocarea cu care ne confruntăm. Unii dintre dumneavoastră întreabă de ce nu putem accelera procesul, dar facem tot ce este posibil. Apropos, naţionalitatea nu a fost niciodată o problemă în cooperarea cu băncile. Avem exemple din sectorul bancar german, în care transferul a fost foarte

rapid cu Sachsen LB, dar problema depinde - și în acest caz - de actorii implicați. Avem nevoie de date și cifre. Nevoia de accelerare a procesului este evidentă; nici nu mai este nevoie să menționez acest aspect, deoarece îl cunoaștem cu toții. Vom avansa în ritmul permis de informațiile care ne sunt furnizate. Acestea fiind spuse, am reținut ideea clară care reiese din discursurile dumneavoastră, și anume că trebuie să fim foarte atenți și preciși și să deschidem o investigație pentru a găsi dovezi, cu care să revenim în Parlament. Sunt dispusă întotdeauna - și, sper, capabilă - să revin pentru a explica rezultatele obținute, dar trebuie să verificăm constatările pe care le facem. Trebuie să fim siguri de ce spunem și să ne aflăm într-o poziție din care să putem prezenta aceste aspecte.

Dacă domnul Verhofstadt dorește să mergem și mai departe - să includem în proces nu doar ajutorul de stat, ci și normele referitoare la fuziuni - atunci, dacă acțiunea Magna/Sberbank poate fi notificată către Comisie în conformitate cu Regulamentul UE privind fuziunile, vom evalua acest aspect cu atenție. Știu că onorabilul membru al Parlamentului dorește același lucru.

Trebuie să fim foarte atenți la înlocuirea unei industrii nesănătoase, dar foarte competitive, cu un cartel bazat pe împărțirea pieței și fixarea prețurilor, pentru că ceea ce încercăm să salvăm va ajunge într-o situație și mai gravă. Am reținut punctele de vedere legate de accelerarea procesului și de nevoia de a fi foarte atenți, dar preciși, și de a efectua o analiză mai profundă. Este foarte important să ne asigurăm că ajutorul de stat duce la o restructurare corectă. Este vorba de un principiu esențial și Comisia este pe deplin angajată în acest sens. Dimensiunea statelor membre nu are nicio importanță, nici naționalitatea și nici dimensiunea dosarului companiei. Noi suntem obiectivi.

Vă asigur că sunt nerăbdătoare să prezentăm o propunere în care să putem spune că ne-am îndeplinit datoria, că am procedat în mod corect și prin care să vă putem asigura că această acțiune este viabilă și că există locuri de muncă stabile pentru viitor. Acesta este unul dintre principalele lucruri pe care le datorăm oamenilor care trăiesc în prezent în nesiguranță.

Președinta – Dezbateră este închisă.

21. Incendiile forestiere din vara 2009 (dezbateri)

Președinta – Următorul punct este declarația Comisiei cu privire la incendiile forestiere din vara anului 2009.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Doamnă președintă, înainte de toate, aș dori să-mi exprim sprijinul față de toți cei care au fost afectați de incendiile forestiere recente.

În această vară, Comunitatea a adus o contribuție importantă la stingerea numeroaselor incendii forestiere dificile care au izbucnit în diferite state membre. Programul pilot al rezervei tactice europene de avioane anti-incendiu a jucat un rol important și a oferit asistență statelor membre afectate de incendiile forestiere.

Aș dori să mulțumesc în special Parlamentului European pentru aprobarea finanțării acestui program pilot. De asemenea, trebuie să precizez că acest program pilot este o mică parte, o implementare parțială a propunerilor și a ideilor din raportul domnului Michel Barnier, căruia îi mulțumesc pe această cale.

Acest program pilot a consolidat substanțial mecanismul comunitar de protecție civilă și, prin extrapolare, mecanismul de sprijin pentru țările lovite de catastrofe naturale.

Mecanismul comunitar european de protecție civilă a fost utilizat de Franța, Italia, Spania și de alte state membre ale Uniunii Europene pentru a furniza resurse în vederea combaterii pe cale aeriană a incendiilor din Grecia, Italia, Portugalia și din alte țări. De fapt, pentru prima dată, două avioane anti-incendiu comunitare au contribuit, împreună cu resursele aeriene grecești, portugheze și franceze la eforturile de combatere a incendiilor, în cadrul unui program pilot vizând crearea unei brigăzi comunitare și independente de pompieri.

Cu ocazia acestor incendii recente, mulți politicieni, oameni de știință, jurnaliști și cetățeni simpli au solicitat crearea la nivel european a unei forțe specializate de combatere a incendiilor, capabilă să intervină direct și eficace atunci când resursele naționale de combatere a incendiilor sunt insuficiente.

S-au făcut eforturi imense în această direcție, pentru a crea o forță de intervenție independentă pentru combaterea incendiilor forestiere și, după cum am precizat, sprijinul Parlamentului European a fost un factor decisiv. Acesta ne-a permis să asigurăm fonduri pentru a închiria avioane anti-incendiu și, pentru prima dată în această vară, în perioada dintre 1 iunie și 30 septembrie, am înființat și am delegat o forță aeriană

anti-incendiu sub supravegherea Comisiei Europene, rezerva tactică europeană anti-incendiu, ale cărei avioane au fost implicate în operații de combatere a incendiilor în diferite țări. Mai exact, această rezervă a fost mobilizată în șase dintre cele nouă incidente în care mecanismul comunitar de protecție civilă a fost solicitat pentru asistență.

De fapt, la resursele aeriene naționale, fie ele grecești, portugheze sau italiene, și la cele provenite din alte țări, s-au alăturat avioanele anti-incendiu comunitare, care au zburat sub drapelul Uniunii Europene, nu sub cel al unui stat membru.

Scopul acestui program pilot a fost să acopere lacunele din capacitatea aeriană a statelor membre, nu să înlocuiască resursele naționale disponibile. Avioanele de rezervă închiriate au fost utilizate anul acesta, după cum am precizat, în Portugalia, în sudul Franței și în Corsica, în Italia și în Grecia, în zona Attica, unde au avut loc incendii majore. Aceste avioane își au baza pe insula Corsica, aflată la distanță potrivită pentru a putea interveni eficient de ambele părți ale Mediteranei.

Consider că în prezent există o nevoie urgentă de a crea o forță independentă pentru a combate catastrofele naturale la nivelul Comunității. Sperăm că acest program pilot va forma nucleul unei viitoare forțe europene de reacție rapidă pentru combaterea incendiilor forestiere și a altor catastrofe naturale sau provocate de oameni.

Bineînțeles, există câteva puncte de vedere diferite legate de chestiunea incendiilor forestiere, unele persoane citând principiul subsidiarității în sectorul gestionării și al protecției resurselor forestiere. Există și rezerve legate de cedarea unei puteri mai mari către Comisie în sectorul protecției civile. De asemenea, există argumente cum că existența unei forțe europene de combatere a incendiilor ar oferi un fals sentiment de securitate multor autorități naționale, care ar putea să negligeze investițiile necesare în resurse umane, în resurse de combatere a incendiilor și, mai important, în prevenirea incendiilor și a altor catastrofe naturale.

În afară de aceste reacții, există un număr de probleme practice, probleme de coordonare, în special în ce privește chestiunea incendiilor forestiere. De exemplu, ce criterii și ce priorități vor fi aplicate pentru a determina modul în care vor fi utilizate unitățile aeriene europene anti-incendiu în cazul izbucnirii incendiilor în mai multe țări odată, de exemplu, în Portugalia și în Grecia, în același timp?

În orice caz, toate aceste chestiuni vor fi analizate într-un raport asupra funcționării programului pilot în această vară, trimis de Comisia Europeană pentru dezbateri către Consiliul de Miniștri și Parlamentul European.

Consiliul, Parlamentul European și Comisia vor trebui să fie convinse și să coopereze pentru crearea acestui mecanism. Bineînțeles, în același timp, statele membre nu trebuie să își negligeze sub nicio formă obligațiile în ceea ce privește informarea, educația și prevenirea.

Voi mai adăuga câteva cuvinte despre mecanismul comunitar de protecție civilă, care a fost înființat în 2001 și care a avut câteva intervenții în primii ani. Din 2005, numărul intervențiilor efectuate atât în interiorul, cât și în exteriorul Uniunii Europene, în proporție de aproximativ 50 % în interiorul Uniunii Europene și de 50 % în afara ei, a crescut de cinci ori și am îmbunătățit în mod semnificativ coordonarea și asistența pe care le oferim prin mecanismul comunitar de protecție civilă.

Toată lumea știe cât de importantă a fost intervenția noastră în cazul tsunamiului și în timpul uraganului Katrina. De fapt, noi am fost primii care am trimis specialiști în zonele calamitate în ambele cazuri. Totuși, după cum am precizat mai devreme, mai avem multe de făcut și oricine citește raportul Barnier va vedea cât de multe progrese putem să înregistrăm în protecția civilă, în beneficiul cetățenilor europeni și, bineînțeles, pentru protecția mediului.

Theodoros Skylakakis, în numele Grupului PPE. – (EL) Doamnă președintă, în fiecare an, 400 000 de hectare de pădure sunt distruse în sudul Europei. Acesta este o catastrofă sistematică de proporții uriașe, care se va agrava în următoarele câteva decenii. Timp de 30 - 40 de ani cel puțin, vom trăi, orice am face din punctul de vedere al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, într-un climat care se deteriorează și care va fi o experiență negativă, în special în sudul Europei, unde pădurile sunt vulnerabile. În viitor ne vom confrunta cu incendii de proporții tot mai mari și cu pericole tot mai grave.

În circumstanțe normale, combaterea incendiilor este responsabilitatea și obligația statelor membre. Statele membre din sudul Europei fac față cu succes la zeci de mii de incendii pe an. Totuși, în fiecare an, în circumstanțe excepționale, există incendii extrem de distructive, în cazul cărora sunt necesare asistență și solidaritate externă.

Decizia propusă de Partidul Popular European (Creștin-Democrat) se bazează pe aceste constatări și ilustrează, printre altele, nevoia imperativă pentru o forță europeană de reacție rapidă eficientă, menționată și de domnul comisar Dimas și propusă în raportul Barnier.

Decizia ilustrează și nevoia mobilizării flexibile și imediate a resurselor Fondului european de solidaritate, nevoia de a gestiona incendiile forestiere din sudul Europei ca o prioritate în cadrul planului european de acțiune analizat în prezent în vederea adaptării la schimbările climatice și necesitatea prezentării cât mai rapide a propunerii Comisiei privind o politică europeană de gestionare a catastrofelor naturale.

Pentru țara mea și în special pentru cetățenii afectați, este important ca această decizie să fie aprobată de Parlamentul European. Este important ca Parlamentul să demonstreze că este conștient de această chestiune esențială pentru sudul Europei.

Anni Podimata, în numele Grupului S-D. – (EL) Doamnă președintă, domnule comisar, anul acesta, încă o dată, istoria incendiilor forestiere s-a repetat și s-a agravat și în fiecare toamnă ajungem să dezbaterem, după vacanță, problema refacerii zonelor afectate și a asistenței pentru victime.

Din nou, anul acesta, în Grecia, deplângem sutele de mii de hectare arse și dezastrul ecologic și economic incalculabil. Spania, Portugalia, Italia și Franța au suferit catastrofe la o scară asemănătoare.

Domnule comisar, un lucru este clar și dumneavoastră ați făcut aluzie la el: se pare că nu suntem capabili să învățăm din greșelile trecutului recent. De cel puțin șase ani, tot discutăm despre o forță europeană comună de protecție civilă. Aceasta a fost o solicitare constantă din partea Parlamentului European, a cărei importanță a fost însă diminuată de greșelile din partea anumitor guverne naționale. Printre acestea se numără greșeli în conceperea și aplicarea mecanismelor și a măsurilor de prevenire, o incapacitate sau o rea-voință de a impune o legislație strictă în temeiul căreia reîmpădurirea zonelor distruse să fie obligatorie și un eșec în utilizarea tuturor resurselor comunitare disponibile pentru a oferi compensație victimelor.

La nivelul Comunității, pe lângă forța de protecție civilă, activarea directă a resurselor Fondului de solidaritate și, mai important, eliberarea acestora de mecanismele birocratice, trebuie să fie prioritățile de bază ale Comisiei.

În final, domnule comisar, știți mai bine decât noi toți că ne confruntăm cu o nouă generație de incendii, așa-numitele incendii de intensitate ridicată, care sunt direct legate de schimbările climatice și care afectează în principal pădurile de la Marea Mediterană și din sudul Europei. Prin urmare, mecanismul de protecție a pădurilor la nivel național și comunitar trebuie să fie re proiectat imediat, prin adaptarea prevenirii și combaterii incendiilor la noile circumstanțe și integrând aceste politici în cadrul de măsuri care va fi pus în acțiune, astfel încât statele membre să poată face față confruntării schimbărilor climatice.

Izaskun Bilbao Barandica, în numele Grupului ALDE. – (ES) Doamnă președintă, domnule comisar, vă mulțumesc pentru explicațiile date.

Într-adevăr, cred că trebuie să existe o politică a Comunității, în primul rând pentru a preveni incendiile care au loc, și am observat acest fenomen pe toată durata verii.

De asemenea, aș dori să precizez că am dorit să-mi încep discursul prin comemorarea celor patru pompieri care au decedat în luna iunie în Horta de Sant Joan, Tarragona, și doresc să prezint condoleanțe familiilor și colegilor acestora.

Avem nevoie de o politică de prevenire, dar și de o politică de coordonare. Nu ar trebui să uităm că există suspiciuni în jurul multor incendii izbucnite, cum că acestea ar fi rezultatul unei politici speculative și al intențiilor de amenajare a teritoriului. Prin urmare, cred că trebuie să lucrăm și la nivel european pentru a promova securitatea, demarând investigații și standardizând sancțiunile pentru infracțiunile de mediu. De asemenea, ar trebui să luăm în calcul posibilitatea urmăririi acestora utilizând un mandat de arestare european.

Profesioniștii trebuie să aibă la dispoziție resursele necesare pentru a putea dezvolta mecanisme inovatoare pentru măsurarea vremii, a vânturilor și temperaturilor, astfel încât aceștia să poată lucra în condițiile necesare, deoarece, până la urmă, ei sunt cei care ne protejează pe noi toți.

Michail Tremopoulos, în numele Grupului Verts/ALE. – (EL) Doamnă președintă, este interesant că deputații greci sunt cei care aduc în principal în discuție această chestiune de interes pentru întreg sudul Europei, ținând cont de faptul că incendii forestiere uriașe distrug cu regularitate zone masive și afectează calitatea vieții, biodiversitatea, dezvoltarea regională și viitorul cetățenilor.

Incendiile forestiere sunt cauzate adesea, ca și în recentul caz din Grecia, de politici forestiere și imobiliare concepute greșit și contradictorii, care încurajează incendierea deliberată și acțiunile ilegale pentru a obține teren forestier. Din păcate, ambele partide principale au încercat să atenueze și să reducă protecția constituțională a pădurilor.

Presiunea constantă pentru schimbări în amenajarea teritoriului, extinderea zonelor rezidențiale și, bineînțeles, gropile de deșeuri necontrolate care sunt incendiate sau care se aprind spontan, împreună cu schimbările climatice, și care, pentru unele persoane, sunt simple alibiuri, cresc în prezent potențialul pentru și mai multe dezastre naturale.

Prin urmare, este important să ne concentrăm pe prevenire, protecție și pe gestionarea promptă a riscului, la nivel european, prin cooperare coordonată. În acest cadru, trebuie să garantăm aplicarea unei politici forestiere sustenabile la nivel european și să ne asigurăm că resursele din Fondul de coeziune, din Fondul de dezvoltare regională și din Fondul de solidaritate care sunt afectate pentru prevenirea și gestionarea riscurilor, precum și pentru restaurarea zonelor afectate sunt utilizate într-un mod judicios și sustenabil.

Fondurile afectate pentru a reface zonele afectate trebuie utilizate pe baza măsurilor judicioase de reîmpădurire și a studiilor științifice. Subliniem că acestea trebuie rambursate de statele membre unde se constată că zonele împădurite afectate au fost reclasificate pentru dezvoltare rezidențială sau turistică.

În trecut, chiar acum doi ani, Parlamentul a adoptat rezoluții conținând recomandări de prevenire și acțiune promptă privind riscurile naturale, care, din păcate, nu au fost puse în aplicare în mod eficace. Credem că protecția pe termen lung a pădurilor și a biodiversității este fezabilă numai dacă se aplică politici viabile de prevenire și gestionare a riscurilor la nivel național, regional și local, prin implicarea activă a comunităților locale, prin menținerea oamenilor în regiunile rurale, prin crearea de profesii ecologice noi, prin pregătire profesională de-a lungul vieții și prin consolidarea serviciilor forestiere, cu accent pe brigăzile de pompieri forestieri voluntari.

În cele din urmă, trebuie să accelerăm eforturile de dezvoltare a unor mecanisme eficace de reacție rapidă la dezastrele naturale, prin consolidarea forței de protecție civilă permanentă la care s-a referit domnul Dimas și prin valorificarea într-o măsură mai mare a concluziilor din raportul Barnier. În acest cadru, propunem astăzi o rezoluție în Parlamentul European, în speranța că vom face progrese în ceea ce privește acțiunea comună și cooperarea dintre statele membre vizând prevenirea și gestionarea reală a dezastrelor naturale și utilizarea mult mai eficace a fondurilor Uniunii Europene în acest scop. Datorăm acest lucru copiilor noștri.

Nikolaos Chountis, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Doamnă președintă, în țara mea, Grecia, incendiile au distrus zone masive pentru al treilea an consecutiv. Incendiile din 2007, care au fost una dintre mai grave tragedii de acest fel, și incendiile din acest an din Attica de nord-est ilustrează cât de limitat este sistemul de siguranță împotriva incendiilor și de protecție a mediului.

Aș dori să reamintesc Parlamentului că Atena este capitala europeană cu cel mai mic raport de spații verzi la numărul de locuitori și cu cea mai ridicată poluare atmosferică. Incendiile din 2007 și 2009 au agravat problema mediului.

Schimbările climatice pot fi utilizate pentru a explica dezastrele care au avut loc în sudul Europei doar într-o anumită măsură. O parte din explicație o constituie și deficiențele de la nivelul politicilor naționale și comunitare, în măsura în care schimbările climatice nu au fost integrate în mod adecvat în strategia de mediu.

Guvernul elen permite amenajarea urbană a zonelor devastate de incendii și preluarea terenului din proprietatea statului, iar fondurile UE sunt nu sunr flexibile. În această situație, domnule comisar, aș dori să vă întreb dacă Comisia Europeană intenționează să contribuie la salvagardarea instituțională a pădurilor din Grecia prin mobilizarea imediată a procedurii de întocmire și ratificare a hărților forestiere care, dacă ar fi existat, ar fi prevenit, poate, această incendiere premeditată?

Intenționează Comisia să cofinanțeze direct lucrările împotriva inundațiilor și eroziunii pentru a evita producerea unor noi dezastre în zonele afectate? Intenționează Comisia să finanțeze reîmpădurirea de care este nevoie, deoarece acțiunile de reîmpădurire de până acum nu sunt suficiente pentru a înlocui pagubele? În final, intenționează Comisia Europeană să discute cu orice guvern nou care va câștiga următoarele alegeri din Grecia despre crearea unui parc municipal în vechiul aeroport Hellenikon, care ar aduce o gură de aer proaspăt în Attica?

Vă mulțumesc foarte mult și felicitări domnului comisar cu ocazia onomasticii, cum spunem în Grecia.

Niki Tzavela, în numele Grupului EFD. – (EL) Doamnă președintă, domnule comisar, am fost foarte încântată de prezența dvs. aici și de declarațiile făcute. Consider că ceea ce ați spus răspunde, de asemenea, scrisorii pe care v-am trimis-o în a doua zi după izbucnirea incendiilor. Vă prezentăm în aceea scrisoare o propunere de acțiune comună în sudul Europei pentru a preveni și combate incendiile, precum și alte propuneri detaliate.

De asemenea, aș dori să adaug faptul că mă bucură faptul că toți deputații care provin din partidele din Grecia și din partidul din Spania au răspuns la apelul nostru pentru o prezență comună în Parlamentul European și pentru eforturi comune în vederea planificării unei strategii europene de gestionare a catastrofelor naturale.

Domnule comisar, se pare că schimbările climatice cauzează incendii și inundații și reprezintă în prezent un fenomen structural major, deoarece incendiile și inundațiile la care suntem martori sunt un fenomen structural.

Nu trebuie să gândim pe termen scurt și mediu. Trebuie să punem bazele unei strategii pe termen lung. De aceea, guvernele din statele mediteraneene trebuie să-și unească eforturile pentru a îi convinge pe partenerii nordici de necesitatea mecanismului la care v-ați referit, atât în cadrul subsidiarității, cât și în cadrul solidarității.

Înțeleg, domnule comisar, că întâmpinați probleme din partea nordului Europei în ceea ce privește subsidiaritatea. Sper că fenomenul catastrofelor naturale se va limita doar la sudul Europei, dar mă tem că schimbările climatice continuă într-un asemenea ritm, încât s-ar putea să asistăm la catastrofe naturale - de alt tip - și în nordul Europei. Ați avut deci foarte mare dreptate să propuneți elaborarea acestei strategii pentru a preveni și a gestiona catastrofele naturale.

Deocamdată, dispunem de această unitate mică cu baza în Corsica. A funcționat bine vara aceasta. Comisarul pentru mediu trebuie să dezvolte și să sprijine urgent unitatea respectivă în recomandarea sa privind această chestiune, atât față de Comisie, cât și față de Consiliu. Aș dori să solicit membrilor Parlamentului care vin din țările sudice să coopereze cu guvernele lor și să sprijine recomandările propuse de domnul Dimas atât Comisiei, cât și Consiliului, deoarece acest lucru este în avantajul tuturor țărilor din sudul Europei.

Am consultat propunerea de rezoluție a Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și sunt de acord cu aceasta. Mă bucur că au înaintat această rezoluție. Aș dori să adaug încă ceva la această propunere de rezoluție din partea PPE. Schimbările climatice fiind cauza și incendiile și inundațiile fiind rezultatul, Comisia ar trebui să pună un accent special la conferința de la Copenhaga pe pregătirea unei strategii pentru a preveni și a gestiona catastrofele naturale, pentru a stabili bugetul necesar pentru prevenirea și evitarea catastrofelor naturale și, prin urmare, pentru a consolida această unitate de rezervă tactică europeană exemplară pentru combaterea incendiilor.

Ne așteptăm ca strategia europeană pentru prevenirea și gestionarea catastrofelor naturale să fie plasată ca prioritate între primele puncte de pe agenda conferinței de la Copenhaga.

Franz Obermayr (NI) – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, nu ar trebui să permitem ca ceea ce s-a întâmplat în Grecia în această vară să se mai repete vreodată în Europa. Un număr de 75 de incendii au izbucnit doar în Grecia, șase dintre ele fiind complet necontrolabile; cel mai grav dintre ele, după cum am auzit astăzi, a izbucnit la nord de Atena, aproape de capitală. Doar datorită eforturilor curajoase și altruiste ale brigăzilor de pompieri voluntari în principal și ale altor organizații de voluntari, incendiile din multe regiuni nu au reușit să-și croiască drum în mod necontrolat și tragediile umane au fost menținute la un nivel minim.

Prin urmare, am o considerație deosebită pentru camarazii mei din brigăzile de pompieri voluntari, ale căror echipamente - în mod politic spus - nu au fost adesea dintre cele mai moderne, după cum am auzit. Atunci când folosesc cuvintele „colegi” sau „camarazi”, o fac pentru că eu însumi am fost membru al unei organizații de pompieri voluntari din Austria timp de zeci de ani și, prin urmare, am sentimente de compasiune și înțelegere pentru eforturile lor.

Permiteți-mi să mă refer acum la observațiile Comisiei. Cred că este un lucru extraordinar ca forțele de acțiune europene să ajute acolo unde pompierii locali nu fac față singuri. Sunt însă convins că vechea zicală, „Dumnezeu dă, dar nu bagă în traistă”, este importantă și din acest motiv cred că este foarte important ca mecanismele de protecție civilă să fie create. Tot ceea ce pot face în această privință este să recomand și să insist să se utilizeze cunoștințele existente, în special în Europa Centrală, în Germania și în Austria, cu alte cuvinte, sistemele voluntare de la nivel național, brigăzile de pompieri voluntari care și-au dovedit eficacitatea de un secol încoace.

Fiind eu însumi pompier, m-aș bucura, de asemenea, să stabilesc contacte cu organizațiile regionale și naționale de pompieri voluntari. În astfel de cazuri, este interesant să-ți aduci propria contribuție și, dacă se dorește

acest lucru, mă oferă să desfășor un proiect pilot cu prietenii noștri greci privind înființarea unei brigăzi de pompieri voluntari într-o regiune sau municipalitate selectată. Prin urmare, m-aș bucura foarte mult să pot ajuta în mod activ și să fiu implicat într-un astfel de proiect împreună cu colegii mei din asociația de pompieri din Austria Superioară.

Michel Barnier (PPE) – (FR) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, aș dori, bineînțeles, să mulțumesc domnului comisar Dimas pentru prezența și răspunsurile domniei sale, precum și pentru atenția pe care continuă să o acorde tuturor acestor catastrofe.

Am lucrat foarte mult împreună când președintele Barroso mi-a solicitat să întocmesc un raport, pe care domnul Dimas l-a menționat, cu privire la crearea unei forțe de protecție civilă europeană.

Am prezentat acest raport la 9 mai 2006. Când îl recitesc și mă gândesc toate catastrofele care au avut loc în ultima vreme, îmi dau seama că raportul este încă de actualitate.

Doamnă Tzavela, evident, nu este vorba doar despre Grecia. Fiecare țară este afectată și aș adăuga că nu există doar catastrofe naturale, ci și catastrofe umane, provocate de omenire. Mă gândesc la catastrofele maritime – *Erika* și la nenumărate altele – precum și la accidentele industriale tip Cernobâl. Există catastrofe naturale, altele decât incendiile. Mă gândesc la tsunami. Într-o zi, ne putem aștepta la un tsunami în Marea Mediterană precum cel de la începutul secolului 20, care a distrus complet orașul Messina.

Sincer, domnule comisar, doamnelor și domnilor, instrumentele pe care le utilizăm în prezent nu sunt capabile să facă față acestor catastrofe, care vor fi din ce în ce mai numeroase sub efectul dublu al încălzirii globale și al transportului. De aici și motivul pentru care cred că ar trebui să fim mai ambițioși.

Sunt recunoscător Comisiei, domnului comisar Dimas și tuturor echipelor sale din cadrul Direcției Generale, care asigură funcționarea mecanismului de protecție civilă. Cred că trebuie să facem mai mult. Este posibil să existe cooperare sporită cu acele state membre care doresc acest lucru. Dacă nu sunt 27 state membre pregătite să alcătuiască această forță de protecție civilă, să începem cu 12 sau 15 state. Apoi veți vedea că această problemă ne afectează pe toți.

Atunci când văd lista catastrofelor, pot să spun că suntem afectați cu toții: inundațiile din Germania din 2002, marile pandemii și, de asemenea, terorismul. De aceea, domnule comisar, aș dori ca această Comisie să preia inițiativa de a merge mai departe și de a propune ca statele membre să facă mai mult. Parlamentul European, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și Subcomisia pentru securitate și apărare vă vor sprijini în aceste inițiative proactive.

Edite Estrela (S-D) – (PT) Doamnă președintă, domnule comisar, iată-ne discutând încă o dată despre incendii, deoarece acestea distrug în fiecare an o parte din pădurile Europei. Având în vedere schimbările climatice și încălzirea globală, viitorul nu arată prea luminos.

Dezastrul natural nu pot fi evitate, dar ar trebui prevenite. Putem face acest lucru imediat, prin reducerea emisiilor noastre de gaze cu efect de seră și prin elaborarea unei politici forestiere adecvate, care să recunoască multiplele servicii de mediu aduse de păduri, în special rolul acestora ca rezervoare de carbon.

În realitate, mecanismul european de protecție civilă funcționează mai bine și mai multe state membre au depus eforturi mari și au investit masiv în prevenirea incendiilor și în combaterea acestora prin forțe de reacție rapidă. De exemplu, în țara mea, Portugalia, a fost aprobat un plan care include repartizarea în regiuni a țării, crearea unui buget specific pentru combaterea incendiilor, revizuirea legislației și un program pentru reabilitarea zonelor devastate de incendii. Chiar și așa, incendiile continuă să apară.

Toate statele membre afectate de incendii trebuie să facă mai mult și mai bine, iar Comisia Europeană trebuie să adopte și propunerile pe care Parlamentul European le-a înaintat într-un număr de rezoluții. Există o serie de documente care indică soluții. Raportul Barnier și alte documente înaintate de Parlament au fost deja menționate aici. Eu însămi am înaintat un raport referitor la dezastrul natural în Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și am prezentat, de asemenea, câteva propuneri.

Acele state membre care invocă motive financiare pentru lipsa de promptitudine în perfecționarea mecanismului necesar trebuie să știe că să previi este mai ieftin decât să vindec. De asemenea, este esențial ca un acord internațional pentru combaterea schimbărilor climatice - un acord ambițios - să fie încheiat la conferința de la Copenhaga și, domnule comisar, așteptăm în continuare o directivă referitoare la incendii, similară cu cea privind inundațiile.

François Alfonsi (Verts/ALE) – (FR) Doamnă președintă, în această vară, Corsica a căzut și ea victimă unor incendii majore, ca și Sardinia, Catalonia, Grecia, Insulele Canare și multe alte regiuni ale Europei.

În ceea ce privește populațiile afectate, în primul rând, grupul nostru ar dori ca solidaritatea europeană să fie garantată prin implementarea Fondului de solidaritate.

Ce va face Comisia în această privință? Iată prima întrebare pe care aș dori s-o adresez domnului comisar.

Pe 23 iulie, în Corsica, canicula a fost excepțională: 44 de grade, aer foarte uscat și un vânt sirocco foarte puternic. În astfel de condiții, care vor deveni și mai frecvente ca rezultat al încălzirii globale, resursele locale au fost insuficiente, în ciuda faptului că, în anii anteriori, vremea a fost mai temperată și Corsica a fost cruțată.

Pentru mine, lecția este simplă: când apar astfel de condiții meteorologice, condiții care pot fi prevăzute, care pot fi prognozate, trebuie să ne putem baza pe sprijinul unei forțe europene de protecție civilă, precum cea recomandată de raportul Barnier, care va face posibilă, în special, combaterea incendiilor incipiente, înainte ca acestea să scape de sub control, deoarece mai apoi este prea târziu. Când focul cuprinde o pădure, acesta se stinge doar după ce a ars întreaga pădure.

Prin urmare, pentru noi este important să facem mai mult decât proiectul pilot pe care l-ați menționat, domnule comisar. Aș dori să știu ce plănuiește Comisia să facă pentru a crea cât mai curând posibil o forță de protecție civilă care să se ridice cu adevărat la înălțimea provocării majore cu care se confruntă toți europenii în ceea ce privește protecția mediului și, în special, combaterea incendiilor în regiunea mediteraneană.

Este adevărat că bugetul pentru 2010 nu prevede nicio sumă pentru această forță?

Am propus un amendament în acest sens. Să sperăm că grupurile mari, și în special Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) al domnului Barnier, vor fi de acord să ne sprijine pentru adoptarea acestui amendament.

Georgios Toussas (GUE/NGL) – (EL) Doamnă președintă, incendiile reprezintă o problemă politică deosebită care apare într-o formă foarte acută în țări precum Portugalia, Spania, Franța, Italia și Grecia, cu consecințe dureroase atât pentru populație, cât și pentru mediu.

În ce privește experiența noastră din Grecia, incendiile care au pârjolit Attica de nord-est, Kithairona, Evia și alte zone din Grecia, cauzând daune inimaginabile, sunt rezultatul politicii de incendiere aplicate de Uniunea Europeană și de guvernele care s-au succedat în țara mea și care doresc să transforme pământul, pădurile și munții în măruri ale economiei capitaliste.

Această politică extrem de periculoasă reprezintă o armă în mâna incendiatorilor, care, dacă este să dăm crezare izbucnirilor și plângerilor locuitorilor din zonele afectate de incendii, au acționat din nou într-un mod coordonat. Să clarificăm un lucru: dacă problema de bază a comercializării și a schimbării tipului de utilizare a terenului nu este soluționată, niciun mecanism, oricât de bine echipat cu cele mai moderne resurse, nu va fi în stare să oprească această problemă gravă, care distruge mediul și pune un preț pe viitorul planetei, în general.

Primele consecințe tragice ale acestei politici s-au văzut în Evia la 12 septembrie 2009 - cu doar câteva zile în urmă - odată cu inundațiile catastrofale care au măturat această insulă, distrusă de incendii. Lucrările inadecvate împotriva inundațiilor și solul fragilizat ca rezultat al incendiilor, împreună cu intensitatea ploii, au provocat un deces și daune masive care au afectat satele, drumurile, podurile și restul infrastructurii. Precipitațiile neașteptate nu explică acest nivel de distrugere. Nu este întâmplător că, de fiecare dată când are loc o catastrofă naturală, lucrătorii sunt cei îndoliați, ei sunt cei care își văd sărmanele vieți și mediul distruse.

Există o nevoie urgentă de finanțare a măsurilor directe pentru a înregistra daunele și a despăgubi familiile din clasa muncitoare, agricultorii și crescătorii de animale afectați, și pentru a reîmpăduri zonele arse, dar fără să se opereze vreo modificare în tipul de utilizare a terenului. Dreptul de proprietate asupra suprafețelor mari de teren din munți și păduri ar trebui să revină guvernului, iar pădurile și comisiile silvice ar trebui restructurate și îmbunătățite...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Mario Mauro (PPE) – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, nu există nicio îndoială că instrumentul bugetar cu care este dotată Uniunea Europeană pentru a aborda o chestiune atât de importantă este unul foarte util - mă refer aici la Fondul de solidaritate - dar este la fel de adevărat că am subliniat problema flexibilității încă din 2007, când am crezut că se cuvine să criticăm abordarea acestui instrument bugetar.

Este important ca gestionarea acestui instrument să fie cât mai flexibilă posibil, astfel încât să se poată soluționa probleme care se schimbă de la o zi la alta. De exemplu, este corect ca statelor membre să li se solicite să pună la dispoziție documentație legată de evenimente într-un interval de timp scurt - 10 săptămâni și nu mai mult - dar atunci de ce nu este stipulat același interval de timp pentru a transmite acestora un răspuns?

În același timp, ne dăm seama că, deși dintr-un anumit punct de vedere proporția daunelor este importantă, acestea trebuie evaluate în raport cu dificultățile cu care se confruntă fiecare teritoriu individual, astfel încât să putem înțelege și rezolva nevoile diferitelor populații. Tocmai din acest motiv, Parlamentul, împreună cu Comisia pentru bugete și cu alte comisii, face de mult timp observații care sunt aduse atenției Consiliului, dar pe care Consiliul se face că nu le vede. Dacă aspectul flexibilității poate fi revizuit, înseamnă că Fondul de solidaritate, ca instrument, poate fi îmbunătățit și eficientizat, pentru a putea rezolva problemele enorme care vor deveni din ce în ce mai numeroase.

Prin urmare, domnule comisar, vă invit să țineți pe deplin seama de punctele 3 și 11 ale acestei rezoluții, astfel încât aspectul flexibilității să nu fie considerat drept o solicitare a statelor membre de a putea face orice doresc pentru a fi mai sigure că primesc un răspuns, ci o solicitare care interpretează schimbările în mod inteligent, garantându-se, prin urmare, că acest instrument este complet eficient.

Andres Perello Rodriguez (S-D) – (ES) Doamnă președintă, domnule comisar, putem spune fără nicio îndoială că s-au făcut progrese în ultima perioadă, dar, în ciuda acestora, partea sudică a Uniunii Europene arde din ce în ce mai mult. Prin urmare, rezoluția pe care a adoptat-o Parlamentul nu mai poate fi o altă rezoluție care demonstrează preocuparea noastră profundă pentru catastrofele din alte părți.

Incendiile forestiere au cauze variate, dar nimeni nu poate spune că acestea nu sunt alimentate de schimbările climatice. Indiferent de responsabilitățile care pot exista în unele state membre sau regiuni autonome, cu siguranță că Parlamentul trebuie să solicite în mod clar Comisiei să acționeze prompt și să pună la dispoziție toate resursele, care sunt substanțiale. Nici victimele, nici daunele suferite și nici nevoia de reîmpădurire nu înțeleg birocrăția sau insuficiențele bugetare.

Trebuie să ne fixăm prioritățile și trebuie să acționăm: în cazul de față, aceasta înseamnă schimbarea strategiilor, mobilizarea și sporirea resurselor, precum și optimizarea politicilor de prevenire. Trebuie să solicităm statelor membre să-și asume răspunderea în caz contrar și să fim conștienți de faptul că aceasta nu este doar problema câtorva state membre din sudul Europei. Schimbările climatice nu afectează doar unele state membre, ci pe toate, și reprezintă o cauză comună.

Prin urmare, una dintre principalele sarcini ale Parlamentului este să se asigure că Uniunea Europeană își ia angajamente clare, ferme, la reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în cea mai mare măsură posibilă, deoarece acestea se află, în mod evident, la originea incendiilor, a cauzelor acestora, dar și la originea schimbărilor climatice ulterioare.

Prin urmare, adoptarea acestei rezoluții este, fără îndoială, o provocare pentru Parlament. Și Comisia trebuie să facă față acestei provocări, dacă domnul comisar dorește cu adevărat să evite ca partea sudică a Uniunii, care există într-adevăr, să ardă în continuare.

Veronica Lope Fontagné (PPE) – (ES) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, din păcate, în această primă ședință plenară a legislaturii curente, trebuie să ne ocupăm de această tristă chestiune, care a devenit una obișnuită: catastrofele naturale și, în special, incendiile.

Încă o dată deplângem proliferarea incendiilor în timpul verii anului 2009, incendii care au provocat pierderi de vieți omenești. Au fost înregistrate 20 de decese, toate în țara mea natală. Prin urmare, primul meu gând și cea mai profundă compasiune se îndreaptă către suferința umană cauzată de aceste catastrofe.

Aș dori să subliniez impactul dezastruos pe care acest tip de catastrofă îl are asupra vieții populațiilor afectate, asupra economiilor acestora, asupra ocupării forței de muncă, patrimoniului natural și cultural, mediului și turismului. În regiunea mea, în vara aceasta au ars 22 000 de hectare, dintre care jumătate în zone protejate datorită importanței lor de mediu.

Trebuie să ne ocupăm de aceste probleme fără ezitare, oamenii solicită acest lucru. Instituțiile europene nu se pot dovedi încă o dată incapabile să găsească o soluție adecvată pentru cei care sunt afectați. Trebuie să reușim să ajutăm victimele și să facilităm reabilitarea zonelor afectate. Trebuie să lucrăm intens în continuare pentru a preveni și a continua dezvoltarea serviciului european de protecție civilă.

Aș dori să lansez un dublu apel: mai întâi, aș dori să solicit Comisiei Europene să analizeze situația și să adopte măsurile adecvate pentru a compensa costurile sociale inerente cauzate de pierderea locurilor de muncă și a surselor de venit pentru locuitorii regiunilor afectate. În al doilea rând, aș dori să lansez un apel către guvernul spaniol, care va deține președinția Consiliului din ianuarie 2010. Guvernul spaniol trebuie să fie capabil să transmită omologilor impresiile și preocupările sale. Consider că este esențial ca guvernul spaniol să facă din acest aspect o prioritate în programul său de deblocare a reformei Fondului european de solidaritate.

De asemenea, Președinția spaniolă trebuie să-și ia un angajament clar pentru dezvoltarea unei strategii europene comune. Aceasta trebuie să analizeze măsurile de prevenire și modelele de gestionare forestieră care încurajează incendiile majore.

Francesca Balzani (S-D) – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, ca membră a Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European care, chiar în ultimele câteva zile, a urmărit cu adâncă tristețe cum un incendiu după altul devastează zone întinse din jurul orașului Genova, în regiunea Liguria a Italiei, cred că este o nevoie urgentă ca Europa să acorde atenție acestei probleme și să intervină pentru a preveni aceste catastrofe, care, din păcate, se repetă.

Nu ar trebui să existe catastrofe care se repetă. Ar trebui să lucrăm zi de zi pentru a ne asigura că nu mai există catastrofe ciclice. De aceea, cred că doar Europa poate și trebuie să intervină eficient cu legi pentru conservarea acestor zone prețioase, care, în fiecare an, sunt în pericol să fie distruse de incendii și care sunt cu adevărat patrimoniul tuturor. Este adevărat că incendiile izbucnesc din ce în ce mai frecvent în sudul Europei și chiar dacă arde doar o mică parte a sudului Europei, în realitate, întreaga Europă este distrusă de flăcări.

Trebuie să intervenim cu politici de prevenire și cu politici forestiere adecvate - și prin prevenire înțeleg, de asemenea, o campanie precisă, riguroasă și concentrată împotriva tuturor formelor de speculă legată direct sau indirect de aceste dezastre. În același timp, cred că trebuie să asigurăm un acces mai larg, mai ușor și mai rapid la resurse esențiale, pentru a combate, cel puțin, efectele devastatoare ale acestor dezastre. Mă refer, în primul rând, la Fondul de solidaritate, un instrument care, fără îndoială, ar trebui să fie utilizat mai rapid pentru zonele afectate.

Françoise Grossetête (PPE) – (FR) Doamnă președintă, în 2001, după catastrofa din 11 septembrie, am solicitat un mecanism european de protecție civilă.

Am creat deci un fond. Apoi a apărut raportul Barnier, care a subliniat nevoia de a da dovadă de solidaritate. Astăzi, această solidaritate funcționează, dar ea trebuie să fie mai eficace și trebuie să reușim să acționăm mai rapid.

Trebuie dezvoltate două aspecte. Mai întâi, viteza de reacție. Toți oamenii care au fost afectați din nefericire de aceste incendii regretă faptul că procedurile sunt adesea prea îndelungate și că implementarea lor durează prea mult, deși realitatea este că atunci când ne confruntăm cu incendii, trebuie să acționăm foarte rapid. Desigur că trebuie să fim mai flexibili, în special în implementarea acestor proceduri, deoarece timpul este foarte prețios în astfel de cazuri.

Trebuie să ne ocupăm apoi de prevenire. Nu discutăm suficient despre prevenire, deoarece aceasta implică principiul subsidiarității. Ni se spune că statele membre sunt cele care trebuie să decidă. Totuși, când aceste incendii distrug biodiversitatea și mediul, atunci când afectează lucrurile cele mai de preț pentru oameni, adică proprietatea, bunurile și locuințele acestora, și când, din păcate, provoacă pierderi de vieți omenești, nu avem niciun drept să nu facem posibilă o astfel de prevenire. Acesta este un delict.

Această situație trebuie să înceteze și pentru a-i pune capăt avem nevoie de resurse financiare. Este absolut obligatoriu în acest caz să avem la dispoziție cele mai bun buget posibil, astfel încât să fim mult mai eficace în contextul acestui mecanism european de protecție civilă. Prin urmare, trebuie să ne asigurăm deci că bugetul - bugetul nostru - ia în considerare cu adevărat această problemă. Toate acestea necesită, de asemenea, o abordare specifică față de politicile agricole și forestiere și acesta este un aspect despre care nu discutăm suficient.

Prevenirea, viteza de reacție și resursele: pe scurt, trebuie să facem totul pentru a ne asigura că sudul Europei nu se va mai afla, inevitabil, pe cărbuni încinși.

Kriton Arsenis (S-D) – (EL) Doamnă președintă, domnule comisar, încă o dată în acest an, sudul Europei a fost lovit foarte puternic de incendii distrugătoare și incendii de proporții similare au izbucnit, de asemenea, în SUA și în alte țări dezvoltate sau în curs de dezvoltare.

Nu există nicio îndoială că schimbările climatice amenință pădurile din jurul Mării Mediterane și alte zone cheie ale planetei. Distrugerea pădurilor din jurul Mării Mediterane elimină capacitatea ecosistemelor naturale de a acționa ca rezervoare de dioxid de carbon. Politicile europene de prevenire și combatere a incendiilor forestiere sunt necesare, la fel ca și sprijinul financiar din partea Uniunii Europene pentru țări precum Grecia, care s-au confruntat cu cele mai grave consecințe anul acesta.

Fără îndoială, în anumite țări au existat deficiențe masive în coordonarea dintre mecanismele de protecție forestieră și cele de protecție civilă și în adoptarea de măsuri preventive, iar acest lucru nu trebuie să se mai repete. De asemenea, se pare că pădurile aflate la mai puțin de trei ore de orașele mari sau de zonele turistice sunt adesea amenințate de incendiu. Mulți oameni cred că pot obține avantaje personale prin distrugerea pădurilor. Pot „planta” case și alte clădiri mai rapid decât ar putea statele membre și ecosistemele naturale să planteze copaci pe terenul ars.

Există adesea legi naționale care favorizează astfel de atitudini și trimit mesaje greșite. O politică europeană referitoare la protecția pădurilor, refacerea terenului ars și împădurirea zonelor, elaborată în cadrul asistenței europene pentru combaterea schimbărilor climatice, este absolut necesară, la fel ca și acțiunea europeană coordonată de prevenire și combatere a incendiilor, de refacere a pădurilor și de creare de noi zone împădurite.

Trebuie să inițiem această acțiune imediat, în special în etapa pregătitoare a negocierilor din cadrul conferinței de la Copenhaga, care va fi decisivă pentru viitorul planetei noastre. Vom solicita țărilor în curs de dezvoltare să protejeze pădurile tropicale; vom aborda chestiunea esențială legată de modul în care distrugerea pădurilor reprezintă 20% din emisiile de gaze cu efect de seră. Prin urmare, trebuie să dăm un exemplu, asigurându-ne că există protecție absolută pentru pădurile amenințate din Europa, respectiv pentru pădurile mediteraneene.

Markus Pieper (PPE) – (DE) Doamnă președintă, scara incendiilor forestiere depășește de fapt capacitățile statelor membre mai mici, în special în acele regiuni afectate în mod particular de secetă. De aceea, bineînțeles, Parlamentul sprijină Fondul european de solidaritate. Solicităm Consiliului să elibereze în cele din urmă aceste fonduri fără restricții. Regiunile au nevoie urgentă de bani pentru reconstruire și pentru acțiuni de prevenire. Fondul de solidaritate, împreună cu programele agricole și de mediu existente, ar putea fi de ajutor pe o bază cu adevărat permanentă.

În afară de acest aspect, totuși, combaterea incendiilor este în primul rând o competență națională. Sancțiuni mai dure pentru cei care pornesc incendiile, blocarea dezvoltării imobiliare pentru aproximativ 30 de ani acolo unde se dovedește că incendiul a fost intenționat, instruirea brigăzilor de pompieri - pur și simplu, trebuie și pot fi făcute mai multe lucruri în această privință. Și Europa trebuie să facă mai multe, în primul rând în ceea ce privește o mai bună coordonare. Cunoștințele brigăzilor de pompieri europene trebuie să fie transferate în regiunile cu niveluri ridicate de vulnerabilitate la dezastre și avem nevoie de reguli mai bune pentru desfășurarea operațiunilor transfrontaliere. Așteptăm propuneri din partea Comisiei în această privință, dar acestea nu ar trebui să intre în conflict cu competențele statelor membre. Consider că acest punct - neintervenția în competențele statelor membre - este foarte important. Este cu siguranță posibil să ne gândim la brigăzi europene de pompieri și la avioane europene, dar aceasta numai după ce capacitățile naționale au fost optimizate, iar asistența financiară pentru regiunile afectate a fost în cele din urmă efectiv obținută.

Cred că este prea devreme să se discute despre prevenirea catastrofelor ca o competență europeană. Haideți să facem primul pas înaintea celui de-al doilea. Haideți să facem cele mai importante lucruri în primul rând! Aceasta înseamnă măsuri variind de la ajutorul european la eforturi proprii, inclusiv utilizarea Fondului de solidaritate, pregătire profesională și coordonare europeană îmbunătățită.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

Inés Ayala Sender (S&D) – (ES) Domnule președinte, în primul rând, aș vrea să îmi exprim simpatia și grija față de victime și față de familiile acestora, pentru că este adevărat că deplângem această situație în fiecare vară.

De aceea, este din ce în ce mai important ca Europa să se echipeze cu un instrument eficient. Domnule comisar, consider, poate pentru că aparțin sectorului transporturilor și sunt expertă în siguranța rutieră, că poate ar trebui să ne gândim la ceva similar planului de acțiune pentru siguranța rutieră. Un plan de acțiune european cu obiective, cu strategii, în care îmbunătățirea intervenției rapide în timp util, așa cum se întâmplă în cazul siguranței rutiere, ne-ar putea ajuta; un astfel de plan ar putea îmbunătăți și condițiile de lucru și instruirea profesioniștilor. De asemenea, conștientizarea și cultivarea unei culturi a prevenirii sunt

fundamentale. Aceste obiective se realizează treptat în domeniul siguranței rutiere. De ce nu putem face același lucru în ceea ce privește protecția împotriva incendiilor?

Bineînțeles că ne bucură faptul că solidaritatea și coordonarea s-au îmbunătățit. Consider că, prin trimiterea avioanelor necesare, guvernul spaniol a luat parte la procesul de sensibilizare din țările sudice, însă ar trebui să se întâmple același lucru și între nord și sud.

De asemenea, salutăm faptul că proiectul pilot de constituire a unei rezerve tactice de avioane destinate combaterii incendiilor chiar ar putea deveni în viitor un corp de intervenție și cred că acest lucru este extrem de important.

Însă există încă legislație blocată la nivelul Consiliului, de exemplu legislația privind Fondului de solidaritate și legislația privind protecția solului, pe care noi le considerăm extrem de utile.

Gaston Franco (PPE) – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, vara aceasta, pădurile mediteraneene au fost cuprinse din nou de flăcări: în Marsilia și în sudul Corsicii, dar și în Italia, Spania și, la o scară mai mare, în Grecia. Peste 400 000 de hectare de pădure și de câmpie s-au făcut scrum, provocând pagube materiale importante, afectând în mod ireparabil biodiversitatea și ducând la pierderea de vieți omenești.

Consternat de faptul că vedem aceleași consecințe grave an după an și fiind conștient de efectul multiplicator al încălzirii globale asupra incendiilor, atrag atenția asupra necesității unei mai bune coordonări a eforturilor și a consolidării resurselor pentru combaterea incendiilor.

Aș vrea să văd că se conturează un mare proiect de cooperare euro-mediteranean vizând combaterea incendiilor forestiere, sub egida Uniunii pentru Mediterana. Salut inițiativele existente și în special Sistemul european de informații privind incendiile forestiere – proiectul pilot.

Cu toate acestea, solicit realizarea unei reforme a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene, astfel încât acesta să devină un instrument eficace în reacția la situațiile de criză. De asemenea, fac un apel pentru consolidarea forței de protecție europene și a dispozitivului „EuropeAid”, conceput de dl Barnier în 2006 pentru intervenții pe teritoriul celor 27 state membre, dar și în străinătate.

Cred că una dintre soluțiile pentru problema incendiilor forestiere ține de schimbul de informații și de bune practici în ceea ce privește prevenirea; aș vrea să subliniez rolul de pionierat al pompierilor care se luptă cu incendiile forestiere în regiunea mea natală. Bineînțeles, pot prezenta Europei acest exemplu, care poate fi util.

Eija-Riitta Korhola (PPE) – (FI) Domnule președinte, anul trecut a fost unul dintre cei mai tragici în privința incendiilor forestiere. Am pierdut sute și mii de hectare de pădure, mai ales în regiunea Mediteranei. Speculațiile cu privire la cauzele incendiilor forestiere au dus la dezbateri înflăcărâte, deoarece, din păcate, toată lumea cunoaște consecințele acestor fenomene. S-a promovat ideea că schimbările climatice sunt de vină pentru creșterea numărului de incendii forestiere și că și în Europa ar trebui să ne pregătim pentru sezoane de incendii mai lungi decât perioada obișnuită de până acum, cuprinsă între iunie și septembrie. Verile încep mai devreme și sunt mai calde și mai uscate, mai ales în sud, iar riscul incendiilor crește în consecință. Este adevărat că, în mod excepțional, în acest an s-au înregistrat incendii forestiere grave în nord-vestul Spaniei și în Portugalia în luna martie și că există deci condiții favorabile pentru incendii forestiere, însă problema nu rezidă în schimbarea treptată a condițiilor naturale, ci în altă parte.

Cercetătorii din domeniul mediului au descoperit că incendiile forestiere din Uniunea Europeană, Australia și California sunt motivate în principal de factori socio-economici. Încă nu s-a găsit o legătură directă cu schimbările climatice. Factorii cheie ai izbucnirii incendiilor forestiere sunt construcțiile, presiunile asociate nevoii de mai multe locuințe, agricultura, anumite specii de plante și de copaci care au fost cultivate, lipsa de cunoștințe și de prevedere, precum și neglijența din partea autorităților. De exemplu, în spatele tragediilor din această vară se află un număr insuficient de echipe de pompieri și incapacitatea de a rezolva și de a preveni infrapecuni care ar putea duce la incendii.

Odată cu schimbările climatice se vor schimba și condițiile naturale; aceasta este o certitudine. Însă acest lucru nu explică dezastrele ecologice, mai ales dacă aceleași fenomene au loc la foarte puțini ani distanță, și de aceea ar trebui să fim mai bine pregătiți. Este timpul ca statele membre ale Uniunii să se privească în oglindă, deoarece, în viitor, apariția sau lipsa incendiilor forestiere va depinde de noi. Una este să te adaptezi la mediul în schimbare și alta este să accepți rele practici rigide și să fii nepregătit.

(Aplauze)

Sari Essayah (PPE) – (FI) Domnule președinte, sunt de acord cu cei care au spus că este întotdeauna mai ieftin să previi pagubele decât să remediezi consecințele dezastrelor. Cea mai mare parte a finanțării ar trebui distribuită în direcția prevenirii incendiilor și inundațiilor în sudul Europei. Pe lângă monitorizarea prin satelit, avem nevoie de același tip de sistem de alarmă și de prevenire pentru incendiile forestiere care funcționează cu succes de mulți ani în Finlanda, de exemplu. Mai mult decât atât, la nivel național, trebuie să ne asigurăm că echipamentul folosit de echipele de pompieri este la înălțimea standardelor, astfel încât incendiile să fie sub control cât mai rapid posibil.

Frecvența sporită a inundațiilor este cauzată în mare parte de schimbările climatice și cel mai bun mod de a le preveni, prin urmare, este încheierea unui acord adecvat la conferința de la Copenhaga. Însă este posibil să se acționeze și la nivel național în vederea prevenirii inundațiilor. Trebuie să practicăm o politică forestieră adecvată, pădurile din lanțurile muntoase trebuie protejate și ar trebui plantate speciile corecte de arbori, astfel încât rădăcinile acestora să poată absorbi apa, asigurând o scurgere lentă a acesteia. De asemenea, digurile și lacurile de acumulare ar trebui să fie construite în apropierea maselor de apă, iar căile navigabile ar trebui să fie dragate pentru o drenare mai eficientă în timpul inundațiilor. Trebuie să recunoaștem că aceste probleme sunt de responsabilitatea fiecărui stat membru. UE nu își poate asuma responsabilitatea pentru probleme care nu sunt luate în calcul la nivel național și pentru neglijențele care au loc. Fondul de solidaritate al Uniunii Europene este în principal o sursă de ajutor în caz de urgență și sper că statele membre vor fi pregătite să investească într-o politică forestieră pe termen lung, în prevenirea incendiilor și în protecția împotriva inundațiilor.

Gabriel Mato Adrover (PPE) – (ES) Domnule președinte, domnule comisar, un incendiu este întotdeauna o tragedie, o tragedie pentru oameni și pentru mediu, o tragedie economică și socială.

Am avut nenorocul de a trăi foarte aproape de această tragedie, mai precis de incendiul care a avut loc în această vară pe insula La Palma din Insulele Canare. Salut deci această rezoluție și sunt convins că vom putea să o adoptăm în unanimitate. Este o rezoluție completă, care a primit multe contribuții și care, mai presus de toate, are o mare însemnătate. În primul rând, comemorează victimele, toate victimele, și aduce un omagiu tuturor celor care lucrează voluntar la stingerea incendiilor.

Însă ea include și considerații semnificative privind rolul important al secetei și al procesului de deșertificare în răspândirea incendiilor și în pârlolirea a sute de mii de hectare pe an.

Rezoluția conține, de asemenea, observații importante cu privire la cauzele care agravează incendiile, precum părăsirea treptată a mediului rural, întreținerea deficitară a pădurilor și sancțiunile necorespunzătoare pentru incendiatori. Trebuie să acționăm în această privință și trebuie să acționăm ferm.

Comisia trebuie să elaboreze o strategie de prevenire a riscurilor, o strategie eficace pentru combaterea dezastrelor naturale și un protocol referitor la un mod de acțiune uniform. Totuși, este important și ajutorul pentru reabilitare, pentru restabilirea potențialului de producție și pentru compensarea costurilor sociale și a pierderii locurilor de muncă.

Așa cum a spus domnul comisar, coordonarea este esențială. Însă trebuie să existe coordonare între diferitele instrumente comunitare: fondurile structurale, Fondul de solidaritate – care trebuie să facă neapărat obiectul unei reforme – și flexibilitatea acestora și, de asemenea, instrumente precum Aid Plus și, bineînțeles, mecanismul de reacție rapidă despre care am discutat deja.

Trebuie să avansăm în rezolvarea acestor probleme și, sincer, consider că această rezoluție reprezintă modul corect de a realiza acest lucru.

José Manuel Fernandes (PPE) – (PT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, acum este momentul să facem dovadă de solidaritate, însă este și o ocazie – așa spune chiar o obligație – de a lucra la îmbunătățiri, schimbări și adaptări. Adaptările necesare imediat țin de Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, astfel încât acesta să poată fi utilizat – și utilizat în mod prompt – pentru a aborda aceste dezastre, iar îmbunătățirile și schimbările privesc politica forestieră.

Avem nevoie de o politică forestieră europeană care să urmărească atât o mai bună promovare a pădurilor, cât și prevenirea incendiilor. În multe state membre, așa cum este și cazul statului meu, Portugalia, nici măcar nu există un registru al tuturor terenurilor, astfel încât nu știm cine sunt proprietarii. Acest lucru generează probleme pentru amenajarea teritoriului, pentru împădurire și pentru politica de prevenire a incendiilor.

În ceea ce privește această politică de prevenire, am o întrebare, care este în același timp o sugestie: de ce nu includem măsuri pentru prevenirea incendiilor forestiere în planul de redresare economică al UE, planul de reanimare a economiei europene? Dacă am promova măsuri pentru curățarea pădurilor noastre – și, de exemplu, efectul acestor măsuri ar putea fi folosit pentru a genera energie prin centralele electrice de biomasă concepute în acest scop – dacă am acționa în acest fel, cu siguranță am ajuta mediul protejându-l și, în același timp, am crea locuri de muncă, ceea ce reprezintă în prezent un alt obiectiv al Europei.

Lambert van Nistelrooij (PPE) – (NL) Domnule președinte, este bine că astăzi, în prima zi a sesiunii parlamentare, discutăm despre dezastrele din sudul Europei și le mulțumesc stimaților colegi care au lucrat în special la aceste texte. Avem aici o rezoluție bună. Mai întâi, bineînțeles, aceasta este o problemă ce ține de implicare interpersonală sau de apropiere de oameni – după cum am spus mereu în contextul alegerilor parlamentare – și de solidaritate. De data aceasta este vorba despre incendiile din sudul Europei, însă, cine știe, iarna aceasta pot avea loc inundații în alte părți ale Europei. Noi, cei din Comisia pentru dezvoltare regională, am discutat de mai multe ori despre îmbunătățirea Fondului de solidaritate. Nu intenționăm absolut deloc să solicităm noi instrumente, ci să le îmbunătățim pe cele pe care le avem deja, făcându-le mai eficiente. Puteți să îmi spuneți, domnule comisar Dimas, ce este ciudat în toate acestea? Am stabilit aceste măsuri beneficiind de un sprijin copleșitor aici, în Parlament, și am identificat punctele unde ar putea fi făcute îmbunătățiri, însă inițiativa a fost blocată de Consiliu. Consiliul nu a reușit să facă nimic în această privință de doi ani. Întrebarea mea către dvs. este dacă mai există șanse ca procesul să se pună în mișcare. Pe bună dreptate, raportați progrese înregistrate în legătură cu proiectul pilot și cu avioanele care au fost trimise, însă despre dosarul care stă la baza inițiativei și pe care Parlamentul l-a solicitat cu atâta tărie, nu am auzit nimic. Mai este acesta pe ordinea de zi? Ce se întâmplă de fapt?

În ceea ce privește forța de protecție civilă, aș spune că, în sine, este minunat faptul că Europa își utilizează propriile instrumente, însă baza pentru toate acestea se află în statele membre însele. Schimbul de experiență, desfășurat în special în cadrul regional, ar trebui să constituie această bază.

În sfârșit, cu privire la reabilitare: repararea pagubelor, replantarea și toate celelalte care țin de acest aspect. Aceasta nu este o problemă în care să se exercite controlul centralizat, ci sarcina trebuie să revină statelor membre. Avem însă și aceste fonduri – fondurile structurale, fondurile pentru agricultură – așa că, de ce să nu facem un prim pas? Acesta poate fi un plan economic, așa cum tocmai am auzit, dar și un plan de reabilitare abordat într-un mod global și în cadrul căruia instrumentele descentralizate joacă un rol deosebit de important. Acestea sunt măsuri cerute prin rezoluția în discuție și de aceea o vom susține din toată inima mâine.

Antonio Cancian (PPE) – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, oricât ar fi de exactă rezoluția intitulată „Dezastre naturale”, propusă de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), aș vrea totuși să atrag atenția asupra unor aspecte care au fost aduse în discuție în această seară, însă care nu sunt menționate în rezoluție și care reprezintă subiectul amendamentelor pe care le-am propus.

Vara trecută, pe lângă incendii, au mai avut loc și alte dezastre, iar cel mai recent s-a întâmplat chiar la sfârșitul săptămânii trecute, în sudul Italiei. Eu însumi vin dintr-o regiune a Italiei, Veneto, care a fost lovită în iunie și iulie de alunecări de teren și de vijelii și aș menționa, drept exemplu, Vallà di Riese și Borca di Cadore.

În această rezoluție ar trebui să menționăm și celelalte dezastre naturale, nu numai incendiile, deoarece, din păcate, inundațiile din timpul verii nu sunt un fenomen nou; acesta este unul din scenariile cu care ne vom confrunta în viitor, drept consecință, din nefericire, a schimbărilor climatice cauzate de încălzirea globală. Deci trebuie să încercăm să insistăm asupra măsurilor de prevenire și asupra construirii unei infrastructuri care să poată preveni aceste evenimente sau cel puțin să poată limita pagubele când această infrastructură le agravează: mă gândesc la lacuri de acumulare în regiunile muntoase, la zone verzi de centură, la zonele rurale și de pădure, la cursurile de apă.

În al doilea rând, deoarece, în majoritatea cazurilor, dezastrele naturale sunt provocate și de acte umane, este important să se afle cine este responsabil de acestea, să se înceapă urmărirea vinovaților și să se înăsprească sancțiunile. În ultimul rând, cred că este o idee bună să se organizeze această forță de intervenție independentă și Fondul de solidaritate asociat. Este important însă să încercăm să extindem intervenția și la alte dezastre, să se sporească sumele alocate prin consolidarea diverselor fonduri, să se simplifice procedurile și să se asigure o mai mare coordonare și flexibilitate, așa cum a spus dl Mauro.

Mairead McGuinness (PPE) – Domnule președinte, ascultam această dezbatere în biroul meu. Evident, din fericiție, în Irlanda nu suntem afectați de incendii grave ca acelea care îi afectează pe colegii noștri din sudul Europei. Două lucruri mi-au venit în gând. Unul ar fi că, în această adunare, avem tendința de a vorbi doar

despre acele probleme care afectează în mod direct țările din care venim și, dat fiind că în Irlanda dezbaterem Tratatul de la Lisabona – unde vorbim despre solidaritate în toată Uniunea Europeană – cred că acesta este un obicei la care trebuie să renunțăm. Cred că mai mulți dintre noi ar trebui să vorbească despre chestiuni de interes pe care le cunoaștem în alte state membre, astfel încât să simțim că există o mai mare solidaritate între membrii Parlamentului European în ceea ce privește preocupările cetățenilor pe care îi reprezentăm. De exemplu, aș vrea ca și alte persoane să ridice probleme care se pot ivi în Irlanda pentru cetățenii mei. Cred că ar fi util să promovăm ideea că Europa este un organism care funcționează pentru toți și că nu ne urmărim doar propriile interese. Acesta a fost unul dintre eșecurile Uniunii Europene și este un subiect cu care ne confruntăm în dezbateră privind Tratatul de la Lisabona.

Permiteți-mi să susțin ceea ce faceți aici și să îmi exprim solidaritatea pentru problemele din sudul Europei. Ocupați-vă de cei care distrug deliberat. Încercați să preveniți. Trebuie realizat mult mai mult prin management și, în sfârșit, fondurile de solidaritate ar trebui acordate celor care au nevoie de acestea.

Juan Fernando López Aguilar (S&D) – (ES) Domnule președinte, domnule comisar Dimas, sunt deputat pentru prima dată – am fost ales la 7 iunie – însă din dezbateră reiese că această problemă apare din nou în fiecare an în septembrie, după valul de incendii devastatoare care afectează în mod special sudul Europei: Italia, Franța, Grecia și Spania.

S-a amintit deja de incendiul devastator de pe insula La Palma, în regiunea ultraperiferică a Insulelor Canare, o comunitate spaniolă autonomă în care m-am născut și unde locuiesc. Este important totuși să fim conștienți că, deși ea este destul de intensă la granițele sudice ale Europei, aici avem ocazia să sporim afecțiunea și legătura pe care o au cetățenii cu ceea ce înseamnă Europa: valoarea adăugată în ceea ce privește reacția în situații de urgență.

Acest lucru înseamnă valoare adăugată europeană în prevenire și valoare adăugată europeană în coordonarea instituțiilor: Comisia, Consiliul și Parlamentul European cu rezoluția sa, în cooperare cu statele membre. Însă este nevoie de valoare adăugată europeană și în ceea ce privește reacția.

De aceea, este important să trecem de la dezbateră la acțiune, făcând Fondul de solidaritate mai flexibil în reacția la situații de urgență, și să creăm această forță europeană de protecție civilă care este încă în așteptare și care ar putea schimba radical lucrurile în viitor, când ne vom confrunta cu acest tip de situații de urgență, care se repetă în fiecare vară drept urmare a schimbărilor climatice și a încălzirii globale.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) – (PT) Domnule președinte, mai mult decât toate demonstrațiile de solidaritate în fața acestui flagel al incendiilor forestiere, care distruge țările din sud, inclusiv Grecia, Italia, Spania și Portugalia, în fiecare an, trebuie să adoptăm de urgență măsurile necesare pentru a schimba această situație, deoarece incendiile distrug pădurile care ne mai rămân, proprietățile, efectivele de animale, biodiversitatea și, mai rău, provoacă pierderi de vieți omenești.

Deci este timpul să abordăm cauzele acestui flagel din vreme și să ținem seama de abandonarea treptată, dar pe scară largă, a zonelor rurale. Este momentul să modificăm politica agricolă comună, astfel încât să investim în prevenire și aceasta înseamnă investiții în agricultura multifuncțională, inclusiv în silvicultura din vecinătatea Mării Mediterane, prin sprijinirea agriculturii familiale și prin oferirea de condiții pentru întreprinderile mici și mijlocii, pentru ca tinerii agricultori să rămână în zonele rurale. În acest mod putem contribui la măsurile necesare pentru prevenirea acestui flagel anual.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE) – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, sunt mulțumită de răspunsul pe care l-a dat dl comisar Dimas în această problemă și mai ales de faptul că a vorbit despre importanța ajutorului dincolo de frontierele continentului nostru.

În plus față de protecția mediului Mării Mediterane, nu s-ar putea propune oficial, ca parte a proiectului Uniunii pentru Mediterana, ca acest ajutor de urgență în caz de incendiu și expertiza forestieră din acest domeniu să fie puse în comun și să fie dezvoltate împreună cu țările non-europene participante la Uniunea pentru Mediterana?

Petru Constantin Luhan (PPE). - În vara acestui an, Portugalia, Spania, Franța, Italia și Grecia s-au confruntat cu incendii forestiere majore. În Grecia, incendiile au devastat aproximativ 21 200 de hectare, distrugând aproape 2 milioane de copaci și cel puțin 150 de case.

Într-un efort coordonat la nivel european, Franța, Spania și Cipru au trimis în zona Atenei avioane Canadair pentru stingerea incendiilor. Rezerva strategică a UE pentru lupta împotriva incendiilor forestiere s-a dovedit a fi, astfel, încă o dată, utilă. Și Fondul de solidaritate al UE poate veni în ajutor în astfel de situație, suportând

o parte din costurile măsurilor de urgență pentru refacerea infrastructurii, furnizarea de adăposturi temporare și protejarea patrimoniului natural.

Vreau să atrag atenția asupra faptului că este nevoie de o reducere a birocrăției pentru accesarea acestui fond. Vă dau un exemplu concret, în țara mea de proveniență, anul trecut în iunie au avut loc catastrofe naturale și astăzi, în septembrie 2009, fondurile încă nu au fost distribuite Guvernului României. Consider, de asemenea, că pe viitor este nevoie de o politică forestieră durabilă, precum și de o strategie de prevenție a unor astfel de dezastre. <BRK>

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Domnule președinte, aș dori să mulțumesc onorabililor membri ai Parlamentului pentru contribuțiile lor extrem de constructive la dezbaterile din această seară și pentru ideile excelente pe care le-au propus.

Situațiile de urgență implică adesea mari costuri umane, financiare și de mediu. În viitor, din cauza schimbărilor climatice, după cum au subliniat mulți membri, probabil ne vom confrunta cu dezastre mai multe și de amploare mai mare – nu doar incendii forestiere, care nu se vor limita doar la sudul Europei, ci vor apărea și în Europa centrală și de nord – dar și cu un tip diferit de dezastre, precum inundațiile. Deci trebuie să consolidăm și să îmbunătățim în mod constant resursele europene pentru gestionarea dezastrelor, care și-au dovedit acum clar valoarea adăugată.

Acest lucru a fost confirmat și de incendiile din această vară, care ne-au amintit că nu este necesară doar o îmbunătățire a capacității Comunității de a reacționa la dezastre naturale, ci și a abilității de a le preveni, așa cum au subliniat în această seară numeroși vorbitori. Aș vrea să reamintesc Parlamentului că, în februarie, Comisia a prezentat o comunicare privind prevenirea dezastrelor naturale și a celor provocate de mâna omului, în care a formulat anumite propuneri.

Așteptăm comentariile Parlamentului European și ale Consiliului pe marginea acestei comunicări. Cred că noul Parlament nu va întârzia să dea un răspuns, pe care îl așteptăm în februarie. Considerăm că acesta ne va da stimulentele politice necesare de a continua în direcția potrivită, așa cum va face și decizia care va fi adoptată în cadrul viitoarei conferințe.

Având în vedere că numeroși vorbitori, începând cu dna Podimata, au ridicat această problemă, ar trebui să evidențiez și eu aspectul schimbărilor climatice, nevoia de adaptare și revizuirea propusă a strategiei comunitare privind pădurile, al cărei scop este acela de a aborda aspectele legate de climă. Și aceasta va fi o ocazie pentru a cerceta aspecte legate de incendiile forestiere. Aș adăuga aici faptul că această comunicare a Comisiei este foarte importantă, așa cum este și comunicarea prezentată săptămâna trecută cu privire la finanțarea acordului referitor la schimbările climatice, pe care ne așteptăm să îl vedem la Copenhaga. Este pusă la dispoziție o sumă importantă pentru finanțarea adaptării la schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare. Fondurile vor fi direcționate către activitățile necesare, astfel încât țările care suferă repercusiunile schimbărilor climatice fără să fi contribuit la efectul de seră să poată face față respectivelor efecte.

De fapt, am susținut ideea că nu ar trebui să așteptăm anul 2013 pentru a iniția această acțiune, ci ar trebui să începem imediat, în 2010. Sper că în cadrul Consiliului European, fie pe 17 septembrie sau în octombrie, se va conveni că fondurile ar trebui puse la dispoziție pentru începerea activităților imediat, astfel încât aceste țări să vadă că Uniunea Europeană și țările dezvoltate sunt serioase în privința propunerilor și a afirmațiilor pe care le fac.

Au fost expuse o mulțime de alte puncte de vedere foarte importante privind rolul finanțării comunitare și așa spune că toate au fost corecte. Mecanismul comunitar pentru dezvoltare rurală și Fondul european de dezvoltare regională oferă posibilitatea de a susține măsurile naționale de prevenire. Comisia va folosi aceste facilități oferite de Fondul de solidaritate al Comunității pentru a sprijini eforturile de reabilitare în statele membre.

Deoarece am auzit că intervenția Comisiei ar trebui să fie imediată, ar trebui să fac niște clarificări aici: există două probleme și nu a fost clar la care dintre cele două s-a făcut referire. Una dintre acestea este mobilizarea mecanismului comunitar de protecție civilă, iar cealaltă este activarea Fondului de solidaritate. În ceea ce privește mobilizarea mecanismului comunitar de protecție civilă, vă pot spune că mobilizarea este imediată și în timp real. Aș cita recente exemple ale incendiilor care au izbucnit în Grecia: la o oră de la primirea unei solicitări oficiale din partea guvernului grec, aeronavele italiene decolaseră pentru a fi pregătite la fața locului pentru desfășurarea forțelor de a doua zi. Deci mobilizarea este imediată.

Așa cum am spus în primul meu discurs, am fost primii care au trimis specialiști la locul dezastrului când au avut loc tsunamiul și uraganul Katrina. Am primit multe laude pentru acțiunile întreprinse prin intermediul

mecanismului comunitar pentru protecție civilă și acest lucru confirmă atât eforturile depuse în ultimii ani, precum și potențialul pe care îl are acesta, cu condiția să aibă puterea și resursele necesare -- în special resursele financiare -- pentru a-și putea extinde activitatea în beneficiul Uniunii Europene, al cetățenilor, al protecției mediului și al proprietății cetățenilor europeni.

În ceea ce privește Fondul de solidaritate, am auzit -- și este adevărat -- că are nevoie de mai multă flexibilitate. De fapt, trebuie să poată reacționa cât mai repede posibil, deoarece obiectivul Fondului de solidaritate este acela de a acoperi situațiile de urgență sau o parte din situațiile de urgență provocate de dezastre.

Deci este logic ca acțiunea Comisiei să fie imediată, iar statele membre, fie prin administrațiile centrale, fie prin cele locale, să ia măsuri imediate pentru ca fondurile să fie cheltuite în scopurile adecvate. Mai mult decât atât, în Fondul european de solidaritate există și o clauză care stipulează că lucrările trebuie realizate în termen de un an de la efectuarea plății. Este logic, însă fondul necesită mai multă flexibilitate.

În final -- și îmi pare rău că nu mai am timp să răspund la problemele foarte specifice care au fost aduse în discuție -- aș vrea să spun că programele de redresare economică la care s-au referit mai mulți vorbitori sunt o idee foarte bună, pentru că există numeroase beneficii care rezultă din includerea proiectelor destinate prevenirii dezastrelor la apariția cărora ne putem aștepta mai mult sau mai puțin anul viitor -- după cum s-a spus deja, discutăm aceste chestiuni în fiecare an. Aceste proiecte vor genera activitate economică și vor crea mai multe locuri de muncă, prevenind în același timp pagube care costă milioane de euro în lucrări de reabilitare. Acestea sunt deci investiții care implică un profit cu fațete multiple și care vor preveni costul uman al dezastrelor.

În sfârșit, aș vrea să atrag atenția asupra faptului că, deși riscul incendiilor forestiere sau al altor dezastre, precum inundațiile, cutremurele și chiar intervenția militară - deoarece mecanismul comunitar pentru protecție civilă a intervenit în caz de inundații, cutremure, incendii forestiere și pentru dislocarea populației, ca în cazul conflictului din Liban, unde am oferit asistență cu succes -- nu poate fi eliminat complet, acesta poate fi totuși redus prin cooperare și printr-o reacție colectivă mai bună la astfel de dezastre. Comisia se angajează să consolideze contribuția comunitară la prevenirea dezastrelor, la pregătirea prealabilă și la reacția la acestea, precum și la reabilitarea ulterioară, în scopul protejării cetățenilor și a mediului.

Aș vrea să mulțumesc încă o dată Parlamentului pentru sprijinul său activ în îmbunătățirea gestionării dezastrelor în beneficiul tuturor cetățenilor europeni.

Președintele -- Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 16 septembrie.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Iosif Matula (PPE), în scris. -- Este îngrijorătoare amploarea pe care au luat-o în ultimii ani dezastrele care au la bază cauze naturale, dar și umane, cu consecințe atât asupra infrastructurii economice, cât și sociale. Răspunsul nostru la acest fenomen, prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene, reprezintă un important sprijin în reconstrucția zonelor afectate de calamități și, de asemenea, în reducerea efectelor potențial transfrontaliere ale dezastrelor. Cu toate acestea, vreau să semnaliez necesitatea de a simplifica și de a îmbunătăți transparența criteriilor de mobilizare a acestui Fond, astfel încât zonele afectate să beneficieze cât mai rapid de sprijinul comunitar. Trebuie, de asemenea, să permitem mai multor regiuni să primească asistență, prin introducerea unui plafon de mobilizare mai scăzut. Mai mult decât atât, susțin elaborarea unei strategii europene de combatere a dezastrelor naturale, precum și consolidarea unei forțe comune europene care să reacționeze în caz de calamități, în orice colț al Uniunii. <BRK>

Richard Seiber (PPE), în scris -- (DE) Vara aceasta, din nou, au avut loc incendii devastatoare în unele zone ale Europei, incendii care nu au provocat numai pagube economice semnificative, ci au luat și 11 vieți. Europa trebuie să dea dovadă de solidaritate în fața acestor dezastre naturale. Situațiile de urgență de acest fel dau Comunității ocazia de a-și demonstra calitățile și permit populației Europei să beneficieze de valoarea adăugată directă generată de Uniunea Europeană. Însă, în ceea ce privește implementarea practică, trebuie respectate întru totul regulile subsidiarității. Statele membre sunt cele responsabile pentru măsurile de precauție în caz de catastrofe și pentru elaborarea de planuri pentru gestionarea situațiilor de urgență, iar UE nu trebuie să se amestece în această importantă competență a statelor membre individuale. Fondul de solidaritate al Comunității este un instrument de gestiune financiară solid și valoros. Pe termen lung, trebuie îmbunătățită strategia pentru prevenirea incendiilor de acest gen în Europa și trebuie să punem capăt situației în care ne bazăm pe gestionarea situațiilor de urgență pe termen scurt.

Dominique Vlasto (PPE), în scris – (FR) Confrunțați din nou cu incendiile tragice care au devastat sudul Europei, trebuie să reacționăm pentru a opri cu succes aceste evenimente intolerabile. În primul rând, trebuie să organizăm mai bine mijloacele de intervenție: ideea dlui Barnier este să organizăm o forță europeană de protecție civilă capabilă de a interveni în sprijinul forțelor naționale. Este necesară o intervenție rapidă pentru a opri un incendiu de amploare mare. Solidaritatea europeană trebuie să fie mai eficace. Însă prevenirea este în continuare de o importanță vitală: pădurile trebuie întreținute și curățate. În sudul Franței, 75% din pădure este în proprietate privată. Este deci important să mobilizăm sprijinul proprietarilor și să îi încurajăm să își întrețină suprafețele împădurite. Acest lucru va însemna mai ales regenerarea pădurii mediteraneene, a cărei rentabilitate economică este prea mică: inițiativele sprijinite de fondurile structurale trebuie să încurajeze prelevarea selectivă a biomasei și utilizarea acesteia pentru generare de energie, precum și dezvoltarea silviculturii durabile și a ecoturismului responsabil. Deci invit Comisia Europeană să recunoască caracteristicile pădurii mediteraneene și să propună un plan de acțiune destinat protejării acesteia și exploatării mai eficiente a resurselor sale naturale. Cel puțin atât se poate face pentru a reduce riscul de incendiu pe termen lung și pentru a ocroti și restabili ecosistemele fragile din sudul Europei.

22. Acord de liber schimb cu Coreea de Sud: impact asupra industriei europene (dezbateri)

Președintele – Următorul punct este declarația Comisiei privind acordul de liber schimb UE-Coreea de Sud: impactul asupra industriei europene.

Catherine Ashton, membră a Comisiei – Domnule președinte, există un mare potențial pentru export către piețele asiatice, care au rate de creștere ridicate, dar și obstacole înalte pentru intrarea pe piață. Pe lângă discuțiile multilaterale, o cale importantă de a depăși aceste obstacole este prin pârgăia negocierilor pentru acordurile de liber schimb.

De aceea, statele membre au solicitat Comisiei să lanseze o nouă generație de acorduri comerciale cu economiile asiatice cheie. Aceste acorduri de liber schimb ar trebui să fie ambițioase, creând noi oportunități de export pentru multe sectoare.

Acesta este rezultatul pe care l-am obținut cu Coreea, după doi ani de negocieri intense. Acesta este cel mai ambițios acord de liber schimb negociat vreodată de Uniunea Europeană.

Există un consens în privința faptului că pentru două din cele trei sectoare principale ale economiei noastre, beneficiile acordului de liber schimb sunt în mod covârșitor în favoarea noastră: în primul rând, furnizorii noștri competitivi de servicii vor avea de câștigat enorm din acord. De exemplu, în domenii precum telecomunicațiile, transporturile, construcțiile și serviciile de mediu, afacerile se vor desfășura mult mai ușor în viitor în Coreea.

În al doilea rând, pentru produsele agricole, Coreea va elimina aproape toate taxele sale extrem de mari – acestea sunt în medie de 35%! Acest lucru va da un impuls exporturilor de produse agricole, de exemplu exportului de carne de porc, vin, whisky sau produse lactate. De asemenea, vom asigura protecția indicațiilor geografice europene, precum șunca de Parma, vinul de Rioja sau de Tokai.

Însă acordul de liber schimb va aduce beneficii importante și exportatorilor industriei producătoare europene. Per ansamblu, exportatorii industriei producătoare europene vor economisi anual cca 1,2 miliarde de euro sub formă de taxe, din care 800 milioane de euro sunt economisiți în prima zi. De exemplu, exportatorii de utilaje ar economisi anual 450 de milioane de euro în plăți de taxe vamale anuale, în timp ce exportatorii de produse chimice ar economisi peste 150 milioane de euro în taxe vamale.

Eliminarea taxelor vamale va permite exportatorilor noștri să își consolideze poziția pe piața coreeană și să își dezvolte vânzările. Clienții coreeni cumpără anual bunuri din UE în valoare de cca 25 miliarde de euro. Acest lucru face din Coreea una dintre cele mai importante piețe de export din Asia.

În plus, s-a accentuat în special problema reglementărilor. Acordul include transparența reglementărilor, aplicarea eficientă a angajamentelor, o mai bună protecție a drepturilor de proprietate intelectuală și a normelor „OMC-plus” cu privire la subvenții, iar toate acestea vor acționa în beneficiul tuturor producătorilor care vând în Coreea.

Mai mult decât atât, au fost stabilite reguli ambițioase cu privire la barierele industriale tehnice din calea comerțului, în special pentru automobile, electronice și produse farmaceutice, care se bazează pe modelul

de reglementare din Europa și care răspund cerințelor afacerilor europene din aceste sectoare. Coreea va trebui să-și schimbe reglementările interne pentru a respecta aceste angajamente, în timp ce în Europa nu vor fi necesare astfel de schimbări.

În ceea ce privește în special industria auto, aș vrea să semnaliez în primul rând faptul că și noi suntem interesați să îmbunătățim prezența pe piața coreeană a automobilelor europene. Exportatorii noștri de automobile sunt de departe cei mai puternici importatori de pe piața coreeană, cu rate de creștere importante. Ei își pot consolida și mai mult poziția, având în vedere că vor beneficia atât de eliminarea taxelor – 2 000 euro economisiți la un automobil care valorează 25 000 euro – cât și de îndepărtarea obstacolelor tehnice.

Acordul negociat include cele mai ambițioase măsuri pentru bariere netarifare negociate vreodată cu o terță țară. Coreea va accepta din prima zi faptul că un automobil care respectă standardele internaționale va fi considerat conform acelor reglementări coreene semnalate de industria noastră ca reprezentând obstacole semnificative.

De asemenea, există prevederi prin care Coreea acceptă echivalența dintre reglementările de mediu europene și coreene. Într-adevăr, chiar înainte de intrarea în vigoare a acordului, Coreea a fost de acord să aplice anumite derogări tranzitorii de la standarde de mediu coreene importante pentru exportatorii noștri și monitorizăm îndeaproape discuțiile din Coreea cu privire la noile reglementări pentru limitarea emisiilor de CO₂, pentru a arăta că acestea nu reprezintă un impediment în calea comerțului.

Suntem conștienți de punctele sensibile ale sectorului auto. Am susținut perioade de tranziție lungi pentru liberalizarea celui mai sensibil segment auto al nostru, și anume cel al automobilelor de mici dimensiuni. Taxele vor fi eliminate abia în cel de-al cincilea an al acordului, acest lucru permițând o perioadă de acomodare. Ar trebui să ne aducem aminte de importanta investiție coreeană în sectorul auto european.

Treptat, am schimbat regulile de origine, ridicând limita admisibilă pentru valoare străină în cazul automobilelor coreene de la 40% la 45% și am convenit asupra unei clauze bilaterale de salvagardare care ne dă voie să instituim taxe în cazul unei creșteri bruște a importurilor și al unui risc de efecte negative pentru industriile noastre.

În sfârșit, în privința restituirii taxelor vamale, nu a apărut nimic nou. Astfel de politici sunt legitime în temeiul reglementărilor Organizației Mondiale a Comerțului. De asemenea, restituirea taxelor vamale nu creează un dezavantaj concurențial semnificativ pentru producătorii noștri de automobile, deoarece taxele noastre aplicate pieselor auto sunt în general foarte mici și vor fi reduse și mai mult. Am negociat și o clauză specială care ne permite să limităm în mod eficient restituirea taxelor vamale.

Subliniez intensitatea sprijinului pentru acest acord, atât din partea sectorului european de producție, cât și din partea organizațiilor agricole și furnizoare de servicii. Acest lucru este important și reprezintă un semnal clar al hotărârii noastre de a urmări în continuare accesul pe piețele economiilor emergente din Asia.

Daniel Caspary, în numele grupului PPE – (DE) Domnule președinte, Coreea de Sud este al patrulea cel mai mare partener de comerț exterior al UE, cu un volum de export de aproximativ 30 miliarde de euro pe an. Încheierea acordului de liber schimb este deci în interesul angajatorilor și al lucrătorilor europeni.

Mai mult, doamnă comisar, nu am intenția de a vă felicita azi, deoarece acordul nu a fost încă semnat, dar dacă veți reuși, în aceste vremuri de criză – într-un moment în care volumul exporturilor din întreaga lume a scăzut mai mult ca oricând – să finalizați acordul de liber schimb, aceasta ar fi o realizare extraordinară și sper din toată inima ca ea să se concretizeze.

Acordurile de liber schimb sunt adesea extrem de controversate, însă eu aș spune că acordul cu Coreea de Sud este o excepție care merită efortul. Aud semnale foarte pozitive din aproape toate domeniile industriei europene. Mă gândesc la inginerie mecanică, farmaceutică, inginerie electrică, substanțe chimice și numeroase alte industrii de servicii. Nu am mai întâlnit până acum un exemplu în care semnalele pozitive privind negocierile legate de comerț vin și din sectorul agricol. Este cu siguranță o noutate – cred că practic niciunul dintre noi nu a mai văzut așa ceva până acum.

Rezultatele sunt în mod clar pozitive, chiar dacă reprezentanții multor sectoare ar fi dorit să se obțină mai mult. Există totuși o excepție, și anume construcțiile de mașini. Însă chiar și aici, nu este vorba despre întreaga industrie, ci doar despre câțiva producători care critică acordul. Alți producători și, în special, mulți furnizori au o atitudine favorabilă față de acord în forma sa actuală.

Cred că ar fi bine dacă am profita de ocazie pentru a aborda unele dintre aspectele criticate în cadrul acestei industrii, poate pentru a îndrepta unele dintre consecințele negative ale acordului de liber schimb prin mici modificări din loc în loc. Mă gândesc aici la subiecte-cheie precum Capital Region Act Seoul, standardele pentru sistemele de diagnosticare la bord, standardele de mediu, clauza pentru protecția restituirii taxelor vamale etc. Ar trebui să evităm neînțelegerile sau, și mai bine, să le eliminăm complet și, mai presus de toate, să îi impulsionez pe sud-coreeni, astfel încât măsurile pe care le-au anunțat să fie cu adevărat puse în aplicare. Ar fi logică, desigur, monitorizarea potențialelor noi bariere netarifare pentru comerț.

Sper că acordul va intra în vigoare foarte curând și că lucrătorii și consumatorii din Uniunea Europeană vor putea beneficia de acesta foarte curând. Vă mulțumesc foarte mult și vă doresc în continuare succes pe ultima sută de metri.

Kader Arif, în numele grupului S&D – (FR) Domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, sunt foarte bucuros să aud că un coleg deputat conservator și unul liberal sunt de acord cu Comisia; acest lucru face munca mea de socialist mai ușoară.

Sper, în orice caz, că dezbateră din această seară va face posibilă cel puțin abordarea numeroaselor preocupări privind impactul acestui acord de liber schimb între Uniunea Europeană și Coreea, în special impactul asupra industriei europene.

Ați vorbit de un consens, însă, doamnă comisar, v-aș aminti că de câteva luni, reprezentanții anumitor sectoare industriale – inclusiv producătorii de automobile și sindicatele lucrătorilor din această industrie – vă avertizează cu privire la posibilele consecințe tragice ale acestui acord. Astăzi, cea mai mare parte a acestor probleme încă nu au fost abordate.

Este posibil, însă, să fi ales să sacrificați industria auto europeană în favoarea celei a serviciilor.

Într-adevăr, de ce permiteți Coreei restituirea taxelor, care este un beneficiu care nu a mai fost acordat până acum, nici măcar țărilor în curs de dezvoltare, precum țările din regiunea Mediteranei? Care este logica din spatele regulilor flexibile de origine, al căror impact este de temut, nu numai pentru industria auto, dar și pentru industria textilă europeană?

De ce se permit astfel de denaturări ale concurenței și, mai presus de toate, de ce se stabilește acest precedent?

În fața acestor riscuri și, din păcate, a altora, pe care nu le pot descrie aici, însă dvs. cunoașteți detaliile – tocmai le-ați menționat – Comisia a propus o ultimă soluție, includerea unei clauze de salvagardare. Însă, după cum știți, doamnă comisar, clauza de salvagardare nu este automată și va fi foarte dificil de pus în practică și imposibil de activat timp de cinci ani.

Voi aminti doar un exemplu pentru a ilustra temerile noastre. Dacă acordul de liber schimb permite Coreei să exporte încă 100 000 de vehicule către Europa – deja exportă 600 000 de vehicule anual – se vor pierde 6 000 de locuri de muncă. În schimb, Europa nu are prea mult spațiu de manevră, fiecare producător putând să exporte doar 1 000 de vehicule în Coreea, ca parte a unei cote europene totale de 6 000 de vehicule.

În acest moment de criză, care afectează mai ales lucrătorii din industria auto, cum explicați faptul că Europa se angajează la un astfel de acord? Preconizați o renegociere a aspectelor controversate pe care tocmai le-am menționat? În orice caz, asta solicită statele membre și sectoarele industriale pe care tocmai le-am menționat.

Vă veți angaja în sfârșit, doamnă comisar, față de asigurarea unei mai mari transparențe și a implicării noastre, a membrilor Parlamentului, într-o mai mare măsură? Noi și Comisia am creat condițiile pentru o imagine negativă a instalatorului polonez; haideți să nu creăm și o imagine negativă a constructorului coreean de automobile.

Michael Theurer, în numele grupului ALDE – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând, aș dori să vă mulțumesc, doamnă comisar Ashton, în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, pentru informațiile pe care ni le-ați oferit în această seară, în cadrul reuniunii extraordinare a comisiei și aici, în plen. Evident, acordul de liber schimb cu Coreea de Sud este aproape de a fi încheiat. Din punct de vedere liberal, și în special din punctul de vedere al partidului meu, Partidul Liber Democrat German, obiectivul comerțului mondial liber și echitabil este foarte important, mai ales în acest moment de criză economică și financiară, când observăm tendințe către protecționism, tendințe care trebuie să combătute ferm în interesul prosperității și al locurilor de muncă din Uniunea Europeană.

În acest context, se ridică problema importanței pe care o acordă Comisia acordului de liber schimb cu Coreea de Sud, deoarece se pune de mult timp accentul pe progres în Runda de dezvoltare Doha, fără a se ajunge până acum la un acord. Acesta este motivul din spatele întrebării mele, doamnă comisar Ashton: vedeți în încheierea acordului de liber schimb cu Coreea de Sud un prim pas către alte acorduri bilaterale de liber schimb și, din perspectiva dvs., acest lucru înseamnă o îndepărtare de Doha? Sau sunt astfel de acorduri bilaterale doar un supliment sau o extindere a politicii de liber schimb a Uniunii Europene?

De asemenea, după cum știți, clauza privind restituirea taxelor vamale este un motiv de îngrijorare într-o serie de state membre și de sectoare ale industriei – mai ales în industria auto. Această clauză ar putea duce la sprijinirea afacerilor în țările cu costuri reduse precum India și China, amenințând astfel sectorul de producție european. În opinia dvs., cum ar mai putea fi abordate aceste preocupări ale unora dintre statele membre în privința unei astfel de restituiri?

Ilda Figueiredo, în numele grupului GUE/NGL – (PT) Declarația comisarului specifică în mod clar că există grupuri economice și financiare și sectoare din Uniunea Europeană care vor avea de câștigat din acest acord cu Coreea de Sud. Există însă și un revers al medaliei, pe care nu l-ați luat în considerare aici, doamnă comisar. Mă refer în special la anumite sectoare mai sensibile, precum cel al textilelor și al articolelor de îmbrăcăminte, și la locurile de muncă.

Prin urmare, deoarece industriile și organizațiile muncitorilor din țările noastre sunt afectate, este îngrijorător faptul că Comisia Europeană continuă să ignore dificultățile grave cu care se confruntă industria textilă și a articolelor de îmbrăcăminte. Trebuie să evidențiez situația din țara mea, Portugalia, unde șomajul a atins cote alarmante, tocmai în regiunile în care aceste industrii predomină: în nord și în anumite părți din centrul Portugaliei.

Acesta este motivul pentru care subliniem necesitatea unei strategii consistente, concertate, pentru a sprijini industria din Uniunea Europeană, în special în acele sectoare care depind de muncă intensivă, fie prin reglementarea urgentă a piețelor mondiale, fie prin intermediul unor politici publice care sprijină investițiile, inovația, diferențierea, formarea vocațională și crearea de locuri de muncă cu drepturi.

David Campbell Bannerman, în numele grupului EFD – Domnule președinte, aceasta este primul meu discurs în Parlamentul European. În calitate de deputat UKIP pentru estul Angliei, vă veți aștepta poate să mă comport ca un rebel și voi încerca să nu vă dezamăgesc nici pe dvs., nici pe cei care m-au votat.

Discutăm astăzi despre acordurile comerciale ale UE și, în special, cel cu Coreea de Sud, care urmează să fie semnat în acest an. Deoarece nu avem la dispoziție multe detalii privind acest acord, cred eu, altele decât faptul că două treimi din beneficii vor reveni Coreei de Sud și o treime UE, aș dori să punctez câteva aspecte mai generale.

Multe persoane nu sunt conștiente de faptul că există peste o sută de acorduri comerciale bilaterale separate ale UE similare cu acesta; estimez că există cca 116. Există acorduri comerciale cu țări precum SUA, Canada, Mexic, Brazilia, India, China, Japonia și Africa de Sud. În Europa, există acorduri comerciale cu Rusia, Ucraina, Turcia și Liechtenstein.

Există, de asemenea, acorduri comerciale cu țări SEE și AELS care nu fac parte din UE, precum Elveția și Norvegia. Acordul comercial cu Norvegia protejează cu sfințenie atât pescuitul, cât și agricultura acesteia, și Norvegia nu este un partener neînsemnat. Este al patrulea cel mai mare partener de import al UE și a șasea cea mai mare piață de export.

Atunci ce ar trebui să conțină de fapt un acord comercial precum cel cu Coreea de Sud? Cred că Elveția este un exemplu bun. Există prevederi pentru eliminarea taxelor vamale și a cotelor comerciale pentru produsele industriale și agricole. Există prevederi care dau cetățenilor elvețieni dreptul de a trăi și lucra în țările UE și cetățenilor UE dreptul de a trăi și lucra în Elveția. Există prevederi pentru ca Elveția să facă parte din zona Schengen de circulație fără pașaport. Elvețienii pot face parte din Agenția Europeană de Mediu, dacă doresc, din programele UE pentru film și educație, și pot solicita subvenții pentru cercetare din partea UE. Există cooperare în domeniile liniilor aeriene, al azilului și în probleme juridice. Pe scurt, ei au toate avantajele unui membru al UE, dar fără costul presupus de acest statut.

Este adevărat că Elveția trebuie să plătească 600 milioane de franci elvețieni pe an pentru a avea acces, însă guvernul elvețian raportează economii datorate faptului că nu este membră a UE în valoare de 3,4 miliarde de franci elvețieni, deci o economie netă de 2,8 miliarde de franci elvețieni pe an. Nici Elveția nu este un

partener comercial nesemnificativ: 80% din exporturile elvețiene merg către EU și este al patrulea cel mai mare partener comercial al UE.

Ideea mea este că acordurile comerciale pot aduce beneficiile rezultate din comerțul cu UE fără povara costurilor mari aferente reglementării, fără povara pierderii suveranității și a resurselor. Chiar și situl web al Comisiei admite că „Elveția își poate elabora și menține propriile reglementări în alte domenii care diferă de normele UE. Acest lucru este în interesul său, de exemplu, în ceea ce privește piața financiară și a locurilor de muncă.” Ce i-ar mai plăcea Marii Britanie să difere în mod asemănător în ceea ce privește Directiva privind timpul de lucru, Directiva privind lucrătorii temporari sau noua Directivă privind administratorii fondurilor de investiții alternative!

Deci închei prin a întreba, de ce nu și Marea Britanie? De ce nu se poate bucura Marea Britanie de un acord comercial similar și prietenos cu UE precum cel cu Coreea de Sud în locul statutului de membru deplin al UE? Marea Britanie este cel mai mare partener comercial al UE, cu un deficit de 40 de miliarde de lire sterline pe an. Și noi putem avea parte de genul de asigurări de care se bucură elvețienii. Am putea și considera că ar trebui să fim din nou o națiune care practică comerțul liber, precum Norvegia, Elveția și chiar Coreea de Sud.

Peter Šťastný (PPE) – Domnule președinte, în calitate de raportor privind acordul de liber schimb cu Coreea de Sud și de susținător ferm al acordurilor de liber schimb, sper la un acord echilibrat, cu condiții echitabile de concurență, care să aducă beneficii de ambele părți – o adevărată situație în care ambii parteneri câștigă.

Reprezentanții uneia dintre principalele noastre industrii nu sunt chiar mulțumiți de situația curentă a negocierilor și este posibil să aibă mulți susținători de partea lor, inclusiv unele state membre, reprezentanți ai industriilor și membri ai Parlamentului European. Toți consideră că balanța este înclinată în beneficiul Coreei de Sud în acest acord. Comisia Europeană și Consiliul European ar trebui să studieze în amănunt zonele de fricțiune, și anume clauza de salvagardare legată de restituirea taxelor vamale, barierele netarifare și regulile de origine. Dacă s-ar putea realiza progrese pentru a mulțumi industria auto a UE, atunci acest lucru chiar ar fi benefic și s-ar menține nivelul de ocupare a forței de muncă, un PIB durabil și nivelul de trai dorit.-

Cu toate acestea, condițiile echitabile de concurență nu ar fi un dezavantaj. Poate fi stabilit un precedent solid pentru alte acorduri de liber schimb care așteaptă la rând și care vor apărea în viitorul apropiat. Îmi este clar că acest acord va aduce în general beneficii pentru UE și pentru unele dintre sectoarele industriale din UE. La scară mai mică, vor exista mereu câștigători și perdanți: aceasta este natura oricărui acord bilateral. Per ansamblu, am putea fi aproape de un adevărat echilibru. Însă, având în vedere că o industrie atât de importantă precum industria producătoare de automobile este într-o poziție destul de incomodă, trebuie să ne străduim mai mult. Doar atunci când vom realiza progrese suplimentare vom putea vorbi de un acord de liber schimb cu adevărat echilibrat, care este acceptabil și are un real impact pozitiv în calitate de precedent pentru viitoare acorduri de acest gen.

Gianluca Susta (S&D) – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am salutat activitatea desfășurată în această perioadă în care doamna Ashton și-a îndeplinit mandatul de comisar. Trebuie să spun că am avut o relație mai bună cu domnia sa decât cu predecesorul său, în ciuda faptului că au aceeași naționalitate și afiliere politică, pe care o împărtășim și noi.

Cu toate acestea, nu împărtășesc și entuziasmul doamnei comisar în această privință, deoarece, mult prea des în ultimii ani, Comisia a luat cuvântul aici și a vorbit despre anumite inițiative, pentru ca apoi să urmeze o altă traiectorie. Treceam printr-o perioadă aparte, o gravă criză economică și financiară, care este și rezultatul unei lipse de reciprocitate în lume, nu numai cu țările în curs de dezvoltare – fapt care are propria logică, propria motivație – ci și cu actorii globali noi și cu actorii globali tradiționali.

Mult prea adesea simt o lipsă de conștientizare în cadrul Comisiei, din partea președintelui și a comisarilor, ale căror inițiative ar trebui să fie puse în aplicare pentru a contribui la redresarea industriei europene, la redresarea industriei producătoare europene. Mi se pare că acest acord – care, după cum se știe, este un acord pozitiv și are un conținut absolut pozitiv – are mai mult valoare academică; este aproape un tratat demn de un manual, însă unul care nu are legătură cu realitatea.

Avem exporturi în valoare de 30 miliarde USD către Coreea și doar 20 miliarde USD se întorc sub formă de automobile exportate din Coreea către Europa, iar 1,5 miliarde USD reprezintă sprijinul indirect care revine automobilelor coreene în Europa, fără a menționa sectorul textilelor și celelalte sectoare. Există un dezechilibru clar, care consider că trebuie evidențiat și corectat, înainte să fie dată undă verde unui acord de liber schimb care sancționează industria europeană. Noi propunem o industrie de calitate, care s-a angajat să respecte

noile cerințe pe care le impune inovația, și cu siguranță nu este o industrie falită, care nu se poate împăca cu nevoia de inovație a economiei.

Zuzana Roithová (PPE) – (CS) Domnule președinte, doamnă comisar, nici eu nu sunt mulțumită de modificările curioase ale acordului, precum restituirea de taxe vamale pentru componentele importate în cazul produselor pentru export către Uniune și coborârea plafonului de 60% pentru determinarea țării de origine. Acest lucru înseamnă favorizarea importurilor coreene în detrimentul competitivității industriei europene și înseamnă șomaj. Partea leului în această privință deja merge către bunurile importate din Asia, unde costul mâinii de lucru este necompetitiv de scăzut, datorită standardelor sociale și de mediu joase sau inexistente. Prin urmare, negocierile comerciale ar trebui să fie mai degrabă concentrate pe ridicarea acestor standarde, decât pe prosperitatea industriei asiatice pe cheltuiala Europei. Comisia datorează acest lucru cetățenilor Europei.

Oare Comisia cunoaște impactul negativ al acordului asupra competitivității europene și asupra ocupării forței de muncă din industria auto și textilă? În al doilea rând, este Comisia conștientă de faptul că acordul stabilește un precedent nefericit pentru viitoarele acorduri comerciale? În al treilea rând, oare are Comisia intenția de a ignora obiecțiile fundamentale ridicate de sindicatele de europene din domeniul ingineriei? În al patrulea rând, cum se face că mass-media coreeană deja sărbătorește o victorie pentru industria auto coreeană, când acordul nici nu a fost discutat de colegiul Comisiei? Sau Comisia este pregătită să revizuiască proiectul și să negocieze un acord echilibrat? Comisia dorește să preseze Coreea să adopte obligațiile internaționale în privința standardelor sociale și de mediu și va face acest lucru înainte ca această țară să aibă parte de toate beneficiile comerțului liber cu Uniunea Europeană? Vă mulțumesc pentru răspuns. Sunt încrezătoare că va prevala bunul simț.

David Martin (S&D) – Domnule președinte, trebuie să spun că sunt destul de îngrijorat de tonul acestei dezbateri. Poate cu excepția contribuției domnului Daniel Caspary, tonul a fost predominant negativ.

Am fost raportorul Parlamentului cu privire la acordul de liber schimb cu Coreea. Înainte de această dezbatere, am aruncat o privire asupra solicitărilor noastre – ceea ce am solicitat Comisiei să abordeze în cadrul acestor negocieri și să realizeze în numele nostru – și consider, de fapt, că Comisia a realizat ceea ce i-am solicitat să realizeze. Aș vrea să îmi exprim respectul față de negociatorul-șef, pe care îl văd lângă Baroneasa Ashton, precum și doamnei Ashton, pentru modul în care au lucrat la acest acord.

În mod evident, în orice acord de liber schimb – prin definiție – și în orice negociere, există câștigători și perdanți, dar dacă ne uităm la impactul general al acestui acord, există câștigători mari în Europa și există câștigători mari în Coreea. Există deci câștigători mari în procesul de menținere a comerțului mondial în mișcare. În acest moment, în această situație de criză, orice lucru care trimite un mesaj pozitiv cu privire la două unități de talia Coreei și a Uniunii Europene, și anume acela că dorim să menținem comerțul activ și că vrem să îl menținem liber, trebuie să fie un lucru bun.

Dacă Parlamentul European și Consiliul de Miniștri nu pot finaliza acest acord între Coreea și UE, am putea foarte bine să trimitem o notă către DG Comerț pentru a opri negocierea tuturor celorlalte acorduri comerciale, deoarece, dacă nu încheiem acordul cu Coreea, trebuie să uităm de ASEAN, de statele din Golf, de întreaga serie a acordurilor de liber schimb pe care încercăm să le negociem, și, sincer, trebuie să uităm și de Doha. Acesta este un acord important, în cadrul căruia Europa și-a realizat obiectivele strategice. Haideți să trimitem un mesaj pozitiv restului lumii că Europa este deschisă comerțului și că, în mijlocul acestei recesiuni, suntem dispuși să ne menținem piețele cât mai deschise posibil.

Seán Kelly (PPE) – Domnule președinte, foarte pe scurt, acest subiect este cu totul nou pentru mine și am găsit discuția foarte stimulantă și educativă. Când a vorbit mai întâi doamna Ashton, am crezut că este o afacere fantastică pentru Uniunea Europeană și mă întrebam dacă aduce totuși beneficii și Coreei. Apoi, vorbitor după vorbitor, s-a expus perspectiva contrară, așa că sper ca întrebările și punctele de vedere exprimate de dl Arif, dl Theurer, dl Campbell Bannerman și de către alți vorbitori să primească un răspuns la obiect din partea dnei Ashton. De asemenea, poate domnia sa ne va spune dacă se mai desfășoară negocieri în acest moment cu anumite țări din Asia pentru acorduri bilaterale și în ce fază au ajuns acestea.

Gerard Batten (EFD) – Domnule președinte, aș vrea să vorbesc în sprijinul afirmației făcute de colegul meu, domnul Campbell Bannerman. În 2006, guvernul federal elvețian a comandat un raport cu privire la toate aspectele relațiilor existente și posibile cu Uniunea Europeană.

S-a ajuns la concluzia că statutul de membru deplin al UE ar avea un cost de până la șase ori mai mare decât cel al acordurilor bilaterale actuale. Comportându-se ca niște elvețieni adevărați, ei au decis că ar fi mai bine să nu adere la UE și să nu aibă statutul de membru deplin al UE.

Dacă acest lucru este adevărat pentru elvețieni, este cu siguranță adevărat pentru britanici, și dacă guvernul nostru ar avea o viziune rațională și pragmatică asupra economiei Marii Britanii, așa cum au elvețienii în privința economiei Elveției, atunci am decide să părăsim UE, așa cum elvețienii au decis să nu adere.

David Martin (S&D) – Domnule președinte, prezidați într-un mod foarte tolerant, însă este foarte clar în regulamentul nostru că intervențiile în temeiul procedurii „catch the eye” trebuie să se refere la subiectul în discuție. Intervenția de mai înainte nu a avut nicio legătură cu Coreea și nici cu acordurile de liber schimb.

Sari Essayah (PPE) – (FI) Domnule președinte, în discursul său de adineaure, dl Martin a afirmat că este extrem de important să se încheie acorduri care vor accelera creșterea economică și ocuparea forței de muncă și vor elimina în general barierele din calea comerțului, în special în contextul acestei crize economice. Trebuie să ne amintim însă că astăzi tocmai am avut o discuție foarte serioasă despre criza industriei auto din Europa și că săptămâna aceasta vom trata și probleme ce țin de industria textilă și de Fondul european de ajustare la globalizare, fond care oferă compensații pentru concedierile masive din acest sector în Spania și în Portugalia. Deci, doamnelor și domnilor, trebuie să luăm în serios îngrijorarea europenilor în ceea ce privește modul în care răspundem la această pierdere de locuri de muncă în Europa și să cercetăm care sunt de fapt remediile propuse de Comisie. Deși comerțul liber trebuie să beneficieze pentru ocuparea forței de muncă și pentru creșterea economică la nivel general, cum facem să prevenim pierderea locurilor de muncă din cadrul acestor industrii europene tradiționale?

Catherine Ashton, membră a Comisiei – Domnule președinte, aș vrea să spun că, într-un fel, dezbateră nu m-a surprins deloc, pentru că problemele pe care le-au evocat colegii au fost deja ridicate de-a lungul acestor luni.

Pentru început, aș vrea să îmi exprim respectul față de domnul David Martin, pentru activitatea sa din cadrul comisiei. Trebuie să recunosc cât de mult a lucrat împreună cu mine Comisia pentru comerț internațional în lunile care au trecut și, bineînțeles, sunt foarte conștientă de faptul că colegii nu au avut ocazia să vadă până acum detaliile acordului. Prin urmare, voi încerca să răspund preocupărilor ridicate. Precizez că ne vom asigura că veți primi din ce în ce mai multe detalii, deoarece este important să priviți mai degrabă datele și nu afirmațiile făcute.

Permiteți-mi să expun mai întâi câteva aspecte generale despre abordarea acestui acord. Acest acord a fost pus în joc cu scopul de a obține cele mai bune rezultate pentru industria europeană – inclusiv, aș spune colegilor din UKIP, pentru industria britanică. Este absolut în interesul Europei, în opinia mea, să continuăm cu acest acord – altfel nu aș fi aici, sugerându-vă să continuăm în aceeași direcție.

În acest proces a existat un *modus operandi* clar, o abordare clară pe care a respectat-o Comisia și care, așa cum s-a spus, a fost sprijinită de Parlament, de către Comisie și de Consiliu, fiind calea pe care am urmat-o. Colegul meu, domnul Arif, nu se va supăra, cred, dacă spun că a sugera că aș sacrifica vreo industrie mi se pare alarmant sau poate puțin deprimant, pentru că aceasta nu este cu siguranță abordarea pe care aș urma-o.

Cred că dacă se dorește un acord comercial serios, trebuie să se recunoască faptul că de fapt ambele părți au de câștigat? Da, așa cred. Dacă doriți acorduri comerciale, în cazul în care într-adevăr credem – și cred că așa este – că în comerț se află motorul care ne va scoate din recesiune, atunci înseamnă că trebuie să purtăm negocieri serioase, dure, cu industriile și cu țările cu care dorim să încheiem acorduri. Altfel, putem încheia acorduri oricând cu țări de care nu ne pasă prea mult și putem deschide piețe pentru că nu suntem cu adevărat interesați de ele.

Coreea este o piață serioasă. Oferă oportunități reale pentru industria chimică, farmaceutică și pentru alte industrii. Trebuie să recunoaștem valoarea și importanța acestui lucru, dacă dorim acorduri comerciale serioase. Suntem, de fapt, o superputere economică. Dezaprob cu vehemență afirmațiile colegilor mei din Regatul Unit, atunci când vorbesc despre Elveția și încearcă să realizeze o echivalență cu relația pe care încercăm să o construim în Europa cu Coreea – sau poate că nu am înțeles bine.

Aici este vorba despre negocieri serioase pentru un rezultat serios și, pe măsură ce vor fi cunoscute detaliile, sper că acordul va fi văzut de colegi în spiritul în care am încercat să-l realizăm.

Industria auto ne-a oferit la început o listă de obiective pe care dorea să le realizăm. Erau foarte preocupați de menținerea pieței din Coreea deschisă și am realizat tot ceea ce ne solicitaseră la început.

Industria textilă: sunt încrezătoare că nu avem de ce să ne facem griji. Clauzele de salvagardare pentru industria textilă vor asigura păstrarea locurilor de muncă europene.

Nu îmi propun în niciun caz să desființez locurile de muncă sau industriile din Europa și acordul în cauză nu va avea acest rezultat. Iar pe aceia dintre domniile voastre care cred că au probe pentru a dovedi acest lucru îi rog să îmi furnizeze aceste dovezi, pentru că retorica este una, iar realitatea este alta, și chiar trebuie să mergem dincolo de retorică, spre realitatea pe care o oferă acest acord.

Aș susține că acordul pe care îl avem în față este foarte important pentru toate sectoarele industriale. Întrebarea privind restituirea taxelor vamale este pentru mine una foarte simplă. Restituirea taxelor vamale este concepută astfel încât reacția noastră la aceasta să prevină o anumită problemă. Întrebarea este: este acesta singurul mod în care se poate rezolva problema? Dacă există alte moduri de a o rezolva, care ar duce la un acord comercial mai bun, le voi analiza. Însă eu doresc să rezolv aceeași problemă și consider că mecanismele pe care le-am stabilit în acest acord fac exact acest lucru. Nu susținem că aceasta este o soluție bătută în cuie pentru a realiza ceea ce dorim să realizăm – să prevenim efectiv importurile pe ușa din dos – și cred că am rezolvat problema în mod diferit.

Deci nu mă voi scuza – politic, economic sau în oricare alt mod – față de Parlament pentru că m-am străduit și am investit în negocierea acestui important acord comercial. Nu mă scuz pentru asta și nici pentru că am adus înaintea Parlamentului ceea ce eu consider un acord de liber schimb serios, adecvat secolului XXI, care aduce beneficii enorme întregii economii din Uniunea Europeană. În special, nu mă scuz pentru că am făcut acest lucru într-un moment de criză economică deoarece, dacă a existat vreodată un moment în care responsabilitatea mea a fost să ofer atât de mult sprijin pentru afacerile și pentru lucrătorii Europei, cred că acel moment este acum, prin acest acord.

Rog colegii, așa cum am spus mai devreme, să privească realitatea acordului. Veți fi abordați de grupuri de lobby – așa cum mi s-a întâmplat și mie – însă, de fapt, când priviți ceea ce am realizat, cred că se poate vedea un rezultat extrem de concret care va aduce beneficii imense economiei Europei. În sfârșit, asta ne-am propus să facem și asta este ceea ce am realizat în final.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Tokia Saïfi (PPE), în scris – (FR) Acordul de liber schimb (ALS) dintre Uniunea Europeană și Coreea de Sud, care ar trebui să fie încheiat la mijlocul lunii octombrie, a dat naștere unei serii de preocupări pentru industriile europene. Privit de către comisarul european pentru comerț drept cel mai ambițios acord negociat vreodată de către UE, pentru producătorii de automobile acest acord pare extrem de neechilibrat. Acești producători se tem de un flux masiv de vehicule coreene pe piața europeană, drept urmare a tarifelor vamale preferențiale acordate de către Comisia Europeană. Nu rămâne nicio îndoială că menținerea unor clauze precum restituirea taxelor vamale ar fi nedreaptă și ar crea o distorsionare a concurenței, care ar fi foarte dăunătoare pentru industria auto europeană. Acest lucru este cu atât mai adevărat, dat fiind faptul că generozitatea Uniunii Europene nu pare să fi fost răsplătită prin coborârea barierelor netarifare ridicate de către autoritățile coreene (cotele de import impuse vehiculelor europene cu motor diesel). Deci Comisia are datoria, începând de astăzi, să revizuiască termenii acestui acord, astfel încât să restabilească condițiile unei concurențe loiale și echitabile și să asigure supraviețuirea pe termen lung a industriei noastre și a locurilor noastre de muncă în Europa.

23. Efectele crizei economice și financiare mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și a cooperării pentru dezvoltare (dezbateră)

Președintele – Următorul punct este dezbateră pe marginea întrebării orale adresate Comisiei (O-0088/2009 - B7-0209/2009) de Eva Joly, în numele Comisiei pentru dezvoltare, cu privire la efectele crizei financiare și economice mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare.

Eva Joly, autoare – (FR) Domnule președinte, domnilor comisari, doamnelor și domnilor, deși am plăcerea de vă adresa această întrebare cu solicitare de răspuns oral în numele Comisiei pentru dezvoltare, din păcate nu am plăcerea de a vă prezenta rezoluția cu privire la același subiect, adoptată în unanimitate de către această comisie.

Eu și colegii mei din Comisia pentru dezvoltare am lucrat fără întrerupere pentru a asigura votarea rezoluției și dezbateră acesteia în plen, înainte de summitul G20 din Pittsburgh.

Cu toate acestea, în afară de grupul meu, Grupul Verzilor / Alianța Liberă Europeană, și de Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică, nici un alt grup politic nu a sprijinit cererea noastră de a pune această rezoluție pe ordinea de zi, și totuși ea este vitală dacă dorim ca Parlamentul European să joace un rol mai important în definirea politicii externe a Uniunii Europene și să aibă o putere reală în spatele propunerilor sale.

Doamnelor și domnilor, ce rost ar mai avea să votăm această rezoluție, care urma să supună solicitările și propunerile Parlamentului European atenției membrilor G20 și, mai precis, acelor dintre statele noastre membre care fac parte din acest grup, cât și Comisiei Europene, în cadrul sesiunii plenare din octombrie, adică după summitul de la Pittsburgh?

Pe lângă faptul că se diminuează valoarea muncii realizate, nu se poate să ne mulțumim nici cu acest rol de comentator al situației curente. Nu este acesta rolul nostru. Să lăsăm acest rol celor care se ocupă cu acest lucru și o fac cu profesionalism: jurnaliștii.

Țările în curs de dezvoltare au nevoie de noi acum mai mult ca niciodată. Deși nu au fost ocoliți nici cetățenii noștri, criza economică și financiară globală a avut un efect de mult mai mare durată asupra populațiilor țărilor în curs de dezvoltare. Cu toate acestea, instituțiile financiare nu au făcut din aceste populații beneficiarii principali ai împrumuturilor de urgență, deoarece foarte puține dintre aceste țări îndeplinesc condițiile necesare.

Astfel, țările Africii au primit numai 1,6% din împrumuturile acordate de FMI de la ultima întâlnire a G20 din Londra și de la sporirea resurselor FMI. Restul a mers către țările dezvoltate, în special către cele europene.

Bineînțeles, menținerea sistemului economic european este imperativă, însă acest lucru nu trebuie să ne facă să uităm sărăcia extremă care face ravagii la granițele noastre; este o sărăcie extremă, înrăutățită de o criză pentru care purtăm povara responsabilității.

Trebuie sporit urgent ajutorul public pentru dezvoltare. Deja, majoritatea statelor membre nu îndeplinesc condițiile impuse de către OCDE în 1970 și ne confruntăm cu noi situații de urgență, fără a avea noi fonduri. Deci trebuie să găsim noi surse de finanțare, în special prin reformarea sistemului curent.

Comisia pentru dezvoltare vă invită să luați măsuri pentru a eradică paradisurile fiscale, evaziunea fiscală și fluxurile ilegale de capital din țările în curs de dezvoltare.

Potrivit unui raport norvegian publicat în luna iunie, raport ale cărui cifre au fost verificate, fluxurile ilegale care au ieșit din țările în curs de dezvoltare sunt de zece ori mai mari decât valoarea ajutorului nostru pentru dezvoltare. Acesta arată cât de mare este miza care se află în joc.

Este necesar să se implementeze un nou acord financiar cu caracter obligatoriu, care va forța companiile transnaționale să declare profiturile pe care le obțin și impozitele pe care le plătesc, de la țară la țară, pentru a asigura transparența cu privire la sumele pe care le plătesc în fiecare dintre țările în care operează.

Mai mult decât atât, trebuie să aibă loc o reformă radicală a sistemului, în special în ceea ce privește introducerea unor noi reglementări democratice și transparente pentru comerț și pentru sistemele financiare internaționale.

Responsabilitățile sunt imense, provocările sunt numeroase, iar sarcinile sunt dificile, însă, acum mai mult ca oricând, Uniunea Europeană trebuie să își asume responsabilitatea și să conducă aceste reforme.

Karel De Gucht, *membru al Comisiei* – Domnule președinte, Comisia, în calitate de reprezentant al UE în cadrul G20, împreună cu Președinția, recomandă insistent creșterea sprijinului acordat țărilor cu venituri mici, în special celor mai sărace, aceasta fiind una dintre prioritățile cruciale ale angajamentelor G20.

În această privință, este important ca țările cu venituri mici să primească o finanțare corespunzătoare pentru a răspunde nevoilor care apar ca urmare a izbucnirii crizei financiare. Din acest motiv, susținem cu tărie nevoia de a facilita accesul țărilor sărace și fragile, adesea fără capacitate administrativă instituțională, la facilitățile și la împrumuturile puse la dispoziție de instituțiile financiare internaționale și de alți donatori.

Personal, voi apăra această abordare în Consiliul pe probleme de dezvoltare din noiembrie, iar criza financiară mondială va fi în centrul preocupărilor mele politice în cursul săptămânilor viitoare. Sper că voi putea conta pe sprijinul dumneavoastră.

În acest context, instrumentul nostru „Vulnerabilitate FLEX” are o relevanță deosebită. Comisia a lucrat cu Banca Mondială și cu FMI pentru a identifica țările cele mai vulnerabile la criză și pentru a completa asistența prin împrumuturi oferită de aceste două instituții cu ajutoare orientate și acordate în timp util în cadrul instrumentului Vulnerabilitate FLEX.--

Între 2009 și 2010, până la 500 de milioane de euro vor fi cheltuiți pentru țările ACP care au solicitat asistență pentru a asigura cheltuielile publice prioritare, inclusiv în sectoarele sociale. Permiteți-mi să vă asigur că alimentarea anticipată a sprijinului bugetar prin intermediul mecanismului Vulnerabilitate FLEX nu va duce la o lipsă de finanțare, în măsura în care Comisia utilizează rezerve nealocate.-

Țările care nu sunt eligibile pentru Vulnerabilitate FLEX vor beneficia și de alte măsuri propuse de Comisie în comunicarea din aprilie. De exemplu, pot beneficia de realocările rezultate după evaluările ad-hoc de țară și după examinările intermediare devansate, pot beneficia de sprijin în cadrul instrumentelor FLEX tradiționale, de alimentarea anticipată acolo unde este posibil etc.-

În ceea ce privește direcționarea sprijinului bugetar, sunt convins că flexibilitatea inerentă a acestui instrument permite deja țărilor beneficiare să utilizeze fondurile în modul în care îl consideră cel mai potrivit pentru a face față problemelor economice și sociale.

În plus, revizuirea intermediară devansată a celui de-al 10-lea FED va oferi o oportunitate bună pentru identificarea noilor nevoi și pentru a se evalua dacă acestea ar putea fi abordate mai bine prin intermediul sprijinului bugetar general sau prin cel sectorial.-

Revizuirea intermediară devansată va oferi și o ocazie în plus pentru a analiza din nou profilurile de sprijin bugetar în fiecare țară ACP și pentru a examina posibile modificări, realocări sau fonduri suplimentare din rezervă.-

În ceea ce privește reforma instituțiilor de la Bretton Woods, rolul nostru în promovarea reformei acestora este, desigur, limitat. Problema reprezentării va fi discutată în cadrul întâlnirilor anuale dintre Banca Mondială și FMI de la Istanbul, la care voi participa împreună cu comisarul Almunia în luna octombrie a acestui an. În acest sens, salutăm adăugarea unui al treilea reprezentant pentru țările africane subsahariene în Consiliul Guvernatorilor al Băncii Mondiale și așteptăm cu interes propuneri pentru continuarea reformelor.-

În ceea ce privește fluxurile financiare ilicite, aș vrea să o asigur pe doamna Joly că am dat deja instrucțiuni serviciilor Comisiei să analizeze modalitățile de îmbunătățire a guvernantei fiscale și financiare din țările în curs de dezvoltare, în scopul de a limita fluxurile financiare ilicite. Această criză a arătat, de asemenea, că trebuie să consolidăm mecanismele pentru furnizarea asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD).

Problema eficacității ajutorului internațional încorporată în Declarația de la Paris și în Agenda de Acțiune de la Accra este acum mai importantă ca oricând. În aceste vremuri dificile din punct de vedere economic, avem o responsabilitate deosebită față de cei mai săraci din lume și trebuie să ne asigurăm că asistența noastră pentru dezvoltare este canalizată în mod eficace.

În comunicarea sa din 8 aprilie, Comisia a subliniat, de asemenea, contribuția utilă a mecanismelor de finanțare inovatoare, ca instrumente complementare și cu efect de consolidare reciprocă a AOD. Am îndemnat statele membre să utilizeze întregul set de instrumente pe care îl au la dispoziție și să completeze mijloacele non-AOD cu mijloace AOD, de exemplu pornind de la taxe de solidaritate voluntare, precum taxele pe bilete de avion pentru finanțarea programelor de sănătate. Vor exista discuții la nivel înalt pe marginea acestui subiect, inclusiv o importantă conferință organizată în 2010 de Franța, care va implica și Comisia într-o fază preliminară.--

Enrique Guerrero Salom, în numele grupului S&D – (ES) Domnule președinte, domnule comisar, exact cu un an în urmă am asistat la prăbușirea instituției financiare Lehman Brothers. Atunci, potrivit experților, eram pe punctul de a intra într-un colaps financiar și ne aflam în pragul unei alte mari depresii.

Criza financiară s-a intensificat, s-a extins la economia reală și am trecut printr-o perioadă în care am avut parte de creștere economică negativă și de pierderi de locuri de muncă.

Cu toate acestea, țările dezvoltate încep să iasă din criză. Franța și Germania au făcut acest lucru, de exemplu, și Comisia și-a prezentat astăzi previziunile economice, care arată că, în a doua jumătate a anului, Uniunea Europeană va ieși din recesiune.

Însă țările mai puțin dezvoltate sunt în toiul crizei și vor rămâne în această situație pentru mult timp. Nu ele au provocat criza, însă suferă consecințele acesteia mai mult decât oricare alte țări. Prin urmare, au o creștere

economică mai mică, șomajul crește mai repede, există mai puține investiții directe, mai puține împrumuturi străine, sunt trimiși mai puțini bani înapoi de către emigranți, au parte de mai puțin ajutor oficial pentru dezvoltare și, desigur, se confruntă cu mai multe restricții comerciale.

Am trăit vremuri în care stabilitatea noastră a scăzut și situația noastră confortabilă s-a zdruncinat într-o perioadă scurtă de timp, însă aceste țări sunt în pericol de a pierde un deceniu în lupta împotriva sărăciei și un deceniu înseamnă că se va pierde o întreagă generație.

Putem face multe pentru aceste țări în numeroase privințe și aș dori să mă concentrez în special asupra combaterii protecționismului. Săptămâna trecută, Comisia a prezentat al patrulea raport privind măsurile de restricție împotriva comerțului, care arată că multe țări adoptă noi măsuri restrictive, un lucru dezastruos pentru țările în curs de dezvoltare.

De asemenea, multe țări dezvoltate nu își îndeplinesc angajamentele față de ajutorul oficial pentru dezvoltare chiar acum, când avem nevoie de resurse noi pentru a face față gravității crizei mai mult ca oricând.

De aceea, eu propun să sporim coordonarea acestui ajutor pentru dezvoltare printr-un acord mai amplu între țările donatoare, instituțiile financiare și parteneri și să îl gestionăm mai eficace și mai transparent, astfel încât să nu genereze costuri și să nu reprezinte o povară birocratică.

Îndemn Comisia și pe domnul comisar să pună în aplicare planul pe care ni l-a prezentat, cu care sunt sigur că va fi de acord și comisarul Almunia.

Louis Michel, în numele grupului ALDE – (FR) Domnule președinte, domnule De Gucht, doamnă Joly, eu sunt desigur foarte conștient de faptul că, în acest gen de dezbateri, vom auzi în mod inevitabil o serie de discursuri care spun toate același lucru. Însă acest lucru nu mă deranjează. Cred că este important să se repete mereu acest puternic consens pe care Parlamentul European are datoria de a-l construi și, în plus, acest lucru trebuie să se facă împreună cu Comisia. Problema este că, în ciuda faptului că s-a afirmat că țările în curs de dezvoltare vor fi foarte puțin afectate de criza financiară, toți experții sunt de acord astăzi că, dimpotrivă, efectele acestei crize vor fi dezastruoase pentru majoritatea țărilor în curs de dezvoltare.

Toate sectoarele sociale din țările sărace se vor confrunta cu o creștere accentuată a nevoilor sociale în special și a nevoilor de servicii, precum și cu o scădere foarte semnificativă a creșterii economice. Mai mult decât atât, din această perspectivă, am apreciat foarte mult aluzia dvs., domnule comisar, la faptul că este important să se răspundă la aceste nevoi într-un mod mult mai flexibil și cred că știți că, acolo unde a fost posibil – evident, în contextul unei monitorizări suficiente – am fost întotdeauna un mare susținător al ajutoarelor de stat și al ajutoarelor directe, fie acestea directe sau sectoriale, însă al ajutoarelor bugetare, în orice caz. Consider că există un efect de însușire a responsabilității și un alt efect, mult mai puternic, care ține de respect, iar acest lucru dă statelor membre putere.

În ciuda tuturor acestor aspecte, observ că grupul G20 nu a abordat reforma instituțiilor financiare internaționale – mă refer la Fondul Monetar Internațional și la Banca Mondială – pentru a conferi mai multă reprezentare intereselor țărilor sărace din sud.

Așa cum a spus doamna Joly, 80% din împrumuturile recente de la FMI au mers către țările europene și doar 1,6% din aceste noi împrumuturi au fost acordate, de exemplu, țărilor africane. Resursele alocate țărilor în curs de dezvoltare din pachetul G20 nu vor fi suficiente – știm și acest lucru – și pachetul nu se va concentra suficient asupra celor mai slabe țări. Mai rău chiar, aceste resurse nu vor sosi suficient de rapid.

Adevărata provocare, așa cum ați observat în mod evident, domnule comisar, va fi să obligăm statele membre să își onoreze angajamentele din 2005. Nimic nu justifică o reducere a ajutorului public pentru dezvoltare. Cu toate acestea, după cum s-a spus deja, mai multe țări europene au anunțat reduceri drastice. Mă gândesc la Irlanda (-10%), Italia (-50%) și Letonia (-100%). În mod clar, această atitudine este absolut inacceptabilă. Mai mult decât atât, este iresponsabilă.

Aș vrea să aud opinia dvs. cu privire la o întreagă serie de aspecte. Am auzit reacția dumneavoastră pozitivă în ceea ce privește fondul de vulnerabilitate pe care îl propune Banca Mondială. De asemenea, v-ați pronunțat în favoarea combaterii paradisurilor fiscale. Țările din sud pierd în fiecare an 1 000 de miliarde USD în fonduri transferate ilegal în nord, dintre care 350 de miliarde USD trec prin paradisuri fiscale.

Problema guvernantei internaționale a fost deja discutată.

O altă problemă care cred că ar trebui să fie evidențiată este, desigur, asistența legată de comerț. Eu sunt un susținător entuziast – spre deosebire de unele persoane, știu – al acordurilor de parteneriat economic, cu

condiția, desigur, să fie luată în considerare situația specifică a țărilor, să fie introduse perioade de tranziție și, mai presus de toate, cu condiția ca statele membre să își onoreze angajamentul de a furniza această faimoasă sumă de un miliard de euro în fiecare an pentru a stimula comerțul. După părerea mea, acest lucru este în mod evident important, așa cum au spus și alte persoane.

Astăzi trebuie să fie denunțate mesajele cu dublă față ale anumitor state membre, care vorbesc în termeni atrăgători despre țările în curs de dezvoltare și fac promisiuni uriașe, dar care, în același timp, își reduc cu cinism ajutorul public pentru dezvoltare.

Gabriele Zimmer, în numele grupului GUE/NGL – (DE) Domnule președinte, întrebarea supusă discuției de doamna Joly, în numele Comisiei pentru dezvoltare, ridică problema a ceea ce noi, ca factorii de decizie în politica de dezvoltare, încercăm de fapt să realizăm în această dezbatere.

Promisiunile sumiturilor trecute ale G8 și G20 nu s-au materializat niciodată. Acestea se numără printre promisiunile care au fost declamate în mod repetat, dar care nu au condus niciodată la asistență adecvată, tangibilă. În acest sens, chiar nu pot înțelege de ce nu dezbatem rezoluția Parlamentului înainte de summitul de la Pittsburgh, pentru a aplica presiunile politice corespunzătoare. Având în vedere analiza exactă a comisarului și observațiile domnului Michel, mi se pare clar că știm cu ce avem de-a face aici. Și totuși, nu suntem în poziția în care să putem aplica presiune politică pentru a forța statele membre să se îndepărteze de această politică de tipul „să îi ajutăm mai întâi pe săracii noștri”. Privind în perspectivă la summitul de la Pittsburgh, acesta mi se pare a fi marele pericol. Dacă nu vom reuși să aplicăm presiune și să facem clar faptul că avem nevoie de noi instituții în special pentru a sprijini țările cele mai sărace din lume, atunci vom sta în continuare aici și după Pittsburgh, atrăgând atenția asupra faptului că, până la urmă, nu s-a schimbat nimic.

Aceasta este și rugămintea mea către dvs., domnule comisar. Vă rog aici, în Parlament, chiar acum, să comentați din nou în special asupra rezultatelor și să ne spuneți ce se poate solicita practic, cu sprijinul căror state membre, și în ce măsură s-au făcut de fapt progrese aici.

Trebuie să acționăm rapid și eficace, deoarece oamenii mor în fața ochilor noștri ca urmare a unor circumstanțe la apariția cărora am contribuit noi. Vă invit să acționăm împreună!

Corina Crețu (S&D) – Domnule președinte, contribuțiile la fondul de urgență, după cum știți, au înregistrat o scădere de 4,8 miliarde de euro din suma destinată pentru reglementarea crizelor umanitare din țările cele mai sărace. Acesta este cel mai mare decalaj înregistrat vreodată între fondurile necesare și fondurile colectate de la guvernele donatoare și, observând aceste cifre, nu putem să nu ne gândim la sumele uriașe cheltuite pentru planurile de salvare a băncilor.

Fiecare guvern este responsabil pentru soluționarea problemelor proprii țări, dar, în același timp, este nedrept și indecent să trecem cu vederea faptul că țările în curs de dezvoltare sunt cele mai afectate de criza economică, în condițiile în care aceste țări sunt mai puțin responsabile pentru criză.

Lumea din jurul nostru ne învață să nu ne așteptăm la prea mult de la apelurile umanitare, mai ales în perioadele de recesiune. Deci aș dori să vă atrag atenția asupra riscului de a neglija țările în curs de dezvoltare și de a accelera adâncirea sărăciei și obținerea unui efect de bumerang sub forma multiplicării tensiunilor interne, a conflictelor sângeroase, a tragediilor umanitare și a migrației masive, dezbătută din nou de țările dezvoltate. Având în vedere aceste circumstanțe, eu cred că sunt necesare eforturi într-o singură direcție pentru a ne asuma responsabilitățile. Pentru acest lucru este nevoie de sporirea ajutoarelor internaționale și de un ajutor pentru dezvoltare mai eficient.

De asemenea, consider că ar trebui să ne concentrăm asupra reducerii dependenței de ajutor umanitar pentru unii dintre beneficiari. Și aș dori să îl întreb pe domnul comisar – ținând cont de ceea ce a afirmat mai devreme fostul comisar Michel cu privire la necesitatea de a intensifica implicarea Băncii Mondiale și a FMI – dacă intenționează să formuleze o propunere pentru acest summit de la Istanbul.

Nu vreau să închei acest discurs fără a-mi exprima aprecierea față de începutul mandatului Comisiei. Mă gândesc la summitul SUA-Africa de Sud, la vizita dvs. în Zimbabwe de la sfârșitul acestei săptămâni, precum și la asistența de urgență oferită zilele trecute pentru 100 000 de victime ale inundațiilor din Africa de Vest. În același timp, doresc să subliniez faptul că nu numai Burkina Faso se confruntă cu dezastre naturale, ci și Nigeria are nevoie de sprijin internațional. Viețile umane nu sunt amenințate doar de inundații, ci și de pericolul insidios și permanent al secetei. De asemenea, apreciez faptul că ați alocat 53 de milioane de euro săptămâna trecută pentru a combate seceta din țările subsahariene. Aceștia sunt indicatori încurajatori care sper că vor influența discuțiile de la summitul G20 din Pittsburgh și de la conferința de la Copenhaga, deoarece

aceste întâlniri sunt cruciale în prezent, având în vedere faptul că Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului se confruntă cu un risc major de eșec.

Zuzana Roithová (PPE) – (CS) Domnule comisar, și eu aș dori să spun cât sunt de dezamăgită de faptul că promisiunile G20 în ceea ce privește asistența pentru țările cele mai sărace în timpul crizei economice nu au fost ferme. Realitatea este că asistența FMI a fost până acum neglijabilă. Aș dori, de asemenea, să fac un apel pentru o reformă a procesului decizional, astfel încât cele mai sărace țări să poată avea un cuvânt mai greu în luarea deciziilor, în special în cadrul sistemului Bretton Woods. În același timp, aș dori să vă întreb, domnule comisar, dacă a fost posibil să se mențină mai ales asistența pentru sănătate și educație în țările ACP, cel puțin la nivelurile de dinaintea crizei? Vă întreb acest lucru în principal pentru că a avut loc o reducere drastică a ajutorului financiar din multe țări, inclusiv țări europene. Acestea fiind spuse, domnule comisar, vă urez succes în noua funcție.

Anna Záborská (PPE) – (SK) Domnule comisar, problema pe care o discutăm este extrem de importantă și de actualitate, nu numai pentru că UE trebuie să aibă o idee clară despre politica de dezvoltare în acest moment, dar și pentru că trebuie să o explicăm în mod clar și inteligibil concetățenilor noștri. Mai mult ca oricând, nivelul ajutorului pentru dezvoltare poate influența acum imigrația ilegală, ordinea publică, epidemiile și, de asemenea – așa cum a subliniat FMI – creșterea datoriei sectorului privat din țările în curs de dezvoltare.

Aș dori să pun accentul pe controlul regulat al finanțelor, efectuat atât de către donatori, cât și de beneficiarii finanțării. Trăim fiecare în țările noastre și auzim critici ale politicii de dezvoltare aplicate de UE. Consensul din cadrul Parlamentului European despre care a vorbit domnul Michel nu este întotdeauna atât de evident în țările UE. Doar prin eficacitatea și transparența ajutorului pentru dezvoltare putem convinge oamenii că acesta este justificat și că trebuie să limităm orice reduceri.

Sari Essayah (PPE) – (FI) Domnule președinte, este extrem de important ca Europa să facă dovadă în acest stadiu de o guvernare după principii morale, iar statele membre trebuie să își onoreze toate angajamentele, precum și Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului. Desigur, suferim de sărăcie relativă în timpul acestei recesiuni economice, însă trebuie să ne amintim că, în țările în curs de dezvoltare, oamenii suferă de sărăcie absolută și mor de foame și boli. Totuși, peste zece state membre din cadrul Uniunii au anunțat că își vor reduce contribuțiile pentru dezvoltare sau vor încetini ritmul în acestea sunt preconizate să crească. Evident, ar trebui să ne amintim că, oricât de important ar fi să sporim plățile, este la fel de important să se asigure utilizarea mai eficace a acestora. Există diverse instrumente instituite pentru această coordonare a ajutorului. Unul dintre acestea este programul de asistență oficială pentru dezvoltare, care a fost testat cu foarte mare succes în Mozambic, și sper că vor exista investiții în timp și în eforturi pentru acest tip de coordonare în special. Astfel, ne va fi foarte ușor să avem un succes mai mare într-o astfel de situație, când valoarea ajutorului disponibil este în scădere.

Karel De Gucht, membru al Comisiei – Domnule președinte, da, criza a lovit cel mai greu țările cele mai sărace și nu putem face de fapt prea multe în această privință. Putem vorbi doar despre mijloacele prin care să îi ajutăm să revină la linia de plutire și, evident, acest lucru va dura mai mult decât va dura în lumea dezvoltată, pentru că mecanismele de generare a unei noi creșteri economice sunt mult mai puțin dezvoltate în aceste țări.

Una dintre remarcile făcute de mai mulți deputați ține de faptul că numeroase state membre nu își respectă angajamentele cu privire la asistența oficială pentru dezvoltare. Statele membre ale UE au convenit, în 2005, obiective individuale minime de ajutor în valoare de 0,51% pentru UE-15 și de 0,17% pentru UE-12, obiective pe care noile state membre să le atingă până în 2010 și, respectiv, de 0,7% și 0,33% până în 2015.

Țările care atinseseră deja niveluri de ajutor mai ridicate decât aceste obiective au promis să le mențină. Pe baza acestor confirmări și a promisiunilor naționale la nivel înalt ale unor state membre, UE ar trebui să ajungă cumulativ la 0,56% de AOD până în 2010.

Eu cred că această criză nu ar trebui să fie o scuză pentru a nu respecta promisiunile de ajutor făcute de donatori și voi insista asupra păstrării angajamentului de a oferi ajutorul la nivelul promis, atât din partea statelor membre ale UE, precum și din partea altor donatori.

În 2008, asistența oficială pentru dezvoltare oferită de UE a crescut cu aproximativ 4 miliarde de euro, până la un nivel de 0,40% de AOD, și se preconizează că asistența acordată colectiv de UE va continua să crească.

Pe baza informațiilor colectate de la statele membre, ne așteptăm ca asistența cumulată la nivelul UE să crească la 53,4 miliarde de euro în 2009, ceea ce reprezintă 0,44%, și la 58,7 miliarde de euro în 2010, reprezentând 0,48%.

Acest lucru înseamnă, de asemenea, că, fără a lua măsuri suplimentare pentru ca statele membre să își îndeplinească obiectivele individuale, obiectivele colective pentru 2010 nu vor fi atinse. Tendința prognozată de creștere continuă a asistenței oficiale acordate de UE se bazează pe acele state membre care încearcă să își respecte angajamentele, dar sunt necesare eforturi din partea tuturor statelor membre și voi continua să insist pe acest lucru pe lângă respectivele state membre. Este responsabilitatea lor. Acesta este un angajament pe care și l-au asumat și criza nu ar trebui să fie o scuză pentru nerespectarea angajamentelor. Aș spune chiar dimpotrivă.

Mai mulți membri ai Parlamentului au insistat, de asemenea, asupra reformei instituțiilor financiare internaționale. Acesta este un obiectiv la care subscriu întru totul. G20 a stabilit un calendar precis pentru reformele guvernantei instituțiilor de la Bretton Woods, îndemnându-le să accelereze punerea în aplicare a propriilor lor planuri de reformă care preced summitul de la Londra. Unele rezultate sunt de așteptat încă din luna aprilie a anului următor și am încredere că se pot găsi soluții la probleme nerezolvate.

Având în vedere impulsul actual al reformării FMI dat de G20, Comisia subliniază importanța devansării celei de-a doua etape a reformei Băncii Mondiale, în vederea finalizării acesteia până în primăvara lui 2010.

Summitul de la Londra din 2 aprilie 2009 va intra în istoria G20 ca fiind unul în cadrul căruia problemele de dezvoltare au fost tratate în mod de sine stătător și în prezența reprezentanților țărilor în curs de dezvoltare. În pregătire pentru următoarea întâlnire G20, ultimele luni au fost marcate de o activitate intensă a instituției însărcinate cu urmărirea rezultatelor.

În luna august, Consiliul Guvernatorilor FMI a aprobat o alocare generală de 250 de miliarde din drepturile speciale de tragere ale FMI, din care 18 miliarde de dolari vor merge către țările cu venituri mici, iar FMI va fi interpellat la Pittsburgh cu privire la alte măsuri destinate țărilor cu venituri mici. Deci aceasta este, cred eu, o evoluție pozitivă.

Louis Michel, predecesorul meu, a insistat și pe flexibilitate, susținând că mecanismul de sprijin bugetar este mecanismul cel mai flexibil care îl avem. Acest lucru este evident adevărat, însă, desigur, înseamnă și că avem nevoie de un omolog cu țările în curs de dezvoltare și trebuie să ne aflăm în poziția de a avea un dialog politic cu acestea și mecanisme de monitorizare, astfel încât să existe o minimă cooperare din partea țărilor respective. Odată stabilite însă aceste lucruri, cred că mai ales sprijinul bugetar sectorial reprezintă o procedură foarte adecvată.

Nu înțeleg foarte bine de ce această rezoluție care a fost depusă de Comisia pentru dezvoltare și care se referă la întâlnirea G20 de la Pittsburgh nu se votează înainte de întâlnirea G20. Nu înțeleg. Va exista probabil o oarecare explicație de natură tehnică pentru aceasta, însă cred că dezbaterăa unei astfel de rezoluții după întâlnirea G20 din Pittsburgh, care va avea loc între 22 și 24 septembrie, înaintea următoarei noastre ședințe din Strasbourg din octombrie, trimite un semnal greșit din partea acestui Parlament nou ales.

Acest lucru nu țin de mine, însă trebuie să spun că, împreună cu membrii Parlamentului care au pledat pentru acest lucru, îmi pare foarte rău că nu s-a putut vota asupra rezoluției respective în această perioadă de sesiune.

Președintele – Permiteți-mi să menționez că decizia de a vota în prima perioadă de sesiune a lunii octombrie a fost luată de către Conferința președinților, deoarece în timpul respectivei sesiuni va avea loc și o dezbateră cu privire la întâlnirea G20. Acesta este răspunsul meu la întrebarea dvs.

Dezbaterăa a fost închisă. Votarea va avea loc în cursul primei perioade de sesiune din octombrie.-

24. Imunitatea parlamentară: consultați procesul-verbal

25. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

26. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 22:55)